Rothes protokol for Kommissionen af 26. juli 1859 i anledning af forskellige paa Bornholm stedfundne Ildebrande m.m.
Rigsarkivet: Kommission af 06.07.1859 og 31.08.1859: Forhørsprotokol m.m. (1859-1859) 12,2:
Affotograferet 11. februar 2025 af Jesper Vang Hansen

Nærværende gjennemtaukten og forseglet, af 370 Sagina bestaaende Protokol, udleveres herved til Levning ved de Forhør, ved de nylig blev at afholde ifølge allerhøieste Kommissorium af 26de Juli 1859, i Anledning af forskjellige paa Bornholm stedfundne Ildebrande, m.m. –

Rothe.

Lørdagen den 13de August 1859.

Kl. A. Retten blev igjen foretaget. Forhøret mødte Tjenestekarl Anders Kiøne, i Tjeneste hos Jens Petersen paa Skovgaard i Nykier. Nøst gaaende at henfeldt sig til sin Forklaring til Udkastet Kl. a. udførte Langvanten paa Anledning:

Langvanten tjente ved den under Retten omtalte Leilighed, for Forpagteren paa Præstegaarden og var det med disse Heste i 2 Dage, der den paaagjældende Dag blev kjørt Ved hjem for Arrestanten.

Langvanten kjørte om Morgenen ogsaa til dem med et par Heste i 2 Timer 2 Dage, af disse lod han den ene staa ved Vedet og kjørte med den anden ud paa Marken, hvor Arrestanten indfølgte ham, for at sige ham Farvel, men gik strax derefter igjen hjem. Paa Marken var en Dig Langvanten behjælpelig med at løfte. Da Langvanten kom hjem med det første Læs var Ole Andersen Arrestanten ikke at kjøre tilliige med Ole Andersen og Hans Rafod, og Langvanten hentede derfor selv Hesten for den 2den Dage hjemmed han var kommet og for de tomme Vogn, med hvilken han strax derpaa kjørte ud paa Marken. De kom tilbage med det andet Læs, var Ole Andersen ikke der, og tog imod dette, hentede Langvanten behjælpelig med at afspænde Hesten fra den ene Vogn og for den anden. Langvanten saae ikke Hans Rafod, men troer at han var inde paa Laden for at tage mod Torve, han Andersen vaagte ind fra Vognen. Derpaa kjørte han begge alene ikke til Arrestanten og vaagte ikke hvor denne afholdt sig, men troer at han var ind i Huset. Paa nyt Langvanten havde faaet den tomme Vogn forspændt, kjørte han igjen ud til Marken, men skjønte han, ikke han kjørt bort fra Huset, alene ikke Afsætningsplads

bemærkede, saa han mere Lemmet nogle Hundrede Alen bort derfra, forinden han indrettede en stærk Læs Lemme begyndte, han kjørte henimod ud paa Marken og ansporlangsomt Pigen Hesten og 2 Dage for at bringe disse hjem, hvorpaa han selv blev tilbage paa Landevejen og saa da Ilden udbrød fra Landstedet og saa da de Ilden udbrød fra Landstedet antraf mig paa Huset og fulgt og i Laget med den øvrige Folk, inde at se det brænde Den sig hvor Ilden var begyndt. Ved Langvanten Ankomst saae han saavel Arrestanten som hvilende øvrige Folk staae udenfor og jamrede Arrestanten sig saant lidt frem og tilbage, men inde at Langvanten kunde skjønne at han virkelig havde forsøgt sig noget andet for at frelse Folk eller redde noget Gods. Langvanten saae ud at nogle Vangskader og andre Ting var blevne bragte ud for, men hvem der redde dette vidste han ikke, da der kom flere Mennesker tilstede. Den Anledning til Ilden kom han ikke ihug noget Forklaring men henviste paa Anledning, at de alle ikke kunde paa noget Øjeblik om noget stod at bind Ryttere, da dette saae anfødt blev skjænkte umiddelbart for de ene og for de andre Vogn. Der var ei heller den hjemvante Tale om saadant og han Langvanten anfødt ei heller det mindste til Arrestanten, da han kom hjem med det andet Læs og igjen kjørt bort med de tomme Vogn, og kort efter bemærkede Ilden.

Derefter mødte Hans Rafod andem: Læs for Arrestanten.

Nøst begyndte at henfeldt sig til sin Forklaring til ovennævnte Udkast, tilføiede Langvanten:

Han havde da den omhandlede Ild udbrød altid en 14 Dage Tid været hos Arrestanten, og var der for ikke mere beskjæftiget end hvad denne vink i paa Vandstedet var der ikkun en Husholdning, som tilhørte Ole Andersen og var Vandkjørsel mellem

bringt; der var gået ikke meget af det, men lod
endvidere Sved en Dråbe besøge, uden at han der
ved var i Stand til at holde det tilbage, og
eller ikke tænkte sammen det Lund var vorne. Af
hele Sangklubben Arrestanten eller hans Søn
var i Lejeskibet, med hen alderles ikke. Efter at
forrige Sangerne, den under Dagen anfaldne Mor
gen, var kjørt ud om Morgen efter det første Løb,
gik Sang, dennes Jødland, og Andersen ind at fiske.
Dagen det første Løb var Lænset, gik Sang ind
om Søen, for at tage imod Båden som Andersen
skulde ride ind. Arrestanten var hele vores dem
d om Morgenen med Sang, sagde de Sang hemme
gik ud for at tage imod Båden at han vilde Søn
en drive for at hjælpe Sang, men at han først
vilde hente en Sprøjte for at skåne i en Skalge for
der at binde Æsterne, og fik Sang hem de det ikke
mere for. Båden var indtrådt og Sang kom ind for
Døren. Sprøjten blev ikke hentet i Skalgen men
Sangen: for, da han kom anført Søen ind fra Døren,
at Arrestanten stod med en Sprøjte og en Hammer
i Haanden hjelpe han derefter hurtig fra sig ud
for Døren. Han bemærkede, at der jo ikke var
Anledning til at binde Æsterne, erklærede Sang
at han ikke vred, hjalte Lauter Arrestanten i han
Forbindelse han gjort sig, men han antager, at han for
mente, at Æsterne var de mere forelige end at kjøre
ind, hvilke under mere Dalteren fik noget at fiske

Derefter fremstod <u>Ole Andersen</u>: Tjener for Progi
ter Klassevis. Han forfaldt sig lagelige til si
tilligere Vorbøn og tilføiede derfor: Sangen var
den fard under Båden indbrød var ikke fulgt Aar
til for Arrestanten. Paa denne Vordfærd var
alene en Jødland og denne tilfiøiet Sangerinden, hvis
han Sang efter med mehl af det Vordstein der
blev benyttet, hvorved det øvrige tilforte Aarre

stanten, og ved denne ikke saa lidt, skjønt det alle
ved var ankel bragt. Sang kom ikke saa nøie om
fatt Vordsten af det Vordstein der tilførte Arrestan
ten antager dog ikke at det i det Øjeblik Lund var stort
mere end 40 til 50 Pd. Ei heller var Arrestanten et
denne Søn stærkt forfølgende med Gangklubben og troer
han ikke at det tilsammen Lund udgjorde en større
Vordt end 50 til 60 Pd. Denne Tvivl i det Øjeblik
Lund meget mærkelig. Den gravholdende Morgen
var Sang, forrige Sangerne og Arrestanten ind
i Huset for at fiske; Sang og forrige Sangerne gik
derfra ud og Søen Arrestanten hørte efter de
forste Skud af Sangernes forgjæld afløst antrent Øjeblikke af det
forste Løb, Arrestanten iøvrigt der at han gold
hente en Sprøjte for at staae i en Skalge og gik
derefter igjen ind i Huset, skjønt Sang ikke der
begrebe hvortil det skulde nytte, da Æsterne slet
ikke stod bundne, da de blev sagde fra den ene
Vogn og stroe for den anden Vogn. Sang saae
da ikke Arrestanten forend det andet Løb var kom
men og blev der da mellem Sang kom under Vog
nen for at løse et Reb, vredt at der var Fld.
og de Sang derfor sprang og saae han en stærk
Røg ogsaa fra Loftet i den øvrige Ende af Hu
set liggende han saae Arrestanten komme ind fra
Huset med en Hammer, en Tvingstang at Lænse og en
Sprøjte i Haanden hvilke Ole Sang vidste at han
havde hentet paa Vordstedet mere Sandstrøe der
efter kunde fra sig. Da Sang mellem fra stod
paa Loftet kunde han hvilke øjeblikke Røgen af
Loftet, hvorfra Røgsøjlen kom fra Jødlandet, troede
han ikke at Arrestanten kan have vredt ogsaa
paa selve Loftet, men henvendte at der i Vordstet
det i Loftet nærmest ved Vøbningsiden, var en aa
ben Kasse af en Grand Lovedt, og kom Vordet
fandt umiddelbart under den Dæl af Loftet for

Ilden udbrød, for at det ikke var nødvendigt, med fra Vordstedt at gøre Ild og i Tøjet.

Derefter fremførte Arrestanten Justitsr. Arne Gathe-ne Hansen. Han forklarede sig til sin tidligere Forsø-ring og tilføiede: Jeg havde Mand ogsaa sig efter at jeg en Morgenstund havde skrift i Seng, eller havde jeg forlangt sig med Ild alligevel ikke, da jeg fik det ikke havde lagt Mærke dertil. Jeg mødte ligesaa at ved Skillet Vordstedt fandes Mand havde fast og forøvrigt vanskeligt ikke at vide om jeg havde noget Sigl-bent eller ikke. Jeg havde udtaget 2 Kradser hvorpaa der var brændt, og 2 eller 3 Par Sænger af hvilke Tøjet brændte. Jeg fik ved 3 Tjener som alle klage vaddet hvorpaa havde Tøjet brændt. Det mest af disse Lin-ned brændt, men de var kun sengalt forsøgende der-ved, og var det, det havde ikke betydeligt gjort.

Derefter fremstillede Arrestanten. Jeg blev formu-ret til Landfogd, men nedblev fat Tidligere.-
Arrestanten blev til Arrester afsigen, de Mødende dimitterede og Retten udsat.-

Hellu

Van Nielsen

Arrestanten Nielsen

Torsdagen d. 16d August 1859

Lit. A. Retten blev igjen fortaget og Arrestanten fore-stillet. Efter ny Formaning til Landfogd, nødsagede han nu, at han skjøldig i den Ild med hvilken Jeg Eiendom forbrændes d. 20d August f. A. og forklarede han i den Anledning yderligere:
For de 16 Aar siden hjalp Arrestanten at gamle Ja-cobsen, hvilket han dog forhørstaden nægter alt-ubetydeligt. Jeg var allerede begyndt i min Gjeld

af mange Hundrede Rigsdaler, som dengang i en ud-en større Gjeld og da jeg bestandig var nødtvun-det betale mere end jeg havde, for jeg omsonst De-forfatning dengang stadig fremsendt sig. Det 4 Aar siden afbrændte ikke jeg Nød, uden at det Sind ogsaa fik, hvorved Ilden opstod, da jeg forfaldtes deri selv at var uskyldig, og jeg nødtes dengang da atter gan-nu opbygge det. Arrestanten, der stadig lever i stor Gjeld, fortalte at jeg for Skiftet skyldte noget over 1600 Rd bet, lånte i Begyndelsen af Aaret 1857, 400 Rd af Prokurator Tyden, for hvilke Hundrede Peder Dal gik i Kaution, og han skulde tilbagebetale-nyd Mikkelsdags-Tid samme Aar; da jeg imidlertid ikke var istand til at opfylde det, fik jeg nogen De-tailer, men blev dog jevnligen truet af Tyden og mange af Kautionisterne, der bestandig forlangte at Arrestanten skulde gjøre Udlæg. Allerede da Dal indgik Kautionen, havde jeg ikke at sige noget lejeforen eller udtrykkeligt at nogen Ildsgaffelhed, dog udtalt jeg fastelse, at Arrestanten antog, at det var Dals Mening, at Arrestanten skjøt jeg ikke de to andre Maaneder Ind indtil erhvervede Gæld skulde sætte Ild paa Stedet, og efter man Dal jeg var for sagt at Arrestanten maatte gjøre Udlæg, brugte jeg dermed Udtrykket, at Arrestanten jeg opfat-det jeg Mening paa ligende Maade, dog uden at Dal afsaa nød dette Leilighedes, dog nogensinde at ligefremt, eller med tydelig Ord, jeg anskaf-Ildsgaffelhed. Da Arrestanten havde stadigt blev truet og i det Hele var i stor Forlegenhed for Penge, begyndte han allerede i Begyndelsen af forrige Aar, at tænke paa at skulde jeg ind af Forlegenheden, og at opfordre Stedet, men det modtaget dog først til en endelig bestemt Beslutning, kort førend det virkelig udførtes, da det dengang ikke longere Lunde udsatte, end Arre-

Pesten begyndte at stille for sin Ved hjem og De
for, da denne ikke var afsvækket, valt lad for fort
Tid hid den brandt. Den paafølgende Dage Morgen
gik Jan, efter at Vandet Ole Andersen og Drengen
Hans Rasmd var begyndt at afløse at Lov Ved,
idet Jan brugte det Øieblik, at han vilde benytte en
Dreng til at skaffe ind i en Kælder, for derved at bine
d Høstens, ind i fil Vedskjed, der var i øster fuld
af Høst. Gjennem en Aabning der var paa Loftet
ogsaa ned Veggen, satte Jan derefter ved Hjælp af Vand-
stikker, Ild i noget Hø, der laa oppe paa Loftet
og inaad Taget, og da det Jand fangt Ild, gik
han udgjorde Anstalt, da han var sikker paa at
Ilden vilde gribe saa hurtigt om sig, at de ikke
vilde kunde gjøre noget virksomt Forsøg paa at
slukke. — Det var hans ønske at den
dem saa skikkelige Huse var forsikret nemlig 980 Rd
ingenlund var saa stor at det var afbrændt hans
for Lastet saa mange Hundrede Rigsdaler mere.
Dermed vedjendte han at have løst Tiendel alle ikke
ikke hans Gjerningsfælle var noget Gjet afbrændes,
men ligesaa som han forsikkrer, at det ikke er stet i
nogen forsætlig Hensigt, saaledes som han ogsaa samtlige
det i, at den saa tilkommende Forsikringssum ved
Hensigt skulde, indsatte. Skikkelig forsikrer han
at hans Søn og Søren ikke have den mindste
Andel i, eller Kundskab om Arrestantens Gjerning,
men i den Udsigt i mere Hensend var uskyl
dige. Dyrlot og vedholdende med følgende ny Be
mærkning: Det det hans Hensigt alleraal havde be
mærket Ilden, førend at Arrestanten fik Lov ind
og gjorde Anstalt og det: at han ogsaa for lidt
Tab, samlede mange Ting han havde faaet
sig at gjøre for Forsikringens Skyldig, samt ved at

Vinduet han havde paalagt sig at gjøre.

Derefter fremstod Peer Jørgensen Dal af Nylarsker.
efter at vore gjort bekjendt med Arrestantens troskabs-
ed, Sangvæsenet betræffende, forklarer Sangvæsenet:
at det forholder sig rigtigt at han i Oktober 1857
for Arrestanten var gaaet i Sætjen for 400 Rd, som den
bevaarte af Proviantmester Dyssen, og forholder det sig ogsaa rig-
tigt at han, da disse ikke blev betalte til rette Tid, af
dem var sagt til Arrestanten, at han maatte sige at gi-
ve Udbyttet til at faa denne Gjeld berigtiget, men be-
kjem han paa gjentagelighed nogles at han ikke
turde gaa at Arrestanten for at Sommen ind af sin Sø-
begrænsd, skulde afbrænde Redet, saaledes forsikkrer han
at han er sig fuldkommen bevidst ingenfund under
sin Vanskelighed med Arrestantens den Anledning
at han bragt saadanne Vittinger, at Arrestanten
dersom kunde Sommen til at tro at Sang: vilde raade
eller tilskynde han til Ildgarnetsk, ligesaalidt som
Arrestanten for Sang: for fuldstændig til at han kunde
i saa saadant, forinden Sang: ikke vil nægte, at det
jo saa saldt han ind, at Arrestanten undlige vilde
gaa til denne Udbytte, da Sang: ikke kunde indsee,
forledte han eller vilde denne Sommen ind af sin Sø-
begrænsd.

Arrestanten der var afhørt, fremstod paany og
blev gjort bekjendt med Sang: Forklaring samt Sam-
mentrædt med denne, han vedbliver, at han virkelig
har forstaaet Sang: saaledes, at det var denne
Mening at Arrestanten for at Sommen ind af
Gjelden, skulde sætte Ild paa Redet, men han erkjen-
der vedblivende at Sang: ingenfund har sagt det
ligefrem, eller direkte yttret noget saadant, og
har Arrestanten derfor ikke nogle Maleyskelser af
at han saa forstaaet Sang:

Sangvæsenet vedblivende uforandret sit Tidligere.

Arrestanten blev til Arrestan afgjort, i Møde

de bemærkede og Dagen udsat.

Justitsraadet

Paa Politiets

Vegne

Vraaskoven Vigtoft

Onsdagen den 17de August 1859.

Lit. A. Dagen blev igjen fortaget. Som Sagfører mødte Procurator Jensen, der paa Anledning forklarede: da Læng. i April 1857 Løgjordskjøb, navnlig for Tugabøter og forskjellige Udskyld, havde faaet udlagt Penge tilgode for Arrestanten, og denne derfor fordringen blev tvungen af nogle andre Creditorer, saa at han ikke ude paa Gulv vilde lund nogt blevet med Rede, undertegnede Læng. han med et saadant Beløb af Læng. med Rdl., i Øremærke med fire hellige Tilgodehavende, fik 400 Rd tilgode for dem, for fik 6 derfor Juromand Peder Jørgensen Dal udgik Øly Gjeldsbrevskjøbere. Arrestanten faae sig imidlertid ikke istand til at betale ovennevnte Beløb til rette Tid, og Læng. har derfor søgt i indbyrdes Aar forsøgt saat det Mellemmand arbeidet, at han under En for 200 Rd tilgode paa 4de Prioritet. Rd og for Længaarten derefter lidt Dal for Tøjskjøb. Læng. tilføiede paa Anledning, at det var bekjendt at Arrestanten blandt andet, dersom er kommet i Pengeforlegenhed, at han for tabt ikke ubetydelight, dels ved Defraudation af nogle Løgjordninger for hvad gaaet fra for Bestyrelsen, og dels ved Weiarbeide, han havde overtaget.

Derefter fremstillede Arrestanten, der i Ret og Alt henholdt sig til sin sigende afgivne Forklaring, hvilken han fremholdt i enhver Henseende at være overensstemmende med Sandheden.

Dernæst fremlagde derefter under Litra B, en Udskrift af Bornholms Østerlandske Politiretstidende, paa-

gjeldende den 9de Mai d. a.

Lit. B. Derefter fremstillede Peder Larsen Schou, der paa Formiddag var bragt tilstede. Han blev formanet til Sandhed, men nægtede at have overhørt Dal i den, som skete i Østermoen Dagen den 9de Mai d. a. over gangen Skibsmand.

I Betragtning af den Mistanke, der efter de foreliggende Oplysninger paahviler Anholdte

erklærede

Dommeren, at Peder Larsen Schou vil være at belægge med personlig Arrest.

Den Mødende blev derefter underrettet, Arrestanten til det Arrestlokale afgivne og Dagen udsat.

Justitsraadet

Paa Politiets

Vegne

Vraaskoven Vigtoft

Torsdagen den 18de August

Lit. B. Dagen blev igjen fortaget. Som Sagfører mødte Karen Kirstine Jensen, Bertel Rasmussens Hustru. Fik den ganske fremholdte sig til sin Forklaring i den under Lit. B fremlagte Udskrift, der blev hende forelæst, tilføiede hun, at hun blev vækket ved Støi fra hendes egen Løve, der gik under hendes Huus, da hun ligger et kort Øjeblik fra Schous Huus, og var ifølge med hendes Løve, en større Hund der var i Huset hos Schou, og som bar dennes mindste Barn paa Armen og forte det ned til Havnen, saa at ingen af Schou's Børn var hjemme da Ulykken udbrød men ikkun denne Søn alene. De Længaarstunde hørte hun Ulykken, omfattede den hele Forgrund for øieblikket til venstre i den nærmeste efterfølgende af Huset og udbrødte sig umiddelbarligt over hele Huset. Læng.

ventinde nye Lønn beskjelig, med at fraskrive af sand anforklarede Gjenstande, nye forøvrigt der brente, med sin ikke, de sin og Mand aldrig havde Dagene med deres familie, og sin ved de anførte Realitet vi selv nye ind i sin, nye i Dørene modtog med Lønnen indrøm.

Endvidere mødte Sønnemand Lars Hansen Lyster. Mod ganske at henfald sig til sin Forklaring i ovenfor nævnte Udskrift, tilføiede Læng, paa Anledning af fare, der have langt fra Levnedsstedet, den gaaende Dag tilfældig nye nye i Morgen paa Vierbrød, og for at fare til Middag, nye gaaet ind til Sønnemand Lars Olsen Marcker der er Leder til Schøn-Løn og have lot nye denne Ved. I Løbet der nyttet Læng nye fra nyde fra nye Schøn Flaadestue, der havde denne 2 Vaaaakøen med sig. Da Læng saa Ilden, havde den anskaffet Ild Tøjet fra øverst til nederst, for at det nye umuligt at foretage noget Redningsforsøg.

Hans Jensen Nøsth fremstod, og ikke fra ovenfor henfaldt sig til sin Forklaring til medbemeldte Forfer, forklarede fra forøvrigt alderles overensstemmende med foranstaaende Længaarsel.

Derefter fremstillede Overfaldet Schøn. Han blev gaaende foranlaat til Vandfald, nye nyttelig fra Lidligere.

Overfaldet blev til Overfaldet afgivet, de Mødende tilstedeværende og Vagten udfat.

Jørns

Jens Nielsen

Wrædkmann Nighved

Fredagen den 19de August 1859.

Ltr C. Vagten blev igjen foretaget, Dommen fremlagde under Ltr C, en Udskrift af Østerhavnes Politiprotokol, paabegyndt den 17de Juli 1857.

Forklaringen fremstillede Eier af Ommefjeldet No 1 af Statsbanens Udmarksjorder i Nykøbing Dagen Peder Larsen, den Dagen Formiddag var bragt tilstede. Sønnen og forhørt til Vandfald, men nægtede at nye fyldig i den Ildebrand, der ifølge den idag fremlagte Udskrift er opregaaet paa Eiendom.

I Betragtning af det af den fremlagte Udskrift fremgaaer, at den paaagjældende Ildebrand forøvrigt nye antagen paasat, og at Mistanken derfor efter samtlige tilstedeværende Oplysninger nye paafølge Anfaldte Peder Larsen,

erklæret

Dommen at denne vil nye at beklage med forøvrigt Omkostninger.

Omkostninger blev til Omkostninger afgivne og Vagten udfat.

Jørns

Jens Nielsen

Wrædkmann Nighved

Løverdagen den 20de August

Ltr C. Vagten blev igjen foretagen. Forklaringen mødte Lars Olsen Marcker. Han gaaende henfaldt sig til sin Forklaring til Udskriften Ltr C, tilføiede paa paa Anledning: Overfaldet Larsen fiske bestaaende af 2 Langer, af skulde den nye bare i Aftenvæbet, og de under, som nye sammenbiggede med fiske, Ved og Hard. Paa den nordlige Side af skjønneste Lig-

var gaa Midten en stort Fangtov at en Dagen
Kunde komme ind, og indeholder den et aabent
Lum, da dette gik til var en Dør ind til Na-
en, foranledt Barnet var anbragt paa de fød-
ige Halm af hendes Seng, uagtet gik det fød-
ende Hjørne. Lagen Barnet var Dyngen til
Loftet, foranledt de Lakes for Barnet var anbragt
enden en Dør ind til en Stue, der vendte ud imod
Gade. Da Lang kjørte forbi Huset, stod Lærerens
ligeudenfor benaadte Port og Larsen meget langsom
tilbage røgende paa sin Pibe. Jo han stod paa
Dattelbarn. Omtr. 5 Minutter efter at Lang saa
lade var kjørt forbi, paa Gulvet Det aldeles uhyre
usædvanligt var at bemerke, saae Lang tilbage og
bemerkede da en stort Røg, uden at Lang dog ud
Vidtrækket Lund fra, forefra den Dør, da hørte
tilhøre var skjult af en Ladde. Lang vendte derfor
frem om og da han kom saa langt frem paa Ladden
at han Lund fra Huset, var Det alleraa opfyldt
af Røgen, uden at det Lund fra Ilden var be-
gjent og uden at der var at tænke paa nogen ind-
vingsforsøg, end af Lang allerede anforbeholdt.
Oberst Larsen saa Røgen tilgjenlodend
meget stærk.

Samtlige Hans Madsen, Bagsvær der ikke saa gaaende
forhalt sig til sin Forklaring i den foranlagt Ud-
skrift er blev saa foranlagt, tilføiede at Arrestant
da Langmanden kom tilstede, endnu stod paa Loftet
og udlastede nogle Brød, men om han ogsaa udlastede
Bagerdrengen bemærkede Lang ikke. Forøvrigt var
Lang ikke nogen Gjøjfund at medtale.

Snedker mødte Lærer Anders Anderson. Hvor
saa forhalt sig gaaende til sin tidligere Forklaring
og tilføiede derfor paa Anledning: Efter at Lang
var kommet til Arrestantens Hus den paagjeldende
Aften, gik han ind og ud, medens Lang stod ved Fil

Arbeide, og en Lang, da saa det Ild saa saa stor
Lund fra Dyngen til Loftet, var paa at Arrestan-
ten udmærkt engang var ogsaa paa Dette forandre de
gang da saa gjorde Anstrøg om Ilden. Lort saa
fastmeldte Gang stod Arrestanten med sit Dattelbarn
ved Jaanden i Nærheden af Lang, ikke saa nøie paa
sin Pibe og samtalede med Lang, saaes gik og
paa Loftet mellem Lærerens ikke gik ind i Stue
eller ud i Laden, og var det gangte saa Minutter
efter at Arrestanten saaledes havde forladt Lang
at saa gjorde Anstrøg om Ilden. Lang var gangt
nie paa at Arrestanten da saa gjorde det Anstrøg
udmærkt stod paa at af det øverste Trin af Lang
ja og traae Lang saaeren, efter Lysten at dømme
at saa var fuldt oppe paa Loftet. Da Lang kørt
Dem til Huset stod Læreren ved Barnet indenfor
porten og snakkede med nogen Mand. Han saae saaeren
intet til Lund foranledt Ilden var udbrudt, da saa
Dem løbende ud af Porten tilligemed Lærerens
Kone da Lang hørte Anstrøget om Ilden og saa den
saa saae gjennem Porten ogsaa med Laget, saae
han en lille Lue, liggende ved Tagskjægget, men
den udbredte sig i en overordentlig Fart saaledes
at hele Laget i et Øieblik var opfyldt af Lue
og

Gjertrud Kirstine Nielsen, Arrestant Larsens
Hustru. Hun forhalt sig gaaende til sin tidligere
Forklaring og udbliver navnligen at Ilden
efter fundne Dræbningen ikke den var kommen
fra Barnet, saae der i det Øieblik var nogle
faa Gloder tilbage, men forøvrigt de forøvrigt
er afstraadt, ved hun ikke med mande den Ild
var klaver brast og paa Loftet var en Lot.
Hun udbliver at der nærmeste kan nogen Hus paa
Loftet tæt ved Laget, men alle mandkjøner og de
Arrestanten skjønt den lidt borte fra dem.

Hun gaaskaaner at hun, der ophaldt sig i Rum
efter at hende Mand havde gjort Anskrig om
Ilden, havde kom Øl og af Koppen til Luftet,
for at hun, da han gjorde Anskrigt, maa hav-
ende med ved Bordstanden. Da hun kom ud af Rø-
ren, traf hun Lorentz udenfor Døren. Hun nag-
ter at kunde give nogensomhelst Forklaring om,
hvad hende Mand tog sig til eller hvor han var
en, efter at han var kommen hjem fra Kjøbenhavn
og indtil Ilden udbrød, og vanskeligt ved hun ikke,
om han i denne Mellemtid havde noget ogsaa paa
Luftet. Kattely bemerker Konferentsraadet, at det er
hvad bekjendt at hende Mand paa den omhyggelige
Tid, hvilket Kjøbmand H. P. Rømer en Time for
hilden han havde Prioritet i Eiendommen, men
hvorvingt han forøvrigt skjulte bort og til hvem,
vaster han at vide eller at kunde huske.

De Mødende demitteret og Vagten udsat.

Rømer

Pram Dieders.

Wærdsmann Nygaard

Tirsdagen den 23de August 1859.

Ltr. C. Vagten blev igjen foretaget. Forhørtes møtte
Gathrine Bendixen Kone til Hans Madsen Justits-
ved paa Anledning forklarer at Arrestanten Larsens
Datter Margrethe Petrea ungefer da hun var hjemme
for Konferentsraadet, en Tid forinden havde Kaffe
hun brudt, uden at Læng vorder vidende Tiden
og uden at hun vinder havde Vanskelen dagen
fulgt, øjeblikket at hun ungefer havde hentet noget
Gram og aucht Levendsal som hun bragt og paa
Luftet, men da havde Lader hun det, og som

af hende, og sagde at hun ikke skulde gjøre sig den
Ulejlighed, da man jo ikke kunde vide hvor længe
ilden kunde skjules ved og skjult afbrænde. Læng lag-
de hengang ikke videre Vægt paa denne Yttring, men
kan ikke nægte, at den efter at hun var afbrændt var
faldet hende i Tanker som paafaldende, og for hun
vel ogsaa derom yttret sig til andre.

Derefter mødte Arrestanten Larsens Datter Margrethe
Petrea, efter at var gjort bekjendt med foregaa-
ende Konferentsraadets Forklaring vedgaar hun efter Ad-
mening til Vandfed, at det forholder sig vigtigt
at hende Moder ungefer da hun havde samlet
noget Levend og bragte det paa Luftet, lo
af hende og sagde at hun ikke skulde gjøre det,
idet hun tilføiede at man jo ikke kunde vide om
Lignelse kunde skjules ved og det føle brænde af.
Dan der faldt flere Yttringer ved denne Leilig-
hed mødte hun, skjønt gjentagen Dagfordring
til Vandfed at kunne minde. Paa Anledning de
fiere Konferentsraade at det forholder sig vigtigt at
de den Dag da Ilden udbrød var noget for paa
paa Luftet tet ved Dyngen, og hun tilførte hende
ley, men hun huskede ikke hvad hun brudt. Det var
i Nærheden af, men dog ikke lige ved Bordstanden,
hvorimod det var umiddelbart ved Loftet. Læng
var den Dag, da Huset afbrændt om Morgenen
nogle af hende Familie gjort til Skade for at
se paa Militæret Exercieren, og kom først hjem
da Huset var brændt.

Derefter mødte Kjøbmand Anders Andersen, der
yderligere foier til hin tidligere Forklaring: Læng
kan ikke nægte at det er hans fast Anskuelse
at Arrestanten Larsen skal for paastat den om
handlede Ild, da den efter hans Overbevisning
ikke kunde skrive fra Bordstanden. Læng er hun
tilligemed forklaret nøie om at Arrestanten var

igjen gav Luftet en Gang forinden dengang han gik
til Anstalten, men om han var dragen opfaren med
han ikke, forinden Arrestanten vel skal have gan
ga sig ind i det af Huset. Mens i det Øieblik
Arrestanten gjorde Anstalt, løb Løvig, der han
anfør stod og ventede begrundelsen for Skuddet
gav Huset, ind i dette og fandt da store Ilden
i Lagret, fandt Arrestanten igjen gav Luftet
og løb hurtig ned den øvre Ende af Luftet,
uden at gjøre nogetsomhelst Forsøg paa at stille
de Ilden.

De Mødte klage derefter Ministeriet og Retten
udsat

Jørgensen

Paa Vidnes

Wardenmann Wightred

Løverdagen den 27de August 1859.

Lit. D. Retten blev igjen foretagen. Dommeren forelagde under Lit. D Udskrift af Boorkalen og Østerhavnens Politi-Protokol af 30te August f.a. med 2 Tilage mærkede D 1 og 2.

Der blev fremstillet den i forelagte Udskrift omtalte Hans Magedo Westh, der Dags Middag var bragt hertil. Han blev opfordret til Vandfald, men han nægtede at have nogensomhelst Andel i den Ild, forøvet hans Møller afbrændte den 29de August f.a.

I Lighedsmæssighed af de Mistanke, der følge saa lige, at Sandsynligheden der er oplyst i de ikke forelagte forsømmelige Anfoldte,

blev

Dommeren: at Hans Magedo Westh vil være at tilsige med gravalvorlig Arrest.

Arrestanten blev de Arrestan afgjorte, og Retten 19.
udsat.

Jørgensen

Paa Vidnes

Wardenmann Wightred

Mandagen den 29de August 1859.

Retten blev igjen foretagen. Der blev Lit. D.
Johan Nielsen Westh. Han fremstod sig i Retten med
til sine tidligere, under Retten afgivne Forklaringer
gav der gravalvorlig blev han forelæst. Det var
ligere med megen Lettelighed modtaget, at det de
paagjældende Dag i ingen Henseende var megen
stærk Blæst, men endog Dien er ganske almindelig
og Vind, forsikrer han, at han er ikke sikker
Der gav at denne Blæst ikke kunde have dreven fra
og paa den ikke skulde have Lilfældet, ved hans sikkre
Overbevisning, at Møllen dengangen ikke kunde
gaa, og efter hvad han selv saa, er det heller ikke
Virkelighed gik, saa stærkt, at Aasen dengang kunde
have fanget Ild. Han har selv brugt Møllen i
flere Aar, og navnligen mindes han at have en
gang for forøvrigt de i Løvig i 2 Dage og 3 Nætter
uafbrudt, under en langt stærkere Blæst, men de
har ikke nærmere hjemmeskt Øye til, at Aasen dengang
blev varme, og tør han derfor med fuldkommen
Vidtløftighed gaaetage, at Ilden ikke er opkommen
af Arrestanten omfordelaarde Maade. Efter at
var forelæst Arrestanten egen Forklaring vedkom
ved Løvig: at han, der ovenfor kun i saa kort
Afstand for Møllen, med Lettelighed kan udsige,
at de, ligesom det den Dag overhovedet var anført
alle ikke blæste stærkt, saaledes er heller indtraf
nogensomhelst Lyn, og mindst af en saadan Ka-

Bestyrelsen at de skulde kunne skaffe Brænde for sig selv
og ikke vilde kunde faa, og en undergaaende
meget stærkt Lelt, idet nemlig selv om de af
Arrestanterne anholdte Lita skulde være blevne fri,
de dog blev en anden Gravstang tilbage forøvrigt
de vilde forsikre at Brændet skulde helsides. Den
Skrækken under Skjærten ved Lang's Ankomst var
godt lig, bemærkede Lang: ikke, men dette vilde i
hvert Tilfælde ikke kunde have haft nogen Indflyd-
delse. Selv om Gravsten var gaaet ifløjtbar, skulde
Lang ikke antager for rimelighed fejlende Gen ikke
ved nogle Muligheder dog vilde Ilden dog ikke kun
at faa fjernet forfor, da de saa maatte have nøjes
med: Jatten og ikke i Aasen. Strax de Lang's Sønner
kom til Gen og sagde Gen at Møllen skulde have
taget Magten fra Arrestanter, bemærkede Lang,
Muligheden af, navnlig fattende sig Dørbanøjde-
ning paa Mangelskiftedelig fort Vind, til at den
Lunden kunde have haft en saadan Virkning, men saasnart
Lang: saa fra paa Møllen bemærkede han Ilden i
Aasen og udbrugte bemærkede Arrestanterne, da Lang:
kom fra til Møllen at faa fat Ilden, forend han
blev gjort opmærksom paa den af Lang: skulde
Lang: i ethvert Tilfælde man anser for præst usand
sandsynlighed. Alle Tyve og andre Vanvittige de efterfølgende
sandes sig i Nærheden af Aasen, skulde i den Grad
blive opfyldte ved Aasens stærke Dødbrænding at de
skulde kunne faa Ild, antager Lang: efter disse Ma-
nøvrers Lysbetydning for Vindes rimelighed, forøvrigt
de vel var meget sangelige naar de kunne i Lavø-
ring ved Lund og de vilde saaledes være meget let
at fatte. Ild fangen, og vilde de Ilden først vist sig
ved Aasen. Skønnelig bemærkede Lang: at han strax
ved sin Ankomst vilde trøe Møllen for Vinden,
men dette modsatte Arrestanter sig under det efter
Lang: Mening urimelig Foregivende, at der da skulde
have kun for at Møllen kunde falde ned, og

at de vistelsen ikke var nogen fordelen Lov, vistes
sig ogsaa strax efter: Øjeblikken, da Møllen efter
anden Solos Tilstedekomst blev drejet ude nogen
Vanskelighed, og ogsaa strax derefter stod stille, men Ve-
den fandt da allerede godt Anledning om sig, at der
ikke var Muligheder i at faa den flyttet, forøvrigt
Lang: antager, at det ikke vild have været nødvendig-
tigt, thi han strax ved sin Ankomst havde haft Til-
lade til at drive Møllen for Vinden, men
det vild, han efteres anført, Arrestanter og den
ene Sønn, gav ingen Mand indvilligelse i.

Derefter mødte forøvrigt Lang's Datter Ane
Kathrine Hansdatter. Hun fremholder sig ligeledes
gaaende til sin tidligere Forklaring der blev fore-
taget, hvorfor hun gav Anledning yderligere
tilføjelse: Da Langerentinde først blev opmærksom
paa ved at hun hørte Hans Westh tale hørte
udenfor, og saa ud af Vinduet, bemærkede hun
en stor Job fremsat af Vedtæ som Pæler ligge
udenfor Møllen, hvorfra Hans Westh stod ved
den Vedtæ blev Lastet ned; hun saa ogsaa
at Vænner kom ned af Skjærten, hvorved en Ved-
for hvilken ikke var kendt, hvilken Kæden
medtog, hvorpaa Vænner igjen gik op i Møllen,
men kun strax ned igjen, uden nærmere at have
noget. Lang: der forøvrigt sig over dette, gik ude
for og hørte lande hvad der var foregaaende, og
om Møllen havde taget Magten fra den, og da
bekræftede dette, sagde han, at det jo var umu-
lig, da det jo var gaaet stille Vind, men at
de jo kun havde at drive Møllen for Vin-
den. Forøvrigt iøvrigt Vænner, at han ikke
kunde dette, da Møllen saa kunde falde ned, og da
han nødvendig forøvrigt, gik Lang: hos øvrigt
hen ud ansaa det, saa for at tale om sin Mand,
der arbeidede i Nærheden. Dette sagde til ham at

Møllen havde kaldt Mester for Arrestanten
vedkommende havde Mand troet, at det jo var
umuligt i det Vejr, men tilføiede de han saa
gav Møllen, at der jo var Ild i den, og hvor
det Lang, de ogsaa at der kom Ild ud fra de
indre Dele af Ovnen, med Røgen. De Lang.
Mand troede gik ned til Møllen og med sin Ar-
bejdsmand hentede ville drive de fra Vinden, forøvrigt
Arrestanten og deres Koner, der stod stille med Hæst
og kaar gik Møllen, men dog nogsted at hange hvorved
Ilden, førend de nu blev gjorde opmærksomme
paa Lang. 5 Mand at drive Møllen, hvilket
først skete, efter at de 2de andre af Lang. ansatte
blevne Mand var tilkaldte, hvorpaa Møllen
blev drevet, og standset, men havde Ilden da greb
saaledes om sig at det var umuligt at slukke den,
hvorved Lang. alle gaaende at det vilde lande
var det hele hele Mand havde faaet Lang
at drive Møllen stoppet med hans Ankomst. Ved
tilig bemærkes Langvandtaarnet at der, ligesaa ofte
omhandlet som omfortalt, den Dag kun blev gaaet
fortes, eller var Tanke til nogen Lastningen eller Læsning
Derefter mødte Jens Jensen Ridder. Han forhørte
sig gaaede til sin tidligere Forklaring og forsikkede
navnligen, at det kun blev noget lidt og navnligen
eller var Læsningen, og var det efter hans Overbevis-
umuligt at Møllen kunde have malet sig helt i
Brand, da man han indtrykker sig helt i
at stoe med den Vind, jo altid kunde komme nogen
Møllen. De Lang. kom til saa han Ilden ankom
Aasen og forøvrigt han som Johan Nielsen Westh med
drive Møllen fra Vinden, men Arrestanten med
satte sig ikke paa det bestemteste, og det stod derfor
efter at efter Jens Andersen var kommet tilstede
da det nogle Arrestanten Gnaskest, selv drevet

der, hvorpaa den ogsaa strax stod stille, men det
var da forøvrigt at faa Ilden slukket. Den
Vinden som opstod var svag saaledes gik Røgen
en ungefähr uforholdsmæssig stærkt Lang. saa ved sin
Ankomst med fuldkommen en hele Ovnen Folk med
Mad og Vand ligge under for Møllen.
Derefter mødte Jens Jensen Andersen, der nøi-
gaaede at forhøre sig til sin tidligere Forklaring og
blev han forelæst og at bemærke at det var forøvrigt
saa at det kloft ungefähr overdrevet, skjønt
ingen Mand uforholdsmæssig stærk, men at Møllen
dog gik temmelig snøtisk, forøvrigt afgiver en
med forøvrig Langvarmt opmærksomme Forklaring
ning, og navnligen bemærker at Arrestanten med
satte sig at Møllen blev drevet, hvilket dog dennegt
de stærke ind nogen Vanskelighed. Lang. saa ved
sin Ankomst vegelig en hele Ovnen Folk med
Vand og Mad ligge underfor Møllen.
De Mødte blev dimitterede og Dagen ud-
sat. –

Tolk

Jens Dickson

Madsen Nygaard

Tirsdagen den 30te August 1869.

Litra D. Der blev mødte Paulsmand Jens Jensen af
Præstemoen Dage. Han forhørte sig: Det og Alt
til sin tidligere Forklaring til Tilagt til Litra
ad D, 2, der blev han forelæst og nærmere han
navnligen, at det var den paagjældende Dag var nogen
Vind, men ingenlunde nogen stærk Vind, ligesaa
lidt som det var Læsningen. Lang. Gjorde ikke han
nøie til Møllegaarden, at han kan have nogen begrun
det Mening om den Dag, der kan have for en Møl-
ved de forskellige Vinde, men han kan kun sige, at der
var den Vind, der den Dag blæst, ikke mere kan

vild man næsten ingen Dag med Vidtløftighed komme
til nogen Mølle. Lang gjentager, at han der er 65 a.
gammel og stadig har opholdt sig her paa Øen, aldrig
har erfaret, at nogen Mølle har faaet Ild. Paa Anledning tilføier Lang, at han med
sin tilforladelige mellem Møllens Ejere Wendt og
Agronomforeningen, ikke kan antage at Arrestant
kunde have nogen væsentlig Fordel ved at afbrænde
Møllen, men at det derimod vel er antageligt, at
Arrestant vilde ønske ny agronomisk Konstruktion,
da det koster ham dobbelt, ligesaa det ogsaa er antageligt,
at han Lund ønsker at faa Møllen flyttet paa
for fremmed Grund til sine Fædres Grund og i Nærheden af denne Gård, hvor han ogsaa nu har opført
den nye Mølle, uafsigt han endnu ikke har faaet
erholdt Tilladelse.—

Derefter mødte Løitnant Johan Bistrup Weith,
der ligeledes gaaer fremholder sig til sin Forklaring
til ovennævnte Tidspunkt, da han blev spurgt af
forhørsleder Lang tilføiende: de faa Døtre først gjorde
ham opmærksom paa at der kom Røg fra Møllen
vild Lang: alikevel ikke agte derpaa og først da
han efter ønske af Gårdejerens Forlig fik, at det syd=
ede og røgt, gik han derhen, hvor han nu saa
røgen, men dog endnu ingen Ild, og først nogle
Minutter efter at Møllen efter Lang, Overtagelse
var blevet vagt, og derpaa kommen til at staa, vist
Ilden sig ved andenog Gange, spurgt Lang: da be=
mærker, at han vaagt for sin saa Ilden sig, igjen
en Røgsøile gik Møllen fra en Lysning, ligesaa
af et Lys, ind ved Loggehjulet.— Lang gjentager
at det var blot gaaet forbi, saa at de ikke kunde
have nogen Tegn om at Møllen jo lod kunde fange
ved standset, og endnu mere overbevisende er han om,
at det var en Umulighed, at den faa kunde fange Ild
Ild paa sig, ligesaa det ogsaa skal der staa de Ilde

blev bemærket, var troede det hørte Forretning
ikke vilde faa noget vanskeligt at faa den slukket.
Mattelig bemærker Lang at Arrestanten ikke havde noget
Øøje paa den Gard hvorpaa Møllen stod, men kun Til=
ladelse til at faa den da faa lavet et saamen Mølle
bygning, hvorimod han i Tilfælde af, at det blev nødvendigt
da Møllen var kommen i Lang gjennem, ikke gav det Ned
Lund opføre nogen ny Mølle, og Lund har derfor
ved Ønsket, medens Møllen endnu var i en saadan
Stand at han derpaa Lund fore bestyrdelig Afbræn=
ning, at paa den afbrændte, hvor da paa Agronom=
foreningen at faa en ny Mølle opført paa en anden
Grund, hvilket han ogsaa nu har udført.—

Derefter mødte Vidnet Morten Christen Clemmensen der
ligeledes gaaer hensholder sig, til sin Forklaring til
ovennævnte Tidspunkt, da han omtrent ved et Tiden
den paagjældende Dag ingenlunde blev stærkt og
i Heller var Røgpavid, og antager han derfor
heller ikke at Møllen den Dag kunde have løbet
Ild af sig selv. Efter at nøie gjort bekjendt med
Arrestantens Forklaring, vedkender Lang at han
ikke tør udøve Muligheden af at Møllen, hvis
der virkelig havde været en meget stærk Ild,
kunde have faaet Dragt fra sig, ligesaa han ogsaa
tendrer, at de Ild, der fulde Dragt fik til Ilden
ogsaa var tilstede, flakkt og kun faaet sammen
med 2 Træ, og hvis denne Ild er faldt ned, er det
rigtigt at Dragt vilde have tøiet, saa at det
ikke var gaaet ind i Loggehjulet. Er det Ild
faldt, da vil Mølle øieblikkelig have en stærkere
lost og kan den da ikke standses ved Hjælpen, og
den ikke kunde have ikke af Vinden vil den sandsynlig
dyrnie blev ikke tøiet, hvorved den i saa Tilfælde,
hvilket kunde have Ild, tør Lang ikke udelukke
bedømme, men udtrykker for sin overbevisning
ring om at saadant noget er sket. Lang gjen=

tager et Jern efter Jern Kalk med Overfladen af den Ild, men Overfladen er altid nedbrændt at grafter et den er afstaaet paa den af Jern under Dagen anfordrede Maade.

Derefter fremstillede Overfladen Westh. Jern blev fremmet til Vandfad og forefalder de afgivne Forklaringer, men han nedlagde indforanførte fet Lidligere, forøvrigt de Mærkede blev dennes Lerred, Overfladen til Overfladen afgivne og Dagen udsat.

Litra B. Dagen blev igjen foretagen. Den Anklagede Margrette Kirstine Rasmd, 12 Aar gl, beskjæftiget for Overfladen Schøn, var hun for nogle paa 3de Aar. Den Anklagede forklarer hun: at hun den under Dagen anførte Dag, var ind i Skoven med Overfladen Jørgen Løvn, da Overfladen Løvn, der efter at have lagt Ilden bilrette i Sjøkanten var gaaet ud i Jagen for at gravs, kom ind i Skoven og sagde at der var Ild i Jusfat, samt paalagde Langemarkerne at gaa ud med Løvmen, men dog at sige hvorfor hun skulde bringe Ligs. Lang: tog den da op og gik forbi Bertel Rasmd hun, hvor hun talte med at af den med Løvn, og derfra til Overfladen Lauri Larsen, Lars Olsen, hvorfra hun strax gik for Ole under i Norfolden hvorved Mand ved Navn Peder Schøn, hvor de forblev om Natten. Jun blev bragt derefter og Dagen udsat.

Rolm

Vore Vidner:

Wardkmann Vigsø

Litra C. Onsdagen den 31te August 1859.

Dagen blev igjen foretagen. Den Anklagede Overfladen Peder Larsen. Jun blev fremstillet afsendt til et enkjent fin Lerøde, men han var

ikke at vore skyldig i det han paasigtede Forhold. Jun blev igjen til Overfladen afgivet og Dagen udsat.

Rolm

Vore Vidner

Wardkmann Vigsø

Fredagen den 2det September 1859.

Litra C. Dagen blev igjen foretagen. Den Anklagede Løder Anders Andersen. Hans Anledning til forne Lang: gjøreligere, at han, skjønt han ikke med afgjort Vidende dør sige det, følte sig overbevist om, at Overfladen, den samme Dag havde overvoldt Lang: om at komme hjem til sig for at iværksætte en Sjøretning, da Lang: en Lineetid for Vedvarigheden, hvilkenfald var kommet hjem for Vaiverbeid, skjønt han ikke var tilstede da Lang: kom efter hvad han antager, paa Mordet med Instrumenter. Lang: troer at det var Lauri de paaegte den Sjøretning der skulde iværksættes, og vagt efter at Lang: havde gaaet gaaet gjennem Arbeidet, kom Overfladen ogsaa tilstede. Han stod noget og talte med Lang: hvorpaa han som tidligere omforklaret, gik og gav Luftet, men kom atter ud og indlod sig i Samtale med Lang: hvorfor han atter gik paa Luftet og derefter vaktede han at de var Fiskeri, i hvilken Øjemeiemed Lang: gaaede hvorfor sig til sit Tidligere. Den Overfladen, havde lagt Øjne da han var paa Luftet, som ovenfor han talte med Overfl. Lang: røgte Tobak, kan Lang: ikke i Vidkjæd mindes, men antager dog at dette var tilfældet, da Overfladen skjøldte hende fra Munden. Snart derefter Overfladen havde paa Luftet de forskjellige Øjne han var de, omtalte han ikke. – Det var ved omtalte tidligere nævnt Tilfæl-

det at Arrestant forlades er kommet til Læng; for at undgaa saa om at kommen fjern til sig, for at efterhaandsom fik alle Andre, men de er dog ikke ofte fundet. Med hensyn til at Læng da saa blev Ilden paa, ikke har gjort noget for sig saa at skulle dem, da erklarer han, at den ung Arrestant dette var at det skal ikke selv han ind, fremmed han ikke saa at andre fandt den Lund redde. Det blev gjentagende Læng forespurgt, at han da saa for vore tilstede ved Retsmøde og stort ligeudspurt det Ret for Ilden formentlig var paa pagsal, og fele Lidt og fald sig i umiddelbar Nærhed af Arrestanten, nødvendigvis var antagen at Lund under de varmere Lidelsesinger ved hensyn til det Forsøgt, men han negter saa at Lerstemtyke at vidt var eller anskt ved Forsøgt for allerede for indsagt skjellet han efter gjentagen Opfordring til Vandfald nødtelingt. Læng blev forelæst under Læsningen af Vagen udsat.

Lit. B. Vagen blev igjen foretagen. Vidnet Arrestant Anders Hans Hansen der under en anden Dag var arrestant i Aalborg forklarede han, at Arrestanten Schøn at Arrestant forend Huset brandte, i Afskad af en fulds Dame Aften for Huset, og afsøkt en Hjælp eller Vand efter saae nye Udsagn for at bringe det til Gangen, da han var Vanvidt. Han fandt han endel af sit Lærred og andre fulds han fik det ny Huset var afbrændt. Han blev de Arrestant afsigt og Vagen udsat.

Skolen

Den Vidne

W. Christensen Vigsø

Lit. D. Vagen blev igjen foretagen. Vidnet Johan Nielsen Weidt der efter at var gjort bekjendt med Arrestanten fandt Læng: Kommenden Udsagn om den Maade forgjæves det skulde var at Dronningen faldt fra Loftsfjeldet, forsøgte at han intetsindsta aldrig for bemærket at de af disse anførte Lide var ifølge, og saaledes om det for vort Tilfælde, kan han aldeles ikke indse Muligheden af, at det Lund falde ind, eller at Dronningen derved Lund faae fra Hjælt. Læng: der som tidligere anført, for godt Møllen 4 a 5 Aar, har flere gange efter for vaaret i meget haardt Vejr, og flere Nætter og Dage i stræk, aldrig mærket nogen Ulemper af de anførte Art, men siger om det virkeligt skal de for vort Tilfælde, og om Vejrene ogsaa for vort Skyld, er det saa fuldkomen, paa lang Erfaring grundede Overbevisning, at Møllen derved ved Lund faae noget Lemmen i saa stort Dest, at ved af Vingerne Lund faae Lemmelse, eller endog at der Lund faae gaae Ild ved Friktion derfra denne Fald gjorde gaae, i fuldt Tilfælde Ilden umiddelbart maatte faae nøit sig i Fatten og i den nærmeste Ved af Møllen, saa Vejrene fort fra, men, at der aldrig Lund faae Ild i falge Aafen. At indbildt Tvivl af alt dette for vort Tilfælde, kan Læng, saa efter anført med afsigt Vidnesbyrd sige, da Vejrene, da Vejrene der meget svaver ved Sig, med stærk og Vejrene endog den gik saaledes langsomt rundt, saa langsomt at dette gaae ingen Mand Lund ved Tilfælde fra Dronningen virkelig faae vort skaal fra og Medstander ved Gjørvenn saaledes forøgt. Derefter fremstillede Arrestanten der for Læng:

gjentog sin Forklaring om den Maade, hvorpaa
Drengen stjal Penge fra, men Løvig forsikrede
at det aldeles ikke lykkes Vilhelm at komme
en Maade. Efter Forholdene Løvig: paa det Lefthan
tog sin Lommetørklæde af Arrestantens venstre Ha
satte Haanden, at Vilhelm gik mangt og godt,
ikke Løvig vedblivende som tilligemed, at de sin
gik gantske langsomt, saa at der ikke kunde
tale om nogen Ødemandsdelse. Arrestanten
blev til Arresten afført. Den Mødende bemyndi
vel og Vagten udfat.

Lit. C. Vagten blev igjen foretaget, og Anfeldt Anders
fremstillet. Efter ny Formaning til Sandhed
vedblevne han uforandret, at Tilliggende,
han paa Anledning tilføiede at han saa meget
mindre kan tvivle om at Arrestanten paa
de paaskjel Tilbud, som denne, da Løvig paa
Anledning straks løb ned i Huset fra til
Loftstrappen, stod lige lot ved Felen, der fo
d foregik: Dagen, men dengang endnu ikke
havde større Dæmpning end at Lommetørklæde,
en Arrestanten var dermed saa langt
fra at gjøre noget Dørslag paa at skadde Fe
den at han. Hvorimod strax maatte tro ha de,
og løb han til den øverste Trin af Loftet hvor
han begyndt at undersøge forskjellige Gjenstande,
Endnu tilføiede Løvig at Arrestanten med 14 Dage
Tid efter Feldebranden, en Dag kom hjem til
Løvig og begyndte at udspørge ham, fordi Løvig
skulde have yttret at Arrestanten selv skulde for
paaskjel Felden, hvorpaa Arrestanten tilføiede:
"Jeg jo selv gjorde, jeg skal gjøre det selv til
det!" Løvig blev igjen opfordret til sin Lønsomhed
ning og Vagten udfat.

Skade Dom vedtaget.

Markmann Vigdorsen

Lit. C Vagten blev igjen foretaget og Arrestant
Larsen fremstillet. Efter ny Formaning til
Sandhed vedgaaer han nu efter at have gaaet
den Ild, hvorved hans Huus med Almindelige
Assuranceforeningen No. 1 af Statsforeningen Udnævnelsesbre
der: Nytes Dagen opbrændte den 16 de Juli 1857
og forklarer Arrestanten i den Anledning: Arre
stanten var ensomlig paa Grund af at hans Kon
Kone var lidt hundefaldrøst og derfor forbrugte
flere Penge end Arrestanten var istand til at skaffe
tilveie, saaledes i stor Gjeld, ensomlig til Forskjellige
for Ypsen og Kjøbmand H. P. Rønne og var han,
da han blev klaget derfor, ikke istand til at skaffe
de Penge, og fremkaldte den ufeilbare Skilling
og hans stor Forlegenhed Forden han paa
at fette Ild paa Huset, ikke forudsa han dog
bund hans mange direkte gjentagne Forbud,
men hvad fornøielig for paa denne Maade at skaffe
sig ydeligere Fordel, saa at komme i Besid
delse af nogle ved Penge. Hvorlange han gik
med denne Plan inden de kom til Udførelse, kan
han ikke bestemt sige, men da hans Forlegenhed
var. Dag stor, bestemte han sig endelig den
pregjeldende Dag til at fuldføre Gjerningen. De
han om Aftenen var kommen hjem fra sit Skie
arbeide, og havde fat Hesten ud paa Gangen, tog
han sin Økse og kaudt dem i Stykker, hvor
paa han gik og gav Loftet og dræbte af Fe
ben Ild ved paa mere End, da, som tilligemed
og lidt, lavde paa Loftet lot ned Trappen og lig
ind under Taget, hvorpaa han strax ned, og indtil
sig Vanskelig med Lærer Andersen paa en
bredde lig udenfor Huset, hvorfra bemerkede han
noget efter en lille Lysning i benævnt Hus, og

da han dreef Sund for at Tilken nu maatte
han fanget, lib han agter Lofted, for han
da strøg paa at Tilken havde begyndt at angribe
Tøget, han gjorde da Anstrøg til sin Søn, medens
han selv lib han til de øvrige Land af Loftet for
at hente den laadte Pengekasse (Liggende i Rum)
indtog han at Skuden, med stille Taalighed han
skjøt saa flinkt i sin Haand og kastede derefter Pengekasse
ud af brændte Skuden, uden at det
dog lykkedes ham at frelse den, da den hurtig brød
ned. Dels havde han Vanskelighed med at slippe
uddødet kranke vandt andenning han, men han
naaede dog ud af Troggen, skjønt ikke uden at
erholde flere Brandsaar. Arrestanten forsikrer
at Jørgensen selvfølgelig ikke har Sønn
for den grovere Andel i alle Sandhed om
hans Gjerning begjaa han ei heller i anden
Henseende end for at faae nogle Vildbjørnhunger
fatte istand, den Aften havde omvendt Lødtsen
om at komme til sig. Arrestanten har senere
overbragt Ordet til sin Søn Andreas Peter Em
gel Larsen, der har overtaget Arrestantens gjeldende, be
talt Arrestantens øvrige Gjeld, samt given Arre
stanten og Søn Underhold, saaledes overbragt
hans Ord o. s. v. Vidner.

Oplæst og ratificeret, derefter han blev tilført Arrestan
afgivet.

Derefter fremstillede Ansøgt Andersen, der vidner
at Sund medtil vogt Skibsbygger til Gjerning
om dag til Gjøre, at det var han gaaet ud af
Arrestanten, idet han brændte Tilken og derom
gjorde Anstrøg, sagde "nu brænder Rottet"!
Ansøgte blev derefter dimitteret og Vagten udgik.

Rotto

Van Wiehen:

Wiedemann Vigtved

Mandagen den 5te September 1859.

Lto. C

Vagten blev igjen paatagen. Der skulde
mødte Skuddvidne Jørgen, der paa Anledning
forelæses at det forfaldne sig vigtigt at Løvig
og Kjøbmand H. P. Rønne, i Bergen Tid havde
havt flere tilgode hos Arrestant Larsen, idet
at Løvig, der forøvrigt ikke var i Besiddelse af de
paaagjeldende Dokumenter, var istand til med Vitterhed
at sige hvor stor Summen var, men han troede at det
var over 700 Rd. Den Arrestantin var blev be
mødt Lod for den under Vagten omfattende Tilbø
fandt Sted, hvor Løvig ikke var tilstede, men
man antager det ikke usandsynligt at Arrestan
ten i Afsind tilføiede flere Gange blev meldt
om at afgjøre denne Gjæld, og da han var en
skat Lastalder, gjaldt Løvig fordrømlig han oft
han var Arrestanten, at Løvig havde den Vag
i Forbindelse i Forfaldet er ikke blev man
en Allerede overbevist, og troede Løvig ogsaa at det
forfaldne sig vigtigt at det fale en Klage angaaende
gt til Arrestantens Vaan, uden at Løvig dog er
vermere bekjendt med de omtalte Lastemanøvrer.

Derefter fremstillede Arrestanten der i Ret og Alt
ratificerede sin egen afgivne Forklaring, som
han forfattede gjøre det Nødvendigt at yderligere paa
fremmede med Vanskeligheder, og navnlig vedblivende paa
Ikke var den af ham omfavnelsende Mordbrand,
at han gaaet ud Ild, hvorved hans Hus den
6te Juli 1857 afbrændte. Arrestanten vidnede
udtrykkelig ikke at han udlodt sig saaledes som
af hans Datter Petrea Lovise Andersen er omfavnet
Lovet, med sine Forklaringer som var Klagen
gjort bekjendt.

Den Mødende blev dimitteret, Arrestanten
til Arrestan afgivet og Vagten udgik

Van Wiehen:

Rotto.

Wiedemann Vigtved

Torsdagen den 8de September 1859

Lit. B. Retten blev igjen foretaget. Dommeren fremlagde under Litra a. B 1 og 2, 2de Udskrift og Dødsattest for ved Politi-Protokol paalagdte ved: den 23de April 1859, og 2den Mai 1859, hvorefter Retten igjen blev udsat.

Jørgensen

Paa Vidnernes

Wærkmann Wiborg

Tiende Dag.

Retten blev igjen foretaget. Den Tiltalte mødte Hans Peter Lode fra Nykøbing Falster, der paa Anledning forklarer at han den 9de Mai d. A. var for i Lejen og efter Gange om Aftenen indfandt han sig hos Boutefjøjfoldet Lauritz Westh. Allerede da Lang var for 1 Gang taen der, var der tilstede Peder Schøn, Niels Hans Hansen og en Mand fra Solbjerg Skjaggedammemark og blev det sagt at de allerede havde været der en Stund forinden Lang indfandt sig, ligesaa at ogsaa endnu nogle Folk var der da hans Gange da Lang var taen til Retten. De gik og spiserede og mødte snart Leonhardsen, snart Niels og Pinnow og det var Lang paafaldende, at navnlig Peder Schøn var i et i høi Grad lystigt Humør, saa at Lang skjænkte flere af de tilstedeværende Brænde der Lund var paafaldende med han, da det maatte være meget mørkt. Efter at Lang var kommen hjem om Aftenmaaltidet fik han at Peder Schøn i Hune var bortrejst, og efter Aftalen til denne Lystighed. Under det Ophold for bemelte Boutefjøjfoldet havde han imidlertid ingen Yttringer der kunde fortolkes som Lovstridige.

Derefter fremstillede Hans Hansen der under en anden Dag forklarer: Aftenen. Han forklarer at han kudlagde under Dagen og lyttede, der paaraabtes 35. Morgen med Peder Schøn hjemme for at Lejen med Peder Anker. De kjørte med for Lauritz Westh for efter Schøn gik mangle Kloinder i Lejen, hvorvaagt de atter samledes hos Westh, hvor Skjaggedammemanden og han fremmen nedsatte sig. Schøn var den Dag i paafaldende god Humør, og mødte behagelig Spændende og Karakter af Andre; navnlig havde Lang det meget af at Samtalen der fremfaldt da han var blevne meget morsomme og derfor den mest Tid maatte opholde sig udenfor Huset, og var Aften og for Aftenmad til at han maatte blive tilbage, da de andre Ture hjemme. Den blev imidlertid fremdeles Lang, hvorfor ikke gave meget Mand fortrøstet gave Selskabet, men Schøn for samme fast hans at han dag var blevne underrettet om dem, ikke for forlod Lejen, da han havde truffet en Dreng der var fremme for at bringe Meddelelse til Jørgen fogden. Under dette Ophold for Westh stod Schøn en lang Tid ude i Gjødkjeld og samtalede med en anden Mand og tavse Lang uden at nyde det med Vidskabet at det var Peder Anker, men hvorom Samtalen dreiede sig nød han ikke.

Den blev igjen afsluttet til Aftenten og Retten udsat.

Jørgensen

Paa Vidnernes

Wærkmann Wiborg

Fredagen den 9de September 1859.

Litra B. Retten blev igjen foretaget. Den Tiltalte mødte Boutefjøjfoldet og Søren Lauritz Westh, der paa Anledning forklarer at han mindes at Gaardmand Peder Ole Anker de Dag Aftenten Schøn hjem havde, som kjørende til Lang, og spilede Aftenten med ham. Den Tiltalte Hans Hansen var uafhørlig, mindes Lang ikke,

men dem indsendt sig i det Hele antrent som
lidt med Arrestanten, hvorimod Jens Nielsen, de
fortalte Skjæggedamaman, fast senere kom ind til
Løngi, hvor disse 3 opholdt sig i længere Tid og mød
ikke Dørkjøbsmand, uden at Løngi mente, hvem de
talte om, hvorimod han vanskelig at de var ret lystige
og lod i forbindelse Arrestanten til at være i særdeles
godt humør. Da de alle gav ungarn forlod Løngi
og tog hjem, mente han ikke, ligesom vi heller ikke
Hans Hansen derom er vor ret vis. Løngi fik ikke
mindste ikke at Arrestanten, medens han opholdt sig der,
fik Underretning om at hans Hune var brændt, og fik
han vi heller at denne længere Tid skulde have holdt ud
skjult ud i Sjælskemt. Løngi har ikke i Øvrigt
fået usædvanlig Venlighed til Vedkommende.

Der skulde fremstås Gaardmand Ole Peter Ancker
der ved Anledning forklarede at Arrestanten, da Løngi
den under Dagen omhandlede Dag skulde have til Lejren,
kom hjem og bad om han maatte følge med, idet han
foregav, at han skulde indkøbe noget Brænde for en
Mand. — Han Nielsen fortalt derfor Mads
Hans Hansen der ligeledes var tilstede, da han skulde
have 4 Skjæl fortal. Med disse Skjæla var det først han
var skulde afrejse, hvorpaa Løngi henkastet sin
Vogn for hvorfra Løngegaard og gik derefter i Lejren,
hvilket han ogsaa troer at have gjort, men
han traf den ikke igjen hos Wøldt, hvor ogsaa Jens
Nielsen kom tilstede, og hvor disse 3 mød mod Lørdag
dagen. De var muntre, og var i forbindelse Arrestan-
ten meget tilfreds, men bemærkede Løngi dersom at
denne næsten altid var muntre og i godt humør.
Om Løngi talte alene med Arrestanten ind i Skjæl-
vet mente han ikke, men dersom skulde have at
Arrestanten havde Ærinde for ham, da han forøvrigt ikke at
have haft Brug for den Mand, hos hvem han havde
været ind for at bruge — Først som Løngi var ud at kjøre

hjem, som en Mand det han og fortalte han at Huset
hjemme var brændt, hvilket Løngi da igjen fortalt dem,
de derpaa gav sig til at graae og kjøre hjem med
Løngi, med hvem ogsaa Jens Nielsen tilsidst, hvorimod Hans
Hansen ikke indsendt sig og saaledes heller ikke kom med.
Hans Hjemgaaen ytrede Arrestanten at han var ved Lørdag
den vild lidt Lal, da han ikke havde tilfredsstillet ophø-
vet.

Endelig mødte Gaardmand Jens Nielsen der ved Anled-
ning forklarede, at han den under Dagen omhandlede
Dag var kommet forbi Lejren omtrent, for at ind-
kjøbe noget Sildesvinn, og da han havde at forvise Løngi
var kjørende hen i Lejren, søgte han dem hos Wøldt, for
at komme til at kjøre hjem med ham, hvilket ogsaa
skete; hos Wøldt opholdt han sig nogen Tid, og drak
et Glas Hedenskab, som Arrestanten bragte ham.
Dem var ved den Leilighed i meget godt humør
dem det var ikke noget usædvanligt for ham, hvis
han de skulde kjøre hjem fik Arrestanten at vide at
hans Hune var brændt hvorved han var sig til at
graae, men Løngi bemærkede ikke ham det var de
fortalt ham det. Det var Arrestanten der først
underrettede Løngi herom. —

De Mødte demitteredes og Dagen udsattes.

Rolle.

Vore Vedkom

Mandtmand Pigtved

Lørdagen den 10de September 1859.

Rettens blev det ved sædvanlig Vand og ordre
nyttered af Fuldmægtigen Rothe og Landfoged-
vaad Lejren og Herredsfoged Frederik Henrik
Jørgensen; Commissionen fremlagt et aller-
høiest Commissorium af 31te f. M.

Ltr. E. Endvidere forelagtes en Udskrift af Barnekoldsøs Østerforeds Politiske Protokol, begyndt den 29de Juni f. A. med et Læsning mærkt ad E 1.

Sorenskriveren fremstillede Nikolai Jørgensen, der Dagen forinden var bragt tilsteds. Han blev oplæst de Vandfod, men han nægtede at forsyne nogen Del i den under Dagen indtrufne Ildebrand.

I Betragtning af den Mistanke der gjælder Arbeidsmand Nikolai Jørgensen som Gjerningsmand

erkjendte

Formanden, at Arbeidsmand Nikolai Jørgensen vil blive at belægge med gjensidig Arrest.

Arrestanten afgjorde til Arresten og Dagen indsatte.

Ltr. D. Sorenskriveren fremstillede Arrestanten Hans Mag. de Westh, der efter nyt Sammenning til Vandfod afgiver følgende Forklaring: Efterat Arrestanten den gjældende Formiddag havde begjendt at malemaskinen Kl 9 og havde malet omtrent 1 Time, standsede han Møllen og gik hjem til sine Forældre for at faa noget at spise. Han opholdt sig her en Time, da der var en fremmed Mand, nemlig Holger Rø fra Lykkegaarden. Da Arrestanten kom tilbage til Møllen mærkede han strax at der maatte have været Nogen oppe paa Møllen, da en Sømmes der havde lagt paa det øverste Loft, var blevet taget ned og lagt ind for Døren. Uden imidlertid at gjøre sig videre Tanker derom, satte han Møllen igang, men mærkede strax at Værket var ifrykkes, hvorfor Dørene strax blev aabnede, saamegt mere som Røgen havde taget Ret til, skjønt Arrestanten erkjender at det ingenlunde var nogen stærk Røg. Han løbe da strax at søge Møller med Personer, men ogsaa denne blev fra hjemmet og Arrestanten antager derfor, at den der

i hans Fraværelse har været oppe paa Møllen og nedbrudt Værket fra Pavsen. – Vanskeligt med at faa saadanne oplysninger om Lørdagen, saa han ogsaa at der var Ild i Møllen, muligvis i Kjørne der var løbet ned under Ovnen, idet han dog lagde Mærke til, om der der var anbragt andre brændbare Gjenstande. Han saa ikke noget der.

Han blev forresten saa forvirret at han ikke troede at skulde faa Muligheden af at komme og til Stedet med Vand, hvorfor han gaar hen til at udkaste nogle Vedder og Poser med Vand og Mud og løb derefter ned fra Møllen for til sin Moder, hvor han bad om at komme hen til Møllen, da denne løb galt. Vedkommende saa sig da atter tilbage til Møllen i Selskab med de gik oppe og udbankede endnu nogle flere Vedder, saa at der i det Hele blev 4 à 6 Bøtte Vand tilbage, som stod i en Tønde, der blev ud gjennem det ene, der saaledes saa have været oppe i Møllen i hans Fraværelse, udslaaet Værket, samt gaaet Ildens, ved Arrestanten ikke, men den ikke mente, at han har nogen Mistanke til at det er den Mand af hvem han afhjemtes den, nemlig Johan Nielsen Westh og grundede han denne Mistanke paa, at han efter at have sat Møllen i en god Stand og havde det godt Nærmere kjendt, fos denne Mand for overlast. Mærkelig, ligesom denne ogsaa ved forskjellige Leilighedder har (yttret) ligesaa han ogsaa gjort Ophavsmand med hans og yttret at Arrestanten ikke skulde komme til Møllen, skjønt Ole Ridderes Søn og en Mand ved Navn Jørgen Olsen, der begge ere bosatte i det Hus hvor Johan Nielsen tidligere har boet. – Arrestanten til at Arrestanten i tidligere har givet denne

Forklaring, som dermed anført en Vaagsag til Fe-
der, som han er blev med underrettet om en Hø-
Ulykke, er den, at han jo ikke med afgjort
Vished kunde sige, om det virkeligt var Johan
Nielsen Westh der havde taget Felen, og underrettede
kun begge det, og var han de øvrige hans Mist-
ænkte med denne Mand fortalte han for, at denne
fulde hegne sig, blandt andet ved at sætte Fel-
gen Arrestantens Døtre Hune.

Efter at dette var Arrestanten forelæst og af ham
ratificeret, blev det ham forestillet, at dette stridder
aldeles imod hvad de under Dagen er oplyst, nemlig
at saavel han som hans Døtre, som det Lensmandens
medfatte sig, efter at andre Folk var tilstede, og der
iblandt navnligen ommeldte Johan Nielsen Westh
og denne Søn, at Møllen blev brændt fra Vain-
der, hvilket var det allerfremskyndte Middel til at
faa de stundet og Felen fluttet, hvorfor Lensmand
at han fulde tilstedige for gangstand at han fik
bemærket Felen, efter at efterværende Westh var bemæ-
tet og havde gjort han opmærksom paa den, men
han med dette hertil at svare, uden at han ved at og
dage Felen og den ikke Lastadighed af Møllen
blev han forsikret, at han aldeles ikke kan gjøre
sig klar for hvad han efter dette Øjeblik havde
tænkt eller sagt. Det saaledes Forevendte, som Arre-
stanten for Arrestanten ikke omtalt til nogen Mun-
ster, ikke engang til sin Datter, da han frygtede
for at Westh skulde faa det at vide og saaledes hævne
en sig.

Arrestanten blev til Arrestanten afgjort og
Dagen udsat.

Jørne Ths Jørgensen
(Navn & Datum)
(Underskrift)

Ltr D Dagen blev igjen foretagen og Arrestanten fremstillet. Han var indkaldt til Vandfærd, ved hvorom Arrestanten fik at høre forfatte den Ild, hvorved hans Mølle afbrændte den 29de August f. A. og forklarede Arrestanten i den Anledning udbeligen: Allerede om Lørdagen kommen Aar da Morten Christian Ellemersen var Arrestanten behjælpelig med at vogte ved Møllen, øjnede denne ungdom, at Arrestanten gjorde Miene til brand Møllen op, da den ikke var bedre vogt og han fandt da han en ung Mølle og forsikkrede Arrestanten at det var denne Øjemed de havde den første Ild hos ham, om at afbrænde Møllen, men han bestemte dog denne gang ikke nærmere hvor det og det gik han nærmere op Glemen, indtil han vaagnede til forend han udførte Gjerningen, som til at følge ved Møllerinden Hans Christian Bøje, hvis Mølle laa en halv Time Vei fra Arrestantens, og ved hvem han jævnligen omgikkes. Han Veien omtalte Bøje at de vore mange Møller vænt omkring som var brændt og at dette let kunde udføres ved at slaa Pinden af Dragen fra hvorved hvilede hvorved Møllen da kom i saadan Lad at den blev malet til Lerand, og øjnede han tillige i Forbindelse hermed at Arrestantens Mølle ikke var bedre vogt end at afbrænde. Dette nytte da yngre Arrestanten Lanke om at udføre dette, hvortil han da ogsaa benyttede sig. Den paagjældende Dag var han, som ikke gaar omforklaret, efter ivrige Ønske at have malet om morgenen, og efter drevet at have standset Møllen, hjemmed for sine Forældre, for at spise Middagsmad. Da han kom tilbage derfra, og gav Møllen, lag han en Vanskelig og satte ved Hjælp af denne, Ild i den Tjørn og det Lidt, der efterhaanden havde samlet sig under Bølen, for den Vindretning hvorved Aftenen jævnligen blev benyttet, og efter at han havde faaet, at dette

Jordet fortsat, løftet den Person af Gjulet
for at faae Møllen igang, forlangte at det Sund
gav den Mand Bøjø Jordet antydet, for Ulykkens
af, at Møllen selv Jordet malet sig i Levende, men
han oplyste Personen med saadan Troskab, at den
derved strøg ifølge og faldt vandt ud fra Gjulet,
og forsikkrede han, at der saaledes derved, uden at han
medgivelse dertil, gik noget af Øgelaaen løs i Dreng
gjulet, saa at Møllen derved kom i stærkere Lard.
Arrestanten gav sig derefter til at Lofte Vandet, for
forøvrigt flaaede gav rederest Loft, med for Møllen,
men da Ilden begyndte at tage stærkere fat blev
han forskrækket og løb derfra han til sin Kone,
hvem han, dog ude at underrette hun om, hvad han
havde foretaget sig, eller at der var Ild i Møllen,
bad om at komme og hjælpe sig. Hjemme han ikke
gjorde sig nogen Tanke om, hvor den Hjælp skulde
komme, men Kone derpaa dertil, hvorfor han, som han
udtrykkes sig, blev bange. Arrestanten lod da ke-
bage til Møllen og lagde Lufter af Vandet ud,
saa at der ikke brændt mere Ved end de 4 à 6
Bygge, Arrestanten igaaen for anforvidlent: At
han da der var kommet flere Personer tilstede, mø-
dte sig at Møllen blev dreiet af Vinden, forsid
hvor han ikke kunde forklare da frygtede for at
Ilden da skulde blive slukket, men forøvrigt han vi-
dste var blevet forsikret ved sin egen Gjerning,
og forsikkrede han ligeledes, at han ikke vilde have
faldet paa at opfordre Møllen, for denne Ildes
ikke var fremkaldt fra ham, ved de ovenanførte
ved Vittnerne af Clemensen og Rasmussen. Den ny-
Mølle han for ogbigget for Lofted paaregnet 700 Rd
og forlangte paaregnet 210 Rd mere, end Afsurvurerne
for den gamle. Vidtløftigen tilføiede han paa Ar-
ledning, at det forfaldne sig vigtigst at Clemensen

flere Gange sammen for skarpt sam, men han
ikke havde paastaat Ilden; men han for da skulde nødtil
det, da han frygtede for at Clemensen da skulde tale
hvem til Andre, og forsikkrede han at han i det Fal-
ikke var betroet sin Gjerning til Nogensomhedt.
Arrestanten blev til Arresten afgivet og Dagen udsat

Jørgen
Dam v. Dideren
Wraagkumen Vidtved

Mandagen den 12te September 1859.

Ltr. E. Dagen blev igjen foretagen. Forretten mødte
Gaardmand Lars Peter Dal, boende omtrent paa 1/4
Time Vei fra Arrestanten, der gav Anledning
forklarede at han og hans Sønner Hans og Peter,
som tilstede strøg ved den omhandlede Ilds Udbrud.
Med Lange Andersen var Strøtøjet brændt, hvorimod
Gjærrene endnu stod. Han medtog den igjerdt af
det, og fik derefter noget at stoue paa, saa at han
kom i lige Fød med Loftet, og slog ned en Gnist,
Vand ind paa det, uden at det dog lykkedes at
faae Ilden slukket. Samme Dags Eftermiddag da
Lange atter var tilstede paa Brandstedet og de bjergede
Gjenstande skulde tagaas, beklagede Arrestanten sig
over at endel Rugskoder, hvoraf han lagde paa
Loftet, eller fandt paa Jomfrubjelken var brændt,
men da Lange, der som anført stod saa nær at han
kunde opnaae fil Loftet, der var gaaet adskilt,
ikke saa noget Strøtøjet var falden ned, ikke der fand
hverken Spor til Rugskoder eller noget Lignende, maa
han erklære det som sin fuldeste Overbevisning, at
Arrestantens Udsagn var løgnagtigt, og at der vist-
ligt ikke var de Ting for noget Rugskoder paa Loftet.

Kransted foreviste Lange: Søn Hans Frederik Lar-
sen Dal, der ved at hemsøge at han Søn til Land-
fadt at Spørgsmaalet forevist fremlader, forklarer, at

Overfuldmægtigen og Tømmermanden vel omtalte at der skal
d var brændt saavel Vraagplads som Lemmer for
den, men paa Lensmand Lønø's ikke kunnet noget
fastslaaet, og efter at et Gjetbrev var blevet bragt ind
fra det brændte Sted, skjønt i Lemmel forlangt
tilstand, saae de dog vel noget Lemmer, men kun
get ubetydeligt.

Derpaa blev foranførte Lønø's Svoger Andreas Peter
Larsen Dal, der afgiver en med hans Broder aldeles
overensstemmende Forklaring.

Endelig blev paaraabt Simon Hans Jespersen, der
paa Anledning forklarede efter skjønt Grund paa en Land
mand's Vegne. Overfuldmægtigen var beskjæftiget med at udspørge
Vitnet, men Lønø kan ikke udsige noget om, saasom
Overfuldmægtigen meget skjønlig søgte forlokt det
Arbeide. Dernæst var han saae at kjøre fort, at Pe
der Andersen's Vogtsønning skulde have fat Overfuldmæg
ten løbe til og han sit Gnu kort forinden Ilden udbrød.

Derpaa blev Overfuldmægtigen Nikolai Jørgensen's Hustru
Christiane Margrethe Jensdatter. Næst paaraabt at forklare
d sig til hin tidligere afgivne Forklaring, bekræftede Lønø
paa Anledning at han og hende Mand Eftermiddagen
forinden det brændte, gik hjem til hende Mand Jørgen
undersøgte dens mindre Pleiebarn, medens det oldste
var sendt hen til Peter Andersen. Ved deres Ankomst
var Overfuldmægtigen Lade udi Samme hjem, men undfandt
de først hen ad Aftenen og forundredes dette at de
blev der saalænge at det allerede begyndte at skjøre da
de igjen kom hjem. De gik da igjen inden at Lønø mind
sket Ulykken var, da de atter stod op. Skjønt gjentag
ende foranlaat til Vandet nægter han at kunde mi
dle noget om Aarsagen til Ilden eller dens at for
ringe Omfang og nægter han nærmere at nogen af de
ves Eiendele var bortbragt forinden Ilden.

Overfuldmægtigen Hustru blev saaledes under Ansigtet,
de Mødende demitterede og Vagten udsat.

Litra D. Vagten blev igjen foretaget og Overfuldmægtigen fremstillet

paa Forhold sig i Det og Alt de saa igjen afgivne
gjeldende Forklaring, saa han forsaadanne at være gaae det
nærmest overensstemmende med Vandfaldet, og tilføiede
derhos at han satte de talende Omstændigheder ogsaa i den
yderste Dunst af den Dage der forgik saadant som under
Ildens af den Ejer og det Lidt paarørte den hand vorte
fundet og som efterhaanden var løbet ud derfra. Det
begyndte først ligesom at tog og derefter at ryge og saa
gik det helt op i Lue. Endelig tilføiede Overfuldmægtigen, uagtet han
mente at han alle tilsigte anede for at faae det til at
brænde, ved Vraagpladsen, nemlig Sneen, Tilsyn
eller dølig, at Johan Nielsen Westh nærmelig for vort
vidende, gjorde han og ytterst Vrede og Trudsler
imod ham, og gjentagne gange Anledning til at søge at
tage Mistanken over dem og at afgive den For
klaring han gang i Overfuldmægtigen Ord.

Ingen blev til Overfuldmægtigen afgivet og Vagten udsat

Litra A. Vagten blev igjen foretaget. Dommeren fremlagde
Pasport af 31te f. M.; Cadsjeder en Brevelf for Goodtz
ein Lohmann af 3d og for Justitsministeriet af 5te
dennes; endelig fremlagde en Dødes- og en Skrifftet.
Partiet fremlagde Dokumenter blev Overfuldmægtigen
de var fremstillet forefaldt og de af ham erklærede
for vigtige og fandt han nærmeste Tvivl at ville
dem med de medlagte Justitsministeriesskrivelser. Ingen
blev igjen til Overfuldmægtigen afgivet og Vagten for denne
Gang Retsdommeren sluttet.

Jacobsen Jon Widmann

Kraakmann Pighoff

Tirsdagen den 13de September 1859.

Litra D. Vagten blev igjen foretaget. Der Retten mødte
Johan Nielsen Westh, der paa Anledning forklarede
at han efter at have fulgt Møllen til Overfuldmægtigen
vel for fast en Præmie ved dennes, som Lønø var
i Anledning af Lemmelstatten for Møllen for Overfuld
mægtigen nødtes at betale, men forøvrigt for de alle vort

nogen Uenighed imellem dem og Læng; for saaledes
synes uforudelig gav fem, eller endogsaa fremsat
Trusler med fem, at Læng; endogsaa selv for lodde
mole for fem, ingalt Læng's Søn ikke var tilstede da
med, da fik fandt at det ikke blev behandlet som fik
indtil det.

Derefter fremstillede Arrestanten der forvaltere Læng;
Fordring, ligesom fem konfronterede med dem, men
ingalt fem indrømmer det for Gang for lodde mole
for fem, udtaleiger Arrestanten dog at Læng; virkelig
for ikke uforudelige og ungelige Forhold med fem.
Arrestanten blev til Varetægt afgivet, da Mødet
demitteret og Dagen indsat.

Lit. E. Dagen blev igjen forelagt. Lørdetten fremstillede
Peter Larsen der under en anden Dag er arrestert,
der gav Anledning forklare: I November 1858 lånte
Læng. Arrestanten Jørgensen 5 Rbd, og da Læng. skal
det have dig. tilbage, foreslog Læng. fem at betale
Dagen, idet Jørgensen: Dage var ombel bader med
Læng's, og blev det ogsaa antaget om Rdte Lejette
forlade, at Læng. gav 9 Rbd: Lejette. Samme Aar
havde Hjelt Læng fig en gammel Hest, og lånte
fem da familiefest af Arrestanten, der omtalte ningen
Dage, saa at fem kom i Lejeforhold af begge Dagene
6 eller eller 2 Dage forinden det brandte hos
Arrestanten kom dem til Læng og sagde at fem
nødvendige maatte have fem egen Dage da fem
skulde bruge det til at gjøre Gjødning, men om
fem havde nogen Hest eller ei var Læng ugvidend om.
Aftenen forud Natten brandte brandte Læng ogsaa Dage
om til Arrestanten Hus om da fem ingen brug fik
om var fem ikke ved i Huset men satte Dagene ud
for dette. Dagene brandte ogsaa den følgende Dag og
da Arrestanten havde lånt Agermand tegne for
den gode Dage fik fem, som Læng. havde til Lejette
fik fem ogsaa den Dime udbetalt, men maatte
forpagte Læng. betjent, fremme tilbagebetale Aarsfjelde
af Dandiemm.

For Retten møtte Ane Cathrine Hansine Hansdatter

der gav den Tid det brandte for Arrestanten
hjemme hos Gaardmand Peter Ancker. Paa Anledning
forklarer Læng. at Arrestanten aldrig pleiede efter-
midlagen for det brandte blev bragt for til fundes Huus
lånte ikke at fik dag med om det var fem eller fem
Søn der bragte det, men blev der omvendt om at det
maatte blive der til om Aftenen. Ved omtrent 19
gik Læng. med Lærnet over til Arrestantens Huus, for
fem modtaget ung. trøf fem, forøvrigt fik gik 12
mødte med Lærnet gav Arrestanten ikke for Hjælp, de det
indlevet gav fig til at gaae og ved ifølge gik Læng.
indrømmer det for at lægge det, men var der da ikke
to unge Kloder i den Ploeskend fem Lærnet gik
det at lægge, forøvrigt fem maatte faaet mangt Hjælp
og lægge det paa. Længvortiden saa at der var en Dig
ne og en Pind i den Vrugge fem det maatte Lærn
glemt at lægge, men om der var mere end fem ikke.
Ligeledes for fem at der var mange Kloder i
Arrestantens og Lærnet Dæng, men om der var saa
mange som der glemt at være gravstaaer fem at
fem ikke havde mærket, og forøvrigt fem at fem Læng
vist ikke lagde Mærke til om der ~~Lærnet~~ glemte
at være eller det. Ved omtrent 12 gik fem ud for
at faae til Lærnet, og var ved den Leilighed
ved i det dem fem Gjærsen glemt at lægge, men
mente det var Morgenstid og saaledes lyst derind
saa fem aldrig tænkte til dem. Der var saaledes
tænkt for dette dem at den ikke at sig selv Lænd
kommen ud. Sent Ved omtrent 12 kom Soldaten
hjem, og Læng. gik da strax bort. De fem aldrig
for gav dem Mærke først deres Komme over for Ar
cker. Pludselig bemærker fem at de glemte at
fange nogle Dangkloder paa Loftet, men om dette
den Aften var der eller ikke, kan fem ikke sige.
Fremstod Drengen Johan Christian Hagemann
der tjente som Vogtdreng hos Peter Ancker
da den omhandlede Ildebrand fandt Sted. Han
forklarer at han den pregfølgende Morgen nogstad
ved Arrestantens Huus, og saa fem at der

pludselig flog Ild og Røg ud af Loftet Vinduet
for Øverstuen. Strax efter saae han et Arrestan-
ten der udenfor gaae i Retning i nogen Afstand fra
Huset med et Huus, men neppelt det forfølgte
han et Skud blev anholdt at han skulde forsøge
han bort i forvejen Lån for Ilden og alle Redska-
ber for dog det at gaae det bestemte
Brøstes fremstillede Arrestanten, Nikolai Jørgensen
Fischer. Han blev grundig formanet til Vandfad, men
fik tilladelse til Natteskjul, at sidde, at nogle af dem
del var bortbragte førend Ilden, og tilføiede som
Anledning, at han altid gjaldt om Morgen at
bortbringe Vangkleederne af den Ringlesand, i hvilken
det oftest Lavn laae og forlegge den gaae fundne ogs
Vangi. Han blev afgjeiget til Landsretten, de Medsend
dmittende og Dagen udfat.

Tolke

Vom Vidend

Wedderkamp Wigstrøm

Tirsdagen den 13de September 1859.—

Lit. E. Dagen blev atter forelagt. Der blev fremstillet
den Arrestanten Nicolai Jørgensen, der nu efter gjen-
tagen Opfordring til Vandfad vedgaaer at have paasat
den Ild, hvorved hans Huus afbrændte den 29de Juni
f.A. i hvilken Anledning han ydeligere forklarer
Søndag aftes kjøbte Arrestanten Fiskeren Producenten
Spøen hos Lejer, Fiskeri for 350 Rd til Gaardmand
Hans Weith i Østermarie. Disse Fiskere, for hvilke de
var lagt Garn i Vandet, var da Arrestanten ikke
Sund takke Kontoret, og søgte til Udbetaling, og
fogd Weith nogle Gange forlangt den, og de Arre-
stanten ikke saae nogen Udsigt til at skaffe Pengene
tilveie, fandt det for godt den Lejeskilling, som
han var at afbrænde Vandet, skjønt han derved snarere
vild tabe end vinde, da han ikke havde alle sine Fis-

det afbrændt, men han ogsaaa derved at faa
Credit, hvilket han efter Forholdene ikke kunde ind-
vente. Ved dog umuligen nærmere at indgaae denne Ødeg-
lighed, var det et for den fristes Aftes forinden han
havde bestemt sig til at udføre Gjerningen, gik hjem
til sin Moder for at besøge denne til et godt i Lan-
tyen for sig, men da han nærmede dette, saae Arrestan-
ten ingen anden Udvei. Den han slog Døren indfor
at den ikke skulde brænde, inden han gik hjem til sin
Moder, eller først da han kom derfra, var han ikke
istand til med Vidende at hjælpe; men forinden
han den paafølgende Morgen gik ned Lørnum ogs
til Ole Anker fattede han et Stykke Ligo, enten i et
Stykke Tørv eller i noget Kaar, og satte det i en
gat Ligny der laae ogs gaae Loftet, tog ned Vor
stenen, gaae nærmere Ind af Døren, i den hensigt
at Lysset naar det var brændt ned, skulde an-
tænde Lignen og saaledes hjælpe, hvilket da ogsaa
skeede indtraf. Da han efter at have bragt
Lørnum til Anker, forfølgede sig til sit Arbeide
paa Vaiden, og derved gjorde forbi Huset, var
han ikke bevendt, ligesaa han heller ikke senere
vendt tilbage til Huset, førend han blev underret-
tet om at Ilden var udbrudt. Arrestanten for-
sikkrer at ingen af hans Øiemedal var bragt
bort fra Huset, men derimod forholder det sig vis-
lig at han fik sin gamle Vogn tilbage fra
Peter Larsen, for at den Sund kjørt med og Arre-
stanten saaledes kan betaling for den. Ulyk-
kelig forsikkrer Arrestanten, at han 5
Dage for Tindstæl om, eller Deel i den af
ham udførte Gjerning.—
Arrestanten blev til Arresten afsigiet og Dagen
udfat.—

Tolke

Vom Vidend

Wedderkamp Wigstrøm

Onsdagen den 14de September 1859.

Litra E. Vognklen igjen foretaget. Som klatten fremstod Drengen Jørgen Christian Münich, i Tjenesten hos Gårdmand Christian Kofod, der gav Anledning forklarede: at han den Dag Afrostaden hente, kjørte Gutten gav Vaiden, og som han, efter at de var gjort Anstrøg om at de var Tøbler, Afrostaden løbe fra Vaiden ned til Jutsø, men han mente at han beliggen for at Afrostaden, og navnelig mente han, at han har fået fare at løbe fra Vaiden til Jutsø og altså blege til Vaiden inden Flekken.

Som klatten fremstillede Afrostaden Nikolai Jørgensen. Mest ønsket at forfølge sig til og vedblivende sin igjen afgivne Forklaring og Tilstand, vedblivede Afrostaden navnligen at han har gravet Flekken gav at af sin anfordende Moed. Han vedblivede ligeledes at han nærmelig den gravgjeldende Aften gik han til sin Lader, i det Øjemed at dræne muligen gjeld indgav i Lørdagen for Afrostaden, og han fandtes det udgave Misgjerninger, men da han dog ikke stod lad gav, at det vilde blive tilfældet, forgæves han for at tilfælde at det ikke skulde lykkes, og han ikke skulde lykkes for, underdrøbt Afrostaden, at han nogle Dage for Lørdag fra at kraft nogle for Gangbroen og nogle Vangbroder, tilsammen til en Værd af ved 5 Rd, men til sin Fader dog forsikrede han at det ikke stod i Anledning af han fattet Forsøt at afbrænde Huset, men den forsikrede han at Hans Møller skulde have sagt for ham, hvorved han havde taget Gjenstand for disse Gjenstande skulde ikke brændt, uskjønnet han at de ikke blev gjemte blandt de fem Lørdag Gjenstande, og at han forudsatte i Fortøtningen for Afrostaden, og han modtogt Fortøtning for disse. Han er i midlertid ikke istand til, udenom at gjøre Gjenstande skulde disse Gjenstande nærmere Oplyst og retifoberet.

Dernæst fremstillede Afrostaden Jørgensen, der efter Fremmøde til Vandfald forklarede, at det var falder sig

rigtigt, at der til fande Mandr Lader, uden at han bestemt vand Anledninger dertil, nogle Dage for Lørdag var fremkommet en Dejen og en Kind der fandt paa Loftet, som havde hans mende, nogle ubetydelige Gangbroder, til Lørdag Afrostaden afgjort til Afrostaden, som dem i Gangbroder og Dagen udfat.

Litra D. Som klatten mødte Morten Christian Clemensen. Han blev forfaldt Afrostaden Forklaring, som betræffende, men han forsikrede at han aldrig har udtalt sig faldende af Afrostaden er anfordende, og at han ikke engang i Øjeblik eller Tankeløshed har ytret Ord der af Afrostaden kunde opfattes som Ønske eller Opmuntring til at afbrænde Møllen.

Lørdagen mødte Møllerior Hans Christian Bøgh, der efter at var gjort bekjendt med Afrostaden Forklaring som betræffende, gav det bestemtest modsat Vandfald af han, og forsikrede at han gav ingen Mand for udtalt sig faldende som af Afrostaden udsagt.

Derefter fremstillede Afrostaden. Han konfronteredes med Bøgh, som han fastholdt sin Forklaring under Ganen, men Bøgh vedblev sin Nægtelse.

Derefter fremstod atter Lang. Clemensen som var afhørt, og konfronteredes ligeledes med Afrostaden, der fandt sam ligeledes gjentog sin Forklaring som betræffende, men Lang. Clemensen vedblev sin Nægtelse.

Efter at Dagsarkiven var afhørt gjentog Afrostaden sin Anledning sin Forklaring med henseende til Mandens Gjerning som han var indrettet Lørdagen, idet han sin øvrige Hilsøen, at der, ikke han for anfordende Lørdag Morgen saa stærkt fra, at der gik ifølge Ler, som at Vindstød, der satte Møllen glødende med et Ild i stærk Sort, og var det det, der foranledigede at nogle Øjeblik i Dragsfuldt Sprang i fikker. Afrostaden blev til Afrostaden afgjort, at Mødet dermed og Dagen udsat. –

Litra B. Afrostaden Peder Schou blev igjen fremstillet. Han blev formand til Vandfald, men han vedblev sin Nægtelse, hvorefter han blev til Afrostaden afgjort

gik, og Retten udsat.

Jørgen Nielsen

Wedtkemann E. Müller

Torsdagen den 15de September 1859.

Ltr. E. Retten blev igjen foretaget. Lørdskatten mødte Pro-
prietær Jørgen og gav Anledning forklare, at han
gav den Tid Arrestanten Jens Brandt, fordi han
for denne fik 50 Rd, med hensyn til hvilke han havde
lig ogsaa faae, han ikke fik Lov at udlikke.
Løng: har ikke givet til kjende at han vilde gjøre Erstatning
for dette, men han er at han maatte faae at gjøre Udsigt
de Løng: ikke havde under Pengene, og antager Løng: at
han med vidste at Løng: fik Pengene ikke blev betalt
de ikke Tid nok til den indtrædende Erstatning. Ny-
lest og retsforbundet.
Lørdskatten mødte Gaardmand Hans Westh der gav Anledning
forklare, at han gav den Tid Arrestanten Jens Brandt
t, fordi han havde for denne 350 Rd, forinden de gaaede
dere. De Arrestanter i længere Tid ikke havde ud-
lagt penge, indgik Løng: under 6te March f.A. et Sam-
lig med ham, ifølge hvilket han forpligtede sig til at ud-
betale fire Numre inde 1ste Mai f.A., men da dette
korte ikke blev opfyldt indtraadte Obligationen om-
mulig Lørdsmøde ifølge hvilken Sagen Tagstad for
dere, i Tilfælde af at begge ikke valgte, var forfalden
uden Udbetaling inde Dybfryse. Hjemtrædt til Gaarden
de stod Løng: frem for at gjøre Erstatning for det
Jeg, fandt Løng: gav den Tid Rudt brændte den
ikke uden brænt ham med Saadant. Nylest og retsfor-
bundet. De Mødende blev derefter dømte og Ret
udsat.

Ltr. G. Dommen fremlagt under Ltr G — Udskrift af
Borkholms Politiforvalter Politiretsprotokol, med at
Løng: mødte ad G.
Lørdskatten fremstillede Lars Christensen og han tilbød Lars
Christensen Westh, der Dagen forinden var bragt Afstand

fra sit Hjem. Han blev opfordret til Vandfald, men
ikke han fandt sig til at give Forklaring til det tidligere
forhør, uagtet han et par gange erkjendte Andel i
den under Dagen omfattede Gerningsmand, eller Kommedie
om forøvrigt den findrøver.
Af Lørdsretten blev af den Mistænkte, der efter de foreliggende Omstændigheder paatalte Anfaldet, fandt for at afgive
Dømmende Anfaldte Lars Christensen vil ved at betaling
og med personlig Arrest. — Han blev til Arrest afgivet
og Retten udsat.

Jørgen Nielsen

Wedtkemann Pihlsted

Løverdagen den 17de September 1859.

Ltr. G. Retten blev igjen foretaget. Lørdskatten fremstod
Arrestanten Jens Peter Larsen. Han fandt sig
i det og alt til den billigen, under Dagen afgivne
Forklaring, fremsat ham ved Anledning yderligere
spørgsmaal. 2 eller 3 Dage forinden Levnedet var Løng:
gaa Loftet og saae ham der, at der stod noget Løng:
og lagde i Lænder, liggende ham ogsaa omtrent gan-
ske Tid, han opbragt endel Ølæst, som han tog
ud af Klæder, men om det andet var der, da det
brændte, eller det i øvrigt var bragt bort, vidste
Løng: ikke; han formodede ved sig, at de aftenen
Levnedet ikke fandtes det mindste Spor af brændt
Tøj eller Læst. At der forøvrigt skulde være bort-
bragt noget fra Huset inden Levnedet, for Løng:
idetmindste ikke bemærket, og forøvrigt han fæst-
tilligere at han er aldeles uvidende om fremdeles Ge-
den er ophavet, eller om han kaster den i Skjul
fore nogen Andel.
Lørdskatten fremstod Elisabeth Kirstine Larsen
Lars Peter Hansens Datter, paa Anledning forkla-

var Lang, at han den paagjældende Dag var kommen
med de Arrestanter for at bade fra en at komme
fra Fængsel. Han fandt Anledning til Arrestanten nedlagde
ved forelig med at sætte Lærd i Lægeromme og
Klim dem, og han troede saagal dem fra fem
Tøm inde i Huset, for at ogsaa begge forblevne
med Undtagelse af et Arrestanten engang ved at
for at finde en Pund Brand, som han fattede i Lægge
gesæt og forøvrigt for dog lidt i en Løg for at bredde
Ilden hvor Lang med Vaddelse at kunde sige da han
kunne at Skibet var og han nogen betroende kunde
faa, da Lærdet var lagt for Fingre. Manden lag
drøftet en vaad Bjørk paa. Efter at han fandt og
fik sig paa Benet fandt en fjels Tømmertid underfed
de Køj i Huset og da de lukkede Døren og de Lysk
kunde flog Røgen ud fra Sygaanger til Loftet
som var i Træstaen. Da Lang kom indenfor og
tog rester om Fingre, saae han tydelig at Fedten
var begyndt indvendig fra midt paa Tøget paa
nordre Side af de østlige Ende af Huset, der var
i Luft og Vist, og at langt Nøgt fra Arrestanten
der var midt i Huset.

Fremstod Fængselsmand Anders Olsen. Dette
han forholdt sig til sin tidligere Forklaring der blev
han forelæst og tilføiede derfor at Arrestanten var ud
for Huset efter Lang; fra han fandt fandt Røg de
forøvrigt Aar, og fra han fandt det indvendige Aar
var Lang, minder erindrede ikke at der blev anvendt
et Dørt om, forøvrigt han paa den tid fandt Vad i Hu
set eller ikke. Lang stod forøvrigt ikke i nogen
varmen forhold til Arrestanten og kjendte nogenlig
intet til hans øvrige forhold.

De Mødte blev dimitterede og Retten udsat.

Jørgen

Peter Dikmann

W. Rørdtmann Vigtved

Lit. G. Retten blev igjen fortsat. Lørdrotten fremstod
Hans Jensen Weith; Nøgt gandske at forholde sig til
sin Forklaring til forhørt Lit. G, tilføiede Lang;
paa Anledning, at Lørdrotten da han saae at Lang
var at bade for sig i Øjeblikket, om han vilde gaa
hen og hente sig, og da Lang svarede, at han
skulde hen og finde noget Mad paa Møllen, da han
maatte kjøbe sin Sommerøre, øiteblikket Arrestanten
at han var i samme Tilfælde ogsaa at maatte kjøbe
sin Ruge, da han havde faaet 20 Rd. hos Fader oplæt,
for at betale Bader og Skuter, men at han ved
Lang var blevet da han var saa meget
omkring og fordelt. Derimod talte Arrestanten ikke
bestemt om, forøvrigt han i Øjeblikket var i Forfærdelse
af Død eller ikke og saae Lang, der var langt fra
Huset, og ikke stod til at modtage nogen nærmere
Oplysning med hensyn til Lærandes.

De Mødte blev dimitterede og Retten udsat.

Lit. E. Retten blev igjen fortsat. Lørdrotten mødte Arre-
stanten under Jørgen Nikolai Nielsen. Paa An-
ledning forklarede han, at det er ham umuligt at erinde
de, om Arrestanten var hos ham Aftenen før denne
Ild brandt eller ikke; det er ogsaa umuligt at Arrestan-
ten har bad ham om at gaae i Lørdtjen for sig, men
med Lørdtentet er han ikke istand til at erindre
det. Om Arrestanten skulde have haft noget
Tøi til sine Ild for de at afbrænde, er han
ikke erindrede aldeles uberøjendt. Efter at Arrestan-
ten var fremstillet gjentog han sin Forklaring om
at Lørdsøg for Aaden den sidste Aften, men denne
erklæring ikke at kunde minde Nøgt derom med Vid-
hed. Med hensyn til det Tøi Arrestanten har brugt
til sin Kobes Ild, bemærkede Arrestanten, at det er
umuligt, at han kaster derom er uigjendt, da han

begravet Barnet til, som Moder, som han havde om
at gjemme det, men som han det fandt, der er meget
gammel og meget svagelig, sagde i sidstnævnte Anledning
han havde det oplysning for fandt, er han ikke
i Stand til med nogen Vidtløftighed at hævde.—
Arrestanten blev til Arrest opført, de Mødte
dimitteret og Retten udsat.—

Rothe

Jens Nielsen
Mandtsmand Øigstad

Mandagen den 19de September 1859.

Lit. G. Retten blev igjen foretaget. Der blev fremstillede Arrestanten Lars Christensen. Dommeren
til Vandfald udgjorde han nu, at han paa gaarsdagen
hvorved hans Hustru afbrødte den 28de Mai d. A., og
forklarede han i den Anledning: Arrestanten var
i en Maaned, nemlig Anders Hansen Møller, 200 Rd
for han i længere Tid havde havt tilleene, men han nu
var blev opsagt til Udbetaling i indevarende Efteraar
for Tøi der tjener for Jens Morten paa Thingstad
for havde haaret i Ugerkeskin havde lagt Arrestan-
ten det laan han omsonst Penge, men havde just i
de Dage lovet han ved, at han ikke skulde faa Pen-
ge. Den paagjeldende Dag skulde de have, og gik
havde sat Lærkerne i Dynen og Klint Dynen, forsikrede
han, at Kaden om det skulde Ved paa Hustu og paa denne
Maade komme ud af sin Forlegenhed efterat han,
ved fyldte Lidenskab han ligeledes forsikkrede at han
ikke havde haft nogen videre Overgivelse end hvorvidt
hans Kiærste var forsikkret ogsaa derom Hvorvidt alle
ikke udtalte om han opsagde Skuld have nogen ved
Forhold af Lærken, men hun troede paa, at han
havde Skuld komme ud af sin Forlegenhed. Efter
at have Klint Dynen gik han ind i Huset hvor han
Søn og Lars Peter Hansens Søn var nu lidende,

og da disse talte om, at de vild gaae for til
Naboens og fortalte hvorledes at de vild gaae bortes
under Ilden udbrød, antog han Leilighed for god
til at udføre det Forsæt. Han gik ud for at faae
en Fjeed Vand, men forsikkrer, at det var han ikke
lagt paa Vidtløftighed at hævde, men det var med Hensigt
Leilighed at han udførte Gjerningen strax efter at have faaet
Vandet atter gik ind for at forlade dem.
Gang ind til et Skuur i den efter Enden af Huset,
Vand
Øxe benyttede til Øxebrøvning af Døde, ligesaa
der opfor fandtes endvidere Lerredsfil og andet Tøi.
Gjerningen denne Gang gik han ind i Beredskabs Skuur og Øxe der
Øxe en Morgenstid Øxe Ved i det hvorvidt
Julen, forrigen han atter gik ind i Huset, men Il-
den udbrød sig hurtigere end han havde beregnet,
faalede at hans Søn og det andet Barnetimmer
endnu ikke var komme bort da Ildebrandet
fejlede ud Røg, saa at han gik ud, som han selv,
gjennem dette mattet søge Udgang, og antoonte
at de alle, saalede han under det videligere Forhør
oplyst. Læst og ratificeret
Arrestanten blev igjen til Arrest opført og
Retten udsat.

Rothe

Jens Nielsen
Mandtsmand Øigstad

Tirsdagen den 20de September 1859.

Lit. G

Retten blev igjen foretagen og Arrestanten fremstillet. Næst i Ret og Alt at henfeld sig til og ratifi-
cerer sin igaar afgivne Forklaring og tilføiede,
og navnligen at nærmere at han for gaaet Ilden paa
den af ham forklarede Maade, forsikkrer Arrestanten
videre at han virkeligt ikke har gaaet Ildsgaarsat-
telse paa Hensigt Bort Tid forinden han udførte den

og bestyrede han til, just dagvaag at udføre det, der
nød, at alle Tømmer var bortskaffet, og at han ogsaa antog
at han Søn og den anden tilstedværende Søn, skulde gaa
bort, for at Tilsigelsen til Gjerningen skjedes fuldt
forskellige begrunde, thi han havde ellers ikke haft nødvendig
just at udføre den den Tid, da Fangerne endnu ikke
var forfaldne til Udbetaling. Overfaldet var
sikkert fremdeles, at han ikke antager at han Eiendom
var fåem afbrændt med dens nærtliggende Vand
ikke han bemærker, at det var saa svært vanskelig
at vaske Gjenstand Lærm var anstukket for fårt, men
saa saga atter andre var anstukket for lagt, saa
at han sikkert troer at Tatovfirmaet var vant vig
tig og at han ogsaa i sin Hensigt for vandskjøt
med en af Lagtjenestevendene; Skattelig forsikkrede
han at han virkeligen var Lastet havde det at han
angiven Grantum Dod og Ægte, skjønt han nødtvun
ne, uagtet det forefaldne Lærm, at dette ikke er antagelig
lig, efterdem det er en Sjendommelighed at disse Gjen
stande ikke forbrænde andre, end at de jo efterlod
Ager. Det er rigtigt at han for Hans Jensen Westh
for øvrigt, at han maatte kjøbe Lærbrænde, men dermed
mente han Ligg, hvorimod han forsikkrer, at han ikke
havde solgt Kug, men den bortskjøtte vaagt af den ind
ovenfor Kug, med andre Dodsorter og Ægte havde
han forbrugt i sin Husholdning, med Undtagelse af
det Grantum der nedenfor var Tilstede ved Lærmen
Lykkt og velbehavet. Overfaldet blev afgjort til Arrest og Vagten udsat.

Ltr C. Vagten blev igjen fortaget, og Overfaldet Peder Larsen
fremstillet. Sammen fremlagde en Skjøde af 8de
denne, en Brevskjøb for Fogden Lohrmann af 10de, en
Brevskjøb for Justitsministeriet af 14de denne, fremdeles
en Dødsattest og en Skjøttesattest. De fremlagte Dokumenter
blev for sig forelæste, Overfaldet erkjendte for
rigtige, og havde han ingen Indvending at reise mod
de nævnte Constatningsgjenstande. Overfaldet

blev igjen til Arrest afgivet og Vagten for saa
vidt lukket.

Paa Vanvidet

Wardtmann Wiglund

Onsdagen 21de September 1859.

Ltr G. Vagten blev igjen fortaget. Den Retten fremstod Hans
Peter Hansen: spurgt for Jens Morten paa Thingstad
paa Anledning forklarede Læng: at Overfaldet Christen
er 2de Gange for sprunget fra en for ham leiet Lærm for
200 Rd, men han paastaar at han strax erklærede at
han ikke kunde leie den Dæm, og vegtede han
ledes først at faa leist fra det, og saaledes taget sit
Løfte tilbage. Læng tilføiede at han virkelig ikke
indsprang han vand ved at det er en almindelig Mening
at han skulde være Lastet af Fangen.

Fremdeles fremstod Anders Hansen Møller, født
paa 19de Februarmaaned Sortingsfoder paa Anledning for
Slaver at det forfølge sig vigtigt at han for Over
faldet for kegode 200 Rd. Dig. havde faaet i Be
gjendtgjelse af April Maaned d. a. tilkjendegivet Overfal
det at han nødvendigen maatte have til 1ste October forst
sammen. I den Tid havde han neppelig under at
Langjendtgjelse af Overfaldet afskrevet Sovlig, betænkt
sig Lestalinger, men havde dog efter gjentagne Overfaldet
Ønske om at dette Sind behold Fangen et
Fjerdingaarsaars Tid longere; da han imidlertid fulg
fik Læng for Fangen, igen det at han, som anført,
i April Maaned tilkjendegav Overfaldet at han
vilde beholde Fangen til den i Loviglet fastsatte
Tid.

Den Retten vidt. Overfaldets Søn Ellen Maria
Jensen. Nogt: Ret og Alt at forfølge sig til sin tid
ligere Forklaring, der var blevet fremlæst, tilføie

er Langvarentinde gav Anledning, at han med Vis-
hed var at forude Mand, efter at han havde blevet
Dyner, idet han var meget ud i Kjøkkenet,
for at finde noget Vand. Han tog ogsaa en vem
Bjørke med om det var før eller efter at han
havde fundet Vandet, husker han ikke, ligesaa han
heller ikke kan sige hvorledes det gaaet inden Feld
udbrød efter at han havde været ud efter Vandet.
Læng og Hansen havde talt om at de vilde gaa
ned til en Nordboerne for at faa tale om noget Lev-
nedsmidler, men de blev forhindret derved ved Felds
Udbrud.

Saa blev Rettens fremstillede Aarvaagtman Lars Christen-
der i anseelse Jernfrank vedblevne sin egen og i forgaaes
afgivne Forklaring.

Aarvaagtmanden blev tilladt at gaa efter og Vagten udsat.

Lit. I. Dommeren fremlagde under Litra I en Udskrift af
Bornholms Politiforenings Politiretsprotokol.

Derefter fremstillede Arist Hansen, der Dags Dato
dog var kraftløst. Han blev afhørt til Vandhen-
men for meddelt at han ungefaarlighed Kjøld i den
Feld havde faaet fra 68de Reservegarde Corps
afsendt den 9de Juni sidstleden.—

I Lighedning af den Maaderde der efter de foreliggende
Omstændigheder paafølges Anfaldte

erklærede

Dommeren at Arist Hansen vil blive at betragte som
forsætlig Aarsagt. Han blev de dem Afgivne og Va-
gten udsat.

Holm

Vaa Vedens

Wedtkamp Wiglord

Torsdagen den 22de September 1859.—

Litra i. Vagten blev igjen fortaget. Saa Retten fremstod
Hans Frederik Hansen Jensen, der ugift at forfølde
fik til den Forklaring til Udskriftens Litra i, ugytter at Rund

medtl noget ydbeligere til Oplysning om Felds
Opholdt. Han Anledning tilføiede Læng, at det afbrendte
Hus var meget gammelt og daarligt, og var der nogle
Aar tidligere foretaget endel Reparationer, blandt andet
var der lagt nyt Loft. Derimod var Aarsagen i Ka-
fidlet af et godt Tudbo.

Lægelige fremstod Jørgen Alexander Sonne, der ligeled
de gaaede fensalde sig til den Forklaring til ovennevnte
Forhør, der blev ham forelæst, og dertil gav Anledning
yderligere tilføiede: at der ved nogle Aar tidligere var
anvendt nogen Reparation paa Huset, men det var
dømt meget daarligt og faldefærdigt, og vilde
det have været nødvendigt, inden faa Tid, at nedrive
og ombygge det. Læng befandt ikke Aarsagen og
Gerder derfor intet vedkommende til dette Tudbo.—

De Mødende blev dimitterede og Vagten udsat.—

Holm

Vaa Vedens

Wedtkamp Wiglord

Fredagen den 23de September 1859.

Litra i. Vagten blev igjen fortaget. Saa Retten fremstod
Vandmand Hans Peter Jensen, der paa Anledning af
Slaven at han mere var kjendt med Aarsagen
Hus forinden det brandte, og tog han derfor anled-
ne at det er allerede var gammelt men ogsaa meget
mandelig, og skjønt han just ikke vil sige at det alt
stund saa stort longere, var det dog saad mere end
rimelig saadan faldefærdigt. Skjønt Læng ikke selv
har sagt det for ham dog almindelig først antaal
at der inved Vedtagen lagerbygningen Huset var lagt
en Plade ildsvaad, saaledes som den godt kunne gjø-
fig til en Tiggeplads. Nogt Ydbeligere til Oplysning
i Vagten var Læng ikke at meddele. Oplæst og ved
kjendt.

Derefter fremstod Hans Christian Bentsen, Lars Pla-
vagaarde Fiver i Østermarie, der paa Anledning
forklarede at han at for Dag forinden det brandte

Ragen omfattedes Huset brændte Kjørte de Forbi, men ikkjemere Endskjønt de med Øxe; de fem Soldater ikke Lund Kjøre longere, bragte fem, ved Hjelp af et par Mand de fulgte med fem, Vognen fra til Arrestantens Hus, hvor den først blev sat, og et Øjeblik, og da Løvig bemerkede at fem fulde vilde for de ind i Huset, sagde Arrestanten at de gjerne maatte sætte dem ud, men tilføiede tilligemed at fem ikke Lund noe angrebne for den. Løvig Den ikke mere at denne Yttring var fem gaaefuldt, fra at fem fremme Lem til at kunde gaa paa Arrestantens Lund fage mere dermed. Dagen for Huset brændte fik Løvig fortalt hjem. Arrestantens Hus var meget gammelt og dårlig alt for forfalt.

De Mødte klage overtrædt og Dagen udsat.

Litra G Dagen blev igjen fortaget. Der Rettes mødte Lars Peter Hansen Lem, der gav Anledning forklaring Dette Dage forinden den omfandlede Ildsvand, var Løvig for Arrestanten for at kjøbe 1 Tønde Kartofler. Disse blev taget i det Øiemeed at hente fra Vejen, fremmed udbrød og var de begyndte endnu 2 à 3 Tønder gav fem om Natten. Samme Dag fem Huset var brændt, var Løvig tilstede og fem gav Kvinden, hun bemerkede da, at en Dag var flyttet ind over det fremmede Sted for Kartofler er fand ligge, hvorfor hun omredde de Dalk der rydde de, om at fem efter Kartoflerne, men de fandtes de ikke Dyr af dito, saa at de ikke kunde faae noget der, gad den Tid Vejen udbrød.

Der Rettes fremstillede Arrestanten Lars Christensen Skovrij gjordet til Vandfald, erklarede fem at fem ved vil indrømme at der ikke da det brændte var for megen Vand fem fem tilligemed for oppiesat, og troede fem skjønt fem paastoede at fem ikke begjærte den fuldt det, at fem de Ejendomsmænd skulle oppiesat, oppiesat fremme Gjentagen Vand fem brændt, end det, fremfor

fem gentagelig var i Ejendommen, men fem fremstillede dog at der gentagelig var megen Vand i de Tue fremfor fremfor Vand og blev der paa Lofted, men fremmegt de var den fem end ikke tilstrækkelig oppiesat. Ligeledes erklærede fem at der virkelig var meget Skade, men i fælles fremme var fem ifærd med at gjøre nærmere Forklaring. Efter at var gjort bekjendt ved Forevisning Løvigs nærmere Forklaring erklærede fem at fem ikke var ifærd til at minde at fem fem selvfølgelig Kartofler, eller om fem var i Ejendommen af Kartofler de Huset brændte. Fem fem selvfølgelig nogle Tønder til sin Broder Hans, de var var fremme Grund fem Arrestanten, men var dem fik dem den Arrestanten ikke fiske.

Arrestanten blev afgjort til Overslag og Dagen udsat.

Jørgen Nielsen
Mandtsmand Vejgaard

Mandagen den 26de September 1859.

Litra G. Dagen blev igjen fortaget. Der Rettes mødte Hans Christensen paa 67de Vejningsdag dito. Ved Overværelse Dagen der ikke bemerker at fem er Broder til Arrestanten fem Anledning forklarede fem at Arrestanten fremfor mindre om Torsdagen, fem denne Huset brændte den paafølgende Lørdag, om Aftenen kom til Løvig. Løvig mindes ikke bestemt, om fem fik efterset om fem besøgt nogle Kartofler eller om Arrestanten sagde hun fordrevet, men efterset Tilfælde efterset Arrestanten at Løvig gjerne kunde faae nogle Kartofler fos fem fra Gaarden fremfor gik Løvig sammen Aften fem til Arrestanten, og fem gav Kartoflerne, og der fem fandt disse godt Kjøbt fem 2 Tønder, fortalte Arrestanten den paafølgende Dag begrænset at fremkjøre til fem. Ved efter Skade for dermed Løvig ikke afkjøbt fem

og vend ikke om han var den Ild hørst brandt
var i Lørdags af saadant. Smittet og indsat.

Litra A. Dagen blev ransaget, og Arrestanten Hans Hansen efter egen Tilgivelse fremstillet. Han Anklageren forelæste Arrestanten, at han i nat Natten fik ikke for udsagt den falske Vandshø, da han nødig vilde have nogen anden i Ulykke, men da han nu, efter at han afgivet sin Tilstaaelse, er kommet til nærmere at overtænke sine Pligter, og at hans Gud for ham er kommet til den Overbevisning, at han ikke kan tilregnes den falske Vandshø, og afgiver derefter følgende: Allerede de Arrestanter anmoder Peer Jørgensen Dal om at indgaa Løftelse for sig tolte dem om at Arrestanten, skjønt han ikke var den anden Mand Lund undsie Laant, skulle afbrænde det hørst og skjønt han dem billiger anforklaret, at dersom det direkt med ligelig Død, som var dog for Udtrykkomand han bestemt, at den ikke kunde misforstaas, og er det derfor ikke rigtigt naar Arrestanten under Konfrontation med Dal for indrømmet at han mulige havde misforstaaet dem, skjønt det var umulig. Efter den Tid for Dal mødte efter, opfordrede Arrestanten med ligefremme Ord til at afbrænde Huset. Dette er det han efter, at Arrestanten ikke er istand til at gjøre alle de Vanskeligheder der dem var foreholdte imellem dem, og vil ikke forsøge dersom for ikke mulige at komme til at forklare noget som ikke var fuldkommen nøiagtigt. Med afgivet Løftestatt den Arrestanten derimod udsagt, at Dal blandt andet de Arrestanten yttrede, at han ikke havde Mod til at udføre den Gjerning, forrest, at den Mand som gjør det, skjønt Arrestanten dog ikke vilde tilbage, da Dal en Mand gjør det om Natten, skjønt Arrestanten dog ikke vilde gaa ind paa da han i en Dold skjøttede Korn for sin Familie og andre Jordebaarne. Ligeledes for

han angaaende tilbørt at han om Aften skulde komme med sin Dagen og hente Lemmer og Dolige, som de Sømmen have for ham, medens Natt brandt, skjønt Arrestanten imidlertid afslog, da det i en Tilfælde det Mand undgaaes, at hans Søn fik Underretning derom, skjønt Arrestanten gav ingen Mand nøie Grund, da han i intet Tilfælde vilde indblande hans i Dagen. Efter Arrestantens Yttering, at en Forklaring var skjønne, for Dal skjønt at der der ikke var nogen Grund, da det var død Ting der brandt, og var der saamange Mænd, der havde afbrændt deres Huse. Endelig Dagen for Gjerningen efter Dagen udføre, var Dal hos ham og forlangt med Løftestatt at Arrestanten skulde gjøre en Ende dagen, da han ikke længere kunde udholde Forskrækker. De tolte dagene derom, og Arrestanten lagde de endelig at udføre det, uden at dog Maaden eller Tiden blev omtalt, og forsikrer Arrestanten at han ikke havde udført det, skjønt han ikke var dem Mand var blev opfordret og tilskjøndt dertil. Skattelige bemærker Arrestanten, at han ikke havde nogen personlig Uvillie mod Dal, og at ikke saadant forsøgte for bevæget ham til at afgive nævnte Forklaring, men at han havde udført den for gjort det, fordi han anseer det for sin Pligt, og derover han Gud til Vidne paa, at hans Forklaring i det og Alt er overensstemmende med Sandhed, forbi de han han vil forsvare det for Gud og sin Samvittighed.

Derefter fremstod Peer Jørgensen Dal. Han blev gjort bekjendt med den foranstaaende Forklaring og gjentagende indtrængende opfordret til Sandhed, men ligesom han nogter idrømmedt at kunde huske at han Dagen førend Huset brandt var hos Arrestanten, skjønt han vi fulde bevare at han var paa Tilfældet, saaledes nogter han ogsaa i Aftenen Tilfæl

de, enten ved Dem eller nogen familiemæssig anden Lighed, enten direkte eller indirekte, at have ogsaa fordret Arrestanten til at afbrænde det Huus eller opfordret Nogle til saadant. –

Arrestanten blev til Arresten afgivet, Længen den Dal fundet under Besigtigelse og Vagen udsat.

Litra D. Vagen blev igjen foretaget. Dommen framlagde en Rapport af 14de Juni, en Skrivelse fra Lensmand for Landboerne Brandsøe og Dalstad Lahmann af 17de, en Skrivelse fra Justitsministeriet af 16de og fra Borgholms-Amtsfuge af 24de Juni. Endvidere Dødsattest og en Læge-Skrivelse Attest.

Efterat Arrestanten var fremstillet, blev samtlige de fremlagte Dokumenter, navnlig Rapporten og Dødsattest for forholdt og af ham vedkjendte, hvorefter han igjen blev til Arresten afgivne og Vagen for denne Vandskum med Sluttet.

Rullen
Paa Vidnes
W. Marckmann. Ingebretsen

Onsdagen den 28de September 1859.

Ltr B. Vagen blev igjen foretagen. Der blev nydt Gjuemand Mads Jensen, gav 8de November paaen Gjuø i Østermoen, der idet han gjentagne Gange for sin Forklaring til Forhøret at B, 1, hvor blev han forelagt, for Anledning tilføiede, at det paagjældende Huus ikke mindst fogde at tilføre en Dreng, men om det vide lig tilføiet han alle Peer Schøn, med Længe ikke vorsen. Jeg havde ikke vært ind i Huset, men han troer ikke at dette var fuldt forelagt, og var det skeet, tilsæde ikke Dengang tilstede. En Anledning til Ilden var han ikke istand til at meddele nogensinde Oplysning, og for han vanskeligt den paagjældende Dag ikke

fulgt var: Morgenen af huuldt Huus.

Fremstod Gjuemand Peter Jensen gav 6te Dels vinterdag Lørdag i Østermoen Dagen. Efter han forholdt sig gjentagne til sin Forklaring til ovennævnte Forhør og tilføiede for Anledning at det blev ikke mindste sagt at det afbrændte Huus tilhørte Lars Thorsen, og afhørt den ogsaa hvem den nye Bygning, forsaavidt han og fulgt Tømmeret hvorved Længe var han bekjendt, var det blev det sidste overdraget til Peer Schøn, uden at Længe ikke Gjentagne Gange de nævnte Dengstedsfeder. 2 Aar efter afbrændt det gamle, og var i fulde dengang bebort, men om det dengang var fuldt forelagt ved Længe det.

De Mødende blev dimitterede og Vagen udsat.

Ltra A. Vagen blev igjen foretaget, og Anfoldte Peer Jørgensen Dal fremstillet. Han blev gjentagne formanet til Vandskum, men han vedblev sin Nægtelse, paa nogensinde Maade at have ogmuntret eller opfordret Arrestanten til den omfattende Ildsgerningen. –

Derefter fremstillede Arrestanten Hansen den Ldd til andet, for Anfoldte gjentagne sin Forklaring hvorbetræffende, hvilken han gjentagende erklærede i enhver Henseende at være overensstemmende med Vandskum, og Dem opfordre han anfaae det for sin Pligt og ikke fordi han i nogen Henseende var Uvillie mod Anfoldte.

Anfoldte blev derefter gjentagne opfordret til Vandskum men han vedblev det tidligere indrømmede.

I Betragtning af den Mistanke, der efter de forliggende Dengstedsfeder paafiler Anfoldte Peer Jørgensen Dal, for at have ogmuntret og opfordret Arrestanten Hans Hansen til den under Dagen omhandlede Brandstiftelse:

I Betragtning af Mødemandighedens til Vandskum Oplysning at afholde Anfoldte fra Forbindelse med Andre:

eragtede
Sammen, at Anfaldet vil være at betegne med grovelig Ærefrænkelse.
Arrestanterne blev til Arresten afgivet og Dagen udsat.

Jørgen Nielsen
Wærkmann Vigsø

Torsdagen den 29de September 1859.

Litr. I. Dagen blev igjen foretagen. Ved Retten indstod Arrestanten Pigen Bodil Margrethe Wewøstdatter. Hun forholder sig i det og Alt til sin Forklaring til forrige Litr. I og nægter hun gjør det bestemteste for at have nogen Deel i, eller at hun mindst nogen Dig hjøiing om Anfaldet til den omhandlede Tid og Sted.
Afsluttet blev afgivet til Lensmandsretten og Dagen udsat.

Litr. G Dagen blev igjen foretagen og Arrestanten Lars Christensen fremstillet. Han gjorde bekjendt med hvor hvorledes Hans i Forklaring med hensyn til de omhandlede Kartofler og havde han intet derved at indvende, men gjorde forresten det derhos gjældende at indlegge, at han allerede dengang havde gjentagne Gange spørgt Hans, da det ikke var antagelig, at han i en det hele stille for selvet sine Kartofler, som han skulde bruge til sin daglige Tilholdning, og nægter han det og ikke han med hensyn til Mandens Morgen han for gjorde Ilden i Ovn og Alt henfaldes sig til sin tidligere Forklaring, vedblivende han ogsaa at han virkelig ikke havde gjentagne Gange spurt forinden han udførte den, og at forholdet ikke var saadan Taut ikke gav Anledning til at han selvtagt Kartoflerne. Ogsaa med hensyn til hans Beholdning af Vod og Kæft, vedblivende Arrestanten nægtende sin tidligere afgivne Forklaring. – Han blev til Arresten afgivet og Dagen udsat.

Jørgen Nielsen
Wærkmann Vigsø

Ltr. A Dagen blev igjen foretagen, og Arrestanten Dal fremstillet. Efter ny Formaning til Vandhed afgiver han nu følgende Forklaring: Den Efteraaret 1856, da Arrestanten ungdomsfandelsforsøiede den til Hans Hansen, bad denne, der for flere Aarsager gjorde forgjæves Forsøg for at faa en Lønhjemmel for 400 Rbd for Fældt Tømmer af Producenten Ypsøen, vedvarende Arrestant om at indgaa denne Løntion. Arrestanten vedgjorde det nu i Tiggendskab, men Hansen blev nød at bedrage ind gaa hen, samt underrettede Arrestanten om hvor Fiel han havde fat til Tandbo og til Hjælpe ved Fuhrvæsen og tilføiende derhos, at vedvarende Arrestant Sinde var ganske vælig, da han, hvis han ikke Sinde gjør Udsigt til Pengene paa anden Maade, vilde afbrænde Huset, hvorved han vaktede at han Sinde fortjene Penge. Derpaa ligt hvorved og da Hansen begyndte at betale vedvarende Arrestant 5 Rbd derfor, indvilligede han ogsaa i at indgaa Løntionen, og det fulgtes da den følgende Dag fatal Ligen hvor Dagen blev bragt i Orden. Ved den Tid tulte Arrestanten i longere Tid ikke med Hansen om denne Vej, men da det, det følgende Aar, vedvarende sig at han gjem stille betalte, indfandt han sig igjentagne Gange hos Hansen, og erklærede han at han ved sin dannede Lailighed ikke alene mindst havde ønsket at faae Udsigt til Pengene betaling, men at han ogsaa ytterligere at han, naar han ikke Sinde opnaae det paa anden Maade, maatte benytte den tidligere omtalte Udsigt at afbrænde Huset, og erklærede han ogsaa, at han vedgjorde med saadan

Lovlydt tilføiet, at han gjerne ville hente
et Lov Gode og bringe det hjem til sig, for
at redde det fra at brænde, hvilket Tilbud dog
Hansen ikke modtog, uden at Overfaldet med
hvilken Grund han anførte han ikke at modta
ge det. Derimod mindes han udtrykkelig ikke, at
han har tilbudt ham at gaaefotte Ilden, eller
at han har omtalt at saadant alt var skjeet
dengang da det var død Ting de brændte. Nogle
faa Dage før Lensmandshuset, uden at han nærmere
kan mindes hvor mange, men han troer ialfald
ikke, at det var den sidste Dag, var Overfaldet
sidste Gang i denne Anledning for Hansen
og sagde han da lastende, at han maatte gjøre
Udgjeld og udføre den paatænkte Gjerning, og
lagde Hansen da ogsaa lastende ud, ikke for
tilføiende, at han havde gjort Forberedelser og
tilberedt Alt. Det blev imidlertid ikke om
talt hvori disse Tilberedelser bestod, eller hvor
de han ville udføre Gjerningen, men kun om
talte at det skulde ske, den Dag da han skulde
indsætte Boden. Hansen har ei heller senere
omtalt hvilken Maade han havde udført
den. Forholdet med Overfaldet Læsningen er
senere brugt i Dørke-Dybdt og ratificeret, Over
faldet til Overfald afgjort, og Dagen udsat.

Hans
Peder Pedersen
Wadtkmann Nielsen

Løverdagen den 1ste Oktober 1859.

Litra A Dagen blev igjen forhørt og Overfaldet
Dal fremstillet. Han ratificerer: Alt og Alt

hvad ingaar afgivne Forklaring, og ligesaa
han saalede mundlige vedblivende erklæring, at det
kun var ved Hans Hansens Opfordring om at han
var han ikke gav andre Nibad, kunde skaffe Ud=
gjeldet til Pengene, vilde afbrænde Huset, at navnd
ved Overfaldet lod sig bevæge til at indgaae
Læsningen og at han ogsaa senere gjentagne Gan=
ge, da Tiden til Lestalingen nærmede sig og Hansen
ikke kunde tilveiebringe Pengene, har opfordret og
opmuntret denne til at udføre sit Løfte om, ved
Lensmandshuset at gjøre Udgjeld til disse. Paaleder
vedblivende han ogsaa sin Forklaring at det var
Hansen og ikke han, der først af har omtalt
Lensmandshuset og at han selv kun er gaaet ind
paa det paa den saaledes af Hansen selv skettede
Tanke. Dybdt og ratificeret

Derefter fremstillede Overfaldsmand Hansen, der som
fremtrædende med foreig Overfaldt; Hansen ved=
blivende, at det var Dal der først havde omtalt Lens=
mandshuset, og at han selv dengang aldeles ikke havde
tænkt paa saadant, hvorimod Dal ifølge forhen
uforandret vedblivende sit Tidligere. Hansen ved=
blivende at Dal har sagt at han gjerne selv kun=
de udføre det ogsaa der ikke var mere Pengene i
det bevegter Dal udtrykkelig at kun hente
og tilføiende, at Hansen efter han ønsket, at han
maatte kun gjøre det, hvilket Hansen dog be
negter. Derimod indrømmer Dal at det
vel er muligt at det var Dagen før Lensmandshus=
tilfælde at han sagde til Hansen om Gjerning=
en, hvorfor Hansen vedkjender, at han ved den
ne Leilighed paa Dal's Kjørgaard om hvor=
da han vilde gjøre det, ønskede, at han med nødvendig
paa hvad Maade han kunde udføre det, og tilføiende

at det maatte staa ud, da han Dagen efter
skulde faa Boden hjem. Nærmere Oplysninger
var ikke at tilveiebringe.
Aarsagkonen blev de Anførte afhørte og Dagen
udsat.

Litr I. Dagen blev igjen forskrevet, og Anfeldt Bodil Margrethe Werdsdatter fremstillet. Hun blev gravid og forklarede til Vandfald, men nægtede sin Nærhed at have nogen Del i eller Kundskab om Aarsagen til den omtalte Levendefødsel.
I Lighedens af den paa at forhaandsbevende Mistanke skjulte Fødselen Sammenhæng om at Anfeldt fordelaget Vandfaldet og paa Grund af Nødvendighed til Vandfaldets Dyligjøring at afholde sig at faa Forbindelse med Andre,

eragtede

Dommeren at Anfeldt vel var at beklage med forsætlig Aarsagt. Hun blev til dem afhørt og Dagen udsat.

Bodil
Bodil Nielsd.
W. Korsmann Eigtved

Søndagen den 2den October 1859.

Litr I. Dagen blev igjen forskrevet, og Aarsagkonen Bodil Margrethe Werdsdatter fremstillet. Efter ny Sammenning til Vandfaldet redegjorde hun at det var fundne Mand der har taget Felen og fordelaget i den Anledning ødelagt. Da Huset var meget gammelt og altfor smalt, beskyldte fundne Mand sig til at efterand det var at faa et nyt hun opbygget og talte om at faa ham selv fund om det var ville gjøre det, uden at hun kan sige hvor langt det var inde det blev udført, hun iøvrigt havde begjendt at antale det. Den Dag da det skulde skjed var meget fremmed Aarsagkonen fik

lov ud at malke det var ville paasatt Felen
med, men hun var gaa Løkken for at malke. Da
hun gik ud medtog hun et Par Løver og satte
dem foran Huset, hvilket hun havde gjorde
var hun var borte. Efter at hun havde været
borte ude paa Løkken, efter hvad hun antager vel
omtrent et Qvarter, saae hun at det begyndte at
ryge ud af Kjøkkendøren hvorfor hun løb tilbage
til Huset. Ved hendes Ankomst her saae hun
en Mand komme ud af Huset med Pungklæder
i Armen, hun løb hun om til Carmen hvilket
hun medtog og gik derefter til Klaboen hvor hun
forblev med Carmen, og var hun slet ikke ind i
Huset efter at Felen var opstaaet. Hun vegtede
at fundne Mand var uforsvarende hvad angaar
den hvad Mand og den hvilket Ved han vild
paasatt Felen og for han er fulder hvem
udenvidere fund dem, men hun antager at
han har paasat den i Laden eller Kjøkkenet for
den lige ved dem, da hun først saae Røgen
derfra. De havde ikke iøvrigt bortført no-
get af deres Gods. Ulykkelige forholdene Aa-
rsaglinden at hun, da fundne Mand begyndte
at tale om Levendefødsler meget bad han om
at lad det være, men han var ikke at bevæge
dertil. Da det efter Levendes fødsel i Sorhus
vogt fundne Mand fandt hvad hun fødte var
blev og navnligen at han havde lagt og sa-
vet, og at hun havde dødt paa hans.
og ratificeret.
Forhørsretten fremstillede Aarsagkonen Anna
Hansen. Hun blev gjort bekjendt med hun Lovens
Tilstrækk. de forholdene hun tiltalt for
Punkt; hvorfor hun formaandes til Vandfald
om hun nogen Kjendskab af hun Lemes

Udsagn, og forfaldt sig uforandret til sit Tidligere.

Arrestanten blev til Arresten afgivet og Vagten udsat.

Troe

Som Vidner

Wordtmann Vigtved

Samme Dag.

Kl. 1. Vagten blev igjen foretaget, og Arrestanten Arist Hansen grundig forhørt. Efter gjentagen Opfordring til Vandfad udgaaer han nu at forklare den Ild hvorved hans Hus den 6te Februar gaaer Tabt: Vestermoen Vagt afbrændt d. 9de Juni d. A. og forklarer han i den Anledning yderligere: Huset var gammelt og derfor udtørret da det var for skralt og kraft dette han gav Tanken om, for at faa et nytt Hus et Aabrand til gavn, og bestyrkedes han forøvrigt derved, at han vidste andre overfor saa mange Ildebrande var holdt uden det nogen Tvivl om at de var gjorte, uden at Vedkommende dog derfor blev dragne til Ansvar. Foranledning han forøvrigt for udførte Gjerninger nærmere denne Tanke og begaaedes for de Udførelse og han det istand til nærmere at bestemme, men det var ikke han gjorde det. Han talte imidlertid ikke til Andre derom end hans Kone som han meddelte sin Beslutning og bød hende om at lade det være, hvilken hun dog ikke ungang fattede Plan. Samme Dags Formiddag fandt han ud for sin Gjerning underrettet for sin Kone om at han nu vilde udføre den, uaadset hun var ud at melke i Lykken, og strax efter at hun

var gaaet ud gik Arrestanten ind i Huset, og med Øxesliddet fatt paa Ved: Stangen over det, de tre var dødt med Lying mere paa med Tøiet eller andre faste Gjenstande. Det blussede øieblikkelig op og Arrestant maatte derfor forlade det som muligt kom ind. Røgen og Lufted derfra gjennem Skorstenen. Vognskoder og andet hvad han kunde faae fat paa ind, antik han selv maatte forlade Huset. De fandtes kun delvis for Lykken tog fire Lemmen og gik ud med dem til Naboen uden selv at vende ind til brændende Huset. Af dette Skandsel havde det ikke kortføit forøvrigt Ilden var gaaet forinden det skjedde i Korthed sagde Arrestanten sin Kone hvad hun for Resten skulde forklare nemlig at Arrestanten da Ilden udbrød havde ligget og sovet til Middag, saa at han havde maatte hente hende. Arrestanten blev afført til Arresten og Vagten udsat.

Troe

Som Vidner

Wordtmann Vigtved

Samme Dag.

Kl. 1. Vagten blev igjen foretaget og Arrestanten Arist Hansen fremstillet. Nøie i det og Alle at vaabenfaben han idag afgivne Forklaring mere end hvorfor til de Mand spurgte for for tagne Ilde og det for alle vaarnes den afgivne fordende for hvad navt Plan forinden han udført den, men at han dog havde tænkt derpaa nogle Maaneder iforveien, hvilken Arrestant paa Anledning at Huset var afbrændt for 4400 Rd. men at det han anført var gammelt, og antog han vel at han kunde faae det nye Hus og fort

antaget for Afhørende, om han ud-
øver sin Stilling uagt lidt, forsiktig og
for, for vidt han som Skjønner er blevet tilfeldt,
skjønt han ikke besitter den oggiør fornødne
viden hertil han, da det endnu ikke er
alldeles fordigt. Af den Gjeld i Skiftet som
var de hjælpt brendte for som under tinglet
betalt men endog lånt noget mere for end
sine Lerreder. Oplæst og ratificeret.

Derefter fremstod Arvestaterne Justitz, der lig
lydte: Det og Alt ratificeret for endog afgiv
en Ordening.

Arvestaterne blev de Arvefter afgivne Arve
fortinde af Arvefter læsloth og Vægen udfal

Rathe

Vore Vidende

Wadtkmann Vigtved

Lits G Tirsdagen den 4de Oktober 1859.

Vagen blev igjen foretagen, og Arvestaterne Lars
Christensen fremstillet. Arvestaten godtgjorde at
gjeldig for stand: den Sommerning, at de, da de hjælp
brendte, var hende Vad og Sleft for Lofthe, men er
det muligt, som af dem allerede tidligere gjøres, at
der: Gjenfoldninger er indgaaet mere end som
forandstaat, og at der saaledes ikke kan for vort
ikke tydeligt tilbage af disse Gjenstande. Fortsatte
Defolde forsikkrer han, at han ikke forsætlig har
stilt sig ved, eller bortført Vad eller Sleft forende
Grunden.

Dernæst fremlagde derefter en Rogvort af 20de
f. M., en Extrakt-Udskrift af Dommen i de forenede for Justits-
sag, en Skrivelse fra Justitsministeriet af 29de f. M.

en Skrivelse fra Kommune for Landboerne af
forfiltringsselskab af 22de f. M., en Dødes- og en Straff-
attest. De fremlagte Dokumenter, nemlige Rogvo-
gerne, Extraktudskriften og Dødsattesten blev Arve-
ten forevist og af ham undskjendt som sig betrædte
et og rigtige.

Arvestaten blev derefter til Arvefter afgivet og
Vagen for hans Vedkommende slutet.

Lits E. Vagen blev igjen foretaget og Arvestaten N.
Nelsen Jørgensen fremstillet. Dennes fremlag-
de en Skrivelse fra Justitsministeriet af 29de f. M.
og fra Kommune for Landboernes Forsikringsfor-
selskab af 17de f. M. indsendte fremlagte en Politi-
rogvort af 14de f. M. Dansk Østen i en den 14de April 1846
gaaende Justitssag, en Dødsattest og 3 Straff-
attester. De fremlagte Skrivelser, samt øvrige Doku-
menter og deriblandt nemlige Dommeøgten og Dødsbrev-
ten, blev Arvestaten forevist, og fandt han
intet mod de fremlagte Justitsministeriet gaaende
et bemærke, ligesom han undskjendt de øvrige
fremlagte Dokumenter for rigtige. –

Arvestaten blev derefter til Arvefter afgivet og
Vagen for hans Vedkommende slutet:

Rothe.

Vore Vidende

Wadtkmann Vigtved

Onsdagen den 5te Oktober 1859

Lits I. Vagen blev igjen foretagen. Dennes fram-
lagde under Lits I en Udskrift af Vesterhavets Politi
skjøtebog af 20de Juli 1853. Der blev fremstillede

Peder Jørgensen Dal, der i en anden Anledning
var anholdt i Arresten. Nøst et bemærke at fore
Lønn var en Datter af Hans Christian Bøfø gan
18de Februarmaaned Lørdag i Østermoen Dage
forløbne Løng: at hans Søn engang for forhen
gen at finde Moder havde betroet hende at
hun i hende Mands og Dens Svigerfø havde
gaaet den Feil hvorved dette Barn opfødtes d.
19de Juli 1858, og tilføiede hun at hende Moder
havde sagt at hun havde antaget nogit Lægning
laa i Tjødbund begravet og ogsaa forekom Løng
at hun tilføiede at hun i forgaaen havde stillet
nogle Ytringer Ere god imod Tøgt saaledes at
Feilen derpaa fortegnes Lund forglemmes,
ikke fik for Løng: dog ikke med Bestemthed
sige. En Tid forinden Felen havde Løng modtaget
tilsendt en Brev fra hun Svigerforældre; om den
Søn havde omgaaet om dem eller hende Moder for
at tilbøde hende ved hun ikke, men i ethvert
Tilfelde var der dengang ikke bremaat Tale om de
paatænkte Feilgravsettelse og for øvrigt hun eller
hans Søn gav nogen Mand modtaget den i en
ja Hensigt til en saadan Gjerning. Andre Gje
stand havde de ikke haft i Betænkning fra hans
Svigerforældre. Hvad den egentlige Beweggrund til
den anførte Gjerning var vidste hun ikke noget
omtalt for Løng og Søn, men bemærker hun dog for
øvrigt at hun havde noget gammelt og forfeilet,
og Bund der faaledes dere vel finde en anta
gelig Grund til Feilgravsettelsen.
Nogen nærmere Efterretning om Felkbrand be
driftende, vaagter Løng ikke at kunne meddele og vegter
hun derfor gav det bestemthet at enten hun eller
hans Søn efterpaa havde nogen Tanke om

er det den var gentaget og endeu mindre hun
de havde overgaaet ethvert Anskel derom. Afgivet ut Arresten.
For Retten fremstillede Elisabeth Margrethe, gift
med Hans Christian Bøfø i Fjøsten gan 18de Februar
maaned Lørdag i Østermoen Dage, der Dags Forinden
var bragt tilstede. Hun formaaedes til Vandfed om
hun fuldelig fik gaaet til sin Forklaring til det tid
ligere ved Dag fremlagte Forhør og erklærede hun saa
lede vel at hun maatte for øvrigt nogit opretholde
og derpaa foranledigt Felen, men hun vegtede gan
ske bestemthet med Forhøret at have gaaet den
Tøng blev derpaa afgivet til Læsningen og Dage
udsat.

Roth

Paa V. Dahlen:

W. Christensen Wiphøed

Litr. N.

Fredagen den 7de Oktober 1859.
formiddag kl. 11.

Dagen blev igjen foretagen. Sammen fremlagt
under Litra N, en Udskrift af Østerfoverdrø Politi
retsprotokol, paabegyndt den 30te April 1850. For Ret
ten fremstillede Hans Michael Hansen der gaar
eftermiddag kl. 4 var bragt tilstede og fremført
under Læsningen. Han blev formanet til Vand
fed, men vegtede at have nogen fuldelig Anskel i alle
Tilfælde om den i det fremlagte Forhør omfand
lede Felebrand.
Da Sammen nøiagtigen var henført til den
ubetydelige Feld der efter de tilsiendebragte Dyrlige
ninger var begraaet paa Østermoen den paagjæl
dende Dag, ikke kan skjønne Muligheden af et
Felkbrande, forlede han i det i Dag fremlagte
Forhør anførte, kun fidrøm derfra; da den al

mindre Mistanke i fald Imagination for saadant sig for stærkt og umistemmigt om Anfaldet at dette ikke kan være uden Virkning, og da endelig forskjellige Omstændigheder der bestyrke denne Mistanke ere komne Dommeren for Øjne, finde Retsbetjent imidlertid ikke kan gjenfortælle, med mindre Anfaldte forspurdes fra Kommunegaarden (og de Personer) der er afhørte at medtage de foreløbige Oplysninger,

eragtede

Dommeren at Anfaldte Hans Michael Hansen vil være at belægge med gjensidig Arrest. Han blev da Arresten afgivet og Retten udsat.

Litr. B. Retten blev igjen foretaget. Ved Dette fremstilledes Lars Christensen, der i en anden Dag er bragt tilstede. Han forelæstes Kordlaven til Tilagt ad B 1, til hvilket han gjentagne Gange sig nægter at kunde medtage noget Oplysningen til Rettens Oplysning. Han blev igjen afført og Retten udsat.

Skjellerup

Vom Dalum.

Wærkmann Vigtved

Samme Dag, Eftermiddag Kl. 5.–

Litr. I. Retten blev igjen foretaget og Anfaldte Rasmus Justesen fremstillet. Efter ny Formaning de Vand fid nøiagtige Tilgjørelser sine Livsytelser, forstod ej at give forvildelsen den under Retten anførte Feldbrand, men erkjender han dersom, at han dog maa antage at han uforsætlig har forvildet den, og forklarer i den Anledning yderligere:

efterat Lagerrummet saaledes tidligere omforklart var gjort fordig og Felden derfra bragt ind under Mønsgrøden, saa de tilsammenblevne Lyng var blevne liggende i Lægjærset fald og til Mønsgrøden, og Lyng i en Tidlang havde været under i Ruum, gik han ud i Vestrum, for at see efter Felden under Grøden. Da han ikke fandt at denne var bragt tilstrækkelig, tog han istedfor at lægge mere Grønsfe til, en Gjæg og vendte den om i den under Grøden værende Lyng, saaledes at det dermed var til at blive stærkt og, og da han, der atter var gaaet ud i Ruum, kort efter søgte at det Sneede og var at lukke Døren og til Lægjærset saa at den dødligvende Lyng var gansske antændt og allerede havde gravet sig i Vænget, men han antager at dette er forvildet derved, at han saa anførte, for for vandt og i den under Grøden værende Feld, og at denne dermed er kommen til at blive saa stærkt, at gnistrene derved ere trængte gjennem Ruum, der, som det ved den senere Undersøgelse viste sig, men hvorom han tidligere havde været uvidende, var Vrag og ødelagt. Det forholder sig rigtigt at han paa hendes Datters Anmodning havde taget denne en Dag, men dette var allerede en Stund forinden Ildsvaadenen, og fulgte han efter Datterens udtrykkelige Anmodning, da han skulde have noget Tøi vasket. Han blev igjen afgivet til sin Lænsfuring og Retten udsat.

Skjellerup

Vom Dalum

Wærkmann Vigtved

Lørdagen den 8de Oktober 1859.

Litr. L. Dagen blev igjen foretagen. Dommeren forelagde en Rapport af Gaards Ejeren, hvorfor han bemerkede at Arrestanten Dahl skjulte er bragt sammen og efter indhentet Udskrivelse i en fordan Tilstand, at han trued, idetmindste for Skiallidst, ikke at kunde dømmes for Retten.

Derefter fremstillede Peder Jørgensen Dal sin Klagegjort bekjendt med hans Søns, til den forrige i Rapport afgjorte Forklaring, hvorefter han erklarer at hans Søn for øjeblikket sig for sin gue af sin tidligere omforklarede Mand og ogsaa af sin det saaledes, at han antog at Gjerninge var Skeet med Forsæt, men med ultrajerende Ord sagde Sønnen det ikke, og de have senere ikke talt derom. Med Hensyn til den anførte Ord, da forstod de den udi Hjælp hvorom hos den, da Rigsforholdene hans bromt og det var først langt senere, at den gue Forlangende blev tilbagekaldt. Afsluttet.

Derefter fremstillede Anfaldte Basis Hustru, der afhjendt ny Forregning til Vandskjel nekteles sig Tidligere hun blev derefter kvittert og Dagen foreløbigen afsluttet.-

Jakob

Vom Bidner

Wraatuman Vigtved

Litr. N. Tirsdagen den 11te Oktober 1859.-

Dagen blev igjen foretaget. Forhøret med Christiane Matthea Marker der nægter at bemærke at hun er Nabokone til Jødskelgaarden, hun fik en hun en 3 à 4 Minutter Dei, og Anledning forklarer at hun strax da hun de gaaende

i Aften bemerkede Lysninge fra Gaarden strøg lib dreiner, og mødte hun da ved sin Ankomst Jens Andersen og Søn, der begge lib ud med Dug Klæder som de søgte at redde. De Langeviinkend for, at der gav Mødtinge fod et Lor, undersøgt hun det og bemerkede de at de der var Lunde, men saaredt hun erindrer var der ikke Vand i Loret hun lar Lorret bort og sagde Jens Andersen Søn saaraa, at hun samme Dag havde nødvendig og det var af denne Grund at Lørret forstod i Lorret. De Lang efter at hun havde det, atter brøt Jens Andersen Søn, skjøndt hun den om sin hende fordi hun sin Klædeklæder, skildt hun beredte, og da Lang der nødt, at Hans Michael Hansen havde hun bedste Klæder hengende i et Rum der stod gue Gaarden, skjøndt hun endviidere forklarede at gik med Hansen Klæder, hvorfor Andersen Søn sagde, at den havde han selv solgt for nogle Dage siden. Dette kommer at Lang vendinden, skjøndt hun ikke med afgjort Bestemt for den sig at, at Andersen Søn fortalt hende at Hansen samme Dags Aftenmiddag havde vort op gue Løfter, uden at Lang dog var i hjælten Forbindelse at blev sagt, eller i hvad Øjemed han havde vort der.-

Hun blev kvittert og Dagen udsat.

Jakob

Vom Bidner.

Wraatuman Vigtved

Onsdagen den 12te Oktober 1859.

Litr. N. Dagen blev igjen foretaget. Forhøret fremstillede Hans Hansen der (igjen blev) bragt til Afhørt i en anden Dag vor anfaldt. Han Anledning forklarer fremstillede at Arrestanten Hansens Søn Lorder Dide

vik Peter Jørgensen, der nu er Husmand i Østerlurker, for fortalt Fremstillerd at Jens Andersen der gav den til Faddeladgaarden hørende, tjente gaarden, den Dag Levanden fandt Sted, skulde have haft meget travlt ogsaa paa Loftet. Diderik havde tidligere tjent paa samme Gaard, men var paa omtvistet Tid allerede taget derfra, og Fremstillerd med saadanne ikke havde Diderik for overhovedet Sysselsættelse, men antager at det maa nyde fortalt af Andre, men Fremstillerd forsikkrer gjentagende, at Diderik niverdigt for udlodt sig for Fremstillerd for saa far for overhovedet og for saa far for nogle i Julist i langere Tid, for udlod sig saa anført, ligesaa saa ogsaa for omtalte at Andersens Søns den paagjældende Aften havde hjemme Dø Diderik den Dag Gaarden brændte, var: Arbeide for Fremstillerd og om Natten laa for saa, at for saa ellers ogsaa sig, er Fremstillerd ikke vidt mindre, men antager at en Husmand Ole Hansen Kofod der paa den omfandlede Tid var i Lørup for Fremstillerd, heder vil være i stand til at vindre paadant.

Derefter fremstod ovennevnte Diderik Peter Jørgensen. Han blev gjort bekjendt med foranstaaende Fremstillerdes Erklæring, forøvrigt saa nøiagtig, at han aftaler for det omtale, at Jens Andersens Søn den paagjældende Aften skulde have hjemme, og er det derfor ved muligt, at han for ogsaa paadant for foranstaaende Tiden. Derimod nægter han det bestemtest, skjønt gjentagende opfordret til Vandhed, at have det omtalte, at Jens Andersen den paagjældende Dag skulde have haft travlt paa Loftet, og ikke mindre for saa ogsaa paadant for Hans Hansen, og forsikkrer han ikke, at han ikke er i stand til, at nedkalde nogetsomhelst Dølgsmål, som den under Vagten omfandte lik Levned. Fremstillerd blev afgjort til Overføiet, Tang, forseglet under Bevogtning og Vagten udsat.

Skalen

Nam v. Dalen

W. Rønkmann Vigtved

Samme Dag.

Ltr O. Vagten blev igjen foretaget. Dommeren fremlagde en Udskrift af Borretholm Østerforeds politiske Protokol paabegyndt den 20de Juli 1857, under Ltr O. –

For Retten fremstillede Jørgen Hansen Ellebæk de Dage. Forinden var bragt Lidstedt. Han blev opfordret til Vandhed, men han henholdt sig til tidligere Forklaring til den idag fremlagte Udskrift, og nedlagde sin Nægtelse, at have noget Andel i den under Vagten omfandlede Ildebrand.

I Betragtning af, at det efter de foreliggende Omstændigheder maa ansees utvivlsomt at den omfandlede Ild maa være paasat, og at Mistanken i saa Henseende ikke kan henlede paa Andre end Afhørte Jørgen Hansen Ellebæk, og i Betragtning af, at det til Vandhedens Dølgsmål maa ansees nødvendigt at han afskjæres fra Forbindelse med Andre

Kjendes

Dommeren, at Afhørte vil være at belægge med forsvarlig Arrest.

Han blev til Dommen afgjort, og Vagten udsat. –

Skalen

Nam v. Dalen

W. Rønkmann Vigtved

Torsdagen den 13de October.

Lto O. Togen blev igjen foretaget. Jon Rattan fra Pillebo Charlotte Johnsen, Niels Isak Tisberg fra Grøn. Næst forøvrigt gaaet et Forfald sig til Forklaring til de under Lito O, fremlagte Udskrifter af Læsning og Anledning: da Læsningen afsluttet var, men ikke fandt nogen Grund der nøjagtig skulde gjøres, efter Forslag blev antaget Tilskuerne gik ind til Arrestanten og Jon, for at beede dem om at laane sig en Grønlænder, og bemærkede jeg i den Anledning at Jørgen laa i Luft og Vand og beede Læsning og Mand: den yderligere Grund, der forbøder at der mellem dem Lidelighed og Gjestebud ikke var andet Lidelighed, men dem blod gjort de anfaldne Tid lidig. Læsningen fandt sin egen Bevisthed. De Jon fremførte var ikke for at laane Grønlænder fra Arrestanten og Jon uden at forretning sig noget for sin Vid af Lærdet, og bemærkede jeg at Dag Slottene laa sammengaaede gjennem Landet, fremmede sin dag: det Spørgsmål ikke gjort sig nogen nærmere Lateraling, da jeg antog at det var gjort fordi de skulde gjøre rent, hvilket pleiede at finde sted om midtes; derimod faldt det fand jeg noget paa: Folkene idet jeg, der for at finde Vand de Læsningen jævnligen gik ind og op Gjøtlandsøen, der var i Nord, medens Jonas og Arrestanten Fredgaardsøen var ind Øst, og mødte en fra den øftlige Ende af Fjæl paa Lærdet var, dersom det Ledighed de at bemærke, at de ikke Vedkommende den Dag det ikke blev gjort rent ind for Arrestanten, og jeg fandt derfor ikke begrible forøvrigt Dag Klædene var taget ud af Dagen og fremlagt paa Landet. Med Læsningen var jeg fandt noget for Middag og da jeg dertil fandt brugt Grandaglen, der fandt det er udbrendt Øksnder uden at stærkeste Glødet, var der, da Læsningen var fandt ikke

igjen Ild paa Skorstenen. Jeg fattede sig der efter til at spænde og forte efter nogen Tid Forlis en Dungen paa Loftet som er noget fuldt med paarammed jeg de ikke finde stærkt, ikke kund for om der gik nogen dragt; jeg blev ved fremmede fremme, og troede forøvrigt paa at gaa ind for at faa efter fand det var, men gjorde det dog; i Lost Tid derefter bemærkede jeg imidlertid at der gik fra Loftet, i det nordre Tand af Huset kraftige Ild ud: fandt Røg gjennem Loftsbrædderne forøvrigt jeg bemærker at der over Loftet: Arrestantens Lidelighed var et Lærdag, fremmed de øvrige fandt Lidelighed dem var de blott Lærdd. Dagen efter jeg bemærket Heden Ild jeg ud med bagende jeg Rok og de jeg kom om for der fik der Vid af Jørgen for jeg de Arrestanten og Jon og laa de der allerede udbragt en stor Dand af Ødes Tudbo, men om det var udbragt fik Heden Ud brød eller forøvrigt efter dem kan jeg ikke sige da jeg (ikke ikke) i Længere Tid det fandt noget ud og det fandt fat ud af Vandrøren. Jeg bemærkede den Stiog at det det fandt gjort Anstrøg for fand om Heden og frygtede om det fandt ifærd at udbrøde fandt, fortæl jeg dog ikke Nyt fik, og da fandt Mand og nogle af jeg Medarbeidere i det samme dem løbende til for Sælsvoldet, for det fandt brændt Ilden, fik de nel lidt af Læsningen udbragt, men det meste derfra brændt dog fandt Hefæstes for at Arrestanten Jonas efter for igjennem i for ved kund klar sig ud jeg til Heden da for fandt Lagerrum for fyldte jeg det kund for til Arrestanten, og bemærkede jeg om dligen at jeg det det gaaende Middag for fandt at Jonas gik ind for at malte, da Læsningen gik den Tid det fel var fæst, nel var ude i fit

Gjøstes men forøvrigt ikke andre Skader end sin Ku.

Derefter fremstod Niels Isak Isberg, der gjorde saa fremfalt sig til sin Forklaring til de omtalte Forseelser udspurgt, og nægter at Sund medtog noget Øsbeligaas.

De Mødte blev derefter dimitterede og Retten udsat.

Ltr. IV Retten blev igjen foretaget. Der Retten fremstod derefter Ole Hansen Kofod, der paa Aftalen forklarer at han paa den Tid Jordbeledgaarden brandte arbeidede for Hans Hansen Vendker, og paa Anfaldet Diderik Jørgensen efter der i Arbeide lighaan at efter kom de om Natten; Den dræbte Diderik var der jøst den Dag Gaarden brandt, og om han kjøgnede at andre var øjeng da de blev Ildebrande var, og stod og saa at begave sig til Grandstedt, er det Lønz umuligt at efgjøre Lejtenantsd at minde, skjønt han er tilbøielig til at antage det.

Derefter fremstillet anfaldte Diderik Jørgensen han blev gangs efterdet til Vandfad, men han nødtvinges til Nødtørft, for Hans Hansen og Jens Andersen at have udkaldt sig saaledes som af Hansen forklaret. Han Anledning tilføiner han, at han paa den Tid den under Retten omhandlede Ildebrand fandt Sted, var i Arbeide for Hansen, for han efter kom om Natten. Den paagjældende Dag fandt de arbeidet paa Østermarks Jorder, skraaede de vore gaard for de Hansen, og var Anfaldte paagjældt han mindes at og dennes Hustru efter den Ilden blev bemærket, for paa de All og dreiledes forøvrigt Lønz, der paa samme Tid var i Arbeide for Hansen, lod de Grandstedt. Vaagel den Mødte han Anfaldte blev dimitterede og Retten udsat.

Peter

Jens Nielsen

Wedersøe

Wiborg

Ltr. V. Retten blev igjen foretaget. Der Retten mødte Claus Pedersen, der nægter at bemærke at han paa den paa 100 Alen fra Arrestantens Hus, paa Anledning forklarer: Lønz, var da under Retten omhandlede Dag, mellem Sommer Hjem fra Vestfjet Tilsvarer fra han arbeidede for et Hjul til Middag og fandt nogle vorte Hjemme et Øjeblik da de andre Pigemænd ved Navn Sander, der for et Øjeblik er vaart tilbage til Svering fra han fik og fulgt sig i en Løb ved Navn Trollejohnlø i Nærheden af Sølvitsberg, men han derpaa og fulgt sig for gik Hjem uden at faa noget fast Arbeide, og han gjenlige ankom til Arrestanten, kom ind til Lønz. Han gik og ny ud af Gaarden og da han ikke fandt vorte der nogle gange fem Minutter fandt han de Lønz: "der fik du for fandende Ellebøj gjøre Nøje paa"; Lønz fandt da ogsaa til denne Hus og bemærkede da en gangs fire Dage i Nærheden af den nævnte Skovstue, og efter han fem at Ilden udbrød fulgt ogsaa i Lagt fremmed den nævnte Gaard, just ogsaa det Hus fra Isberg boende; Lønz og Sander løbe derefter over til Grandstedt og traf der Arrestanten og Justin stande: Skuen mødte paa Gulvet. Arrestanten bad Lønz, om sig beskjøbelig med at udflytte de Effekter fulgte Lønz ogsaa gjorde og da han, der adtmundt ikke bemærkede et meget Gods blev udflyttet, men Dagdrøber fra Bygen, fik da han begyndte hen ud; om der blev lagt Dagdrøber fremme paa Loftet, som af de andre blevne fremfalte bemærkede han ikke. Efter at han nogen Tid havde vaart beskjæftiget med at udbære Tøi, og Ilden allerede havde taget stærk Opsvømmelse, kom Isberg Lønz tilbaage ud af Huset og fremgik om

at nogle indbrændte penge, og da Læng, der ikke
havde givet Forestilling om at denne Lærm havde
gjort ved i Hytte, saaledes var blevet ogsaa
den fundet, flygtede han tilligemed anden Tilfældet kommen
Beskyldt ind de samme Levnedsmidler og fraskjød Mandens
Skude for det gode. Imorgen Sander kom, da han fra
anført indsendt til Læng, med Læng alle
ikke; han gik han anført og og ned af Gulvet, men
da Læng sad og skriftet lagde han ikke Mordet
om Sander under det Dæksel havde forelist Dynen
paaskyldes hensynet gaa Ellekjær Hus, men just fra
han Sen ind ved et gaa og og ned, som ligeud for Dø
ren der vendte ud mod kunnet Hus, var ikke et
han udlod sig han ogsaa anført. Læng har ikke
n holt med Sander om Tekbrænde, men en Dag de
fra og Ellekjær faldt sammen og dræbt, og Sander de
var i Øje Gud forfaldne var kommelig bortskjendt
udskjøldte fra Ellekjær for en Mordbrænde, fraskje
Ellekjær den imorgen at det skjøld han begik i Ad
blev de dagene ved denne Levnedsmidler ikke igjenfort.
Den Mødrend blev hemmeligt og Vagten udsat.

Ltr A. Vagten blev igjen foretaget. Dommeren fremlagde en
Rapport af 18de dennes, en Dødsattest og 6 Mand
attester. Forskellige Arrestanter Del
den blev forelæst den fremlagte Rapport skilte
for retsforbund, lige som han nedskjendt sig de
fremlagte Dødsattest, der blev den forefaldt.
den blev derefter gjort bekjendt med de under Vagten
udlagte Fastholdsmænd gjenstand, med skilte han
dette fandt et andre. Arrestanter blev, de
efter de Arrestanter afgjort og Vagten derefter gen
nej skiftet.

Jørgen

Ven v Dahlen

Wraakmann Wiglund

Ltr O. Vagten blev igjen foretaget. For retten mødte
Johan Sandström, der gav Anledning forklarede at
han, da han den omtalte Dag blev underrettet
om Ildebrandene, løb han til Leranstadt for Sue-
gerbet, men ved hans Ankomst var Ilden alle
de faldt. Læng var beskjæftiget med at fremsætte noget
af Fiskeberg Tøi, hvorfra noget allerede var udbragt.
Af Arrestanter fandtes var en stor mængde
udbragt allerede foræret Læng som Tilskud. Læng fra
den under Vagten nærmest Sander, der gav den Tid
ikke overdrevent Arbeid havde, tilskud han Leran-
stadt og ved ogsaa, at han kort forinden Ulyk
udbrød havde indfundet sig hos Claus Petersen,
om hvorfra han dengang var kommet, ved Læng
ikke. At Sander skuld have udskjeldt for en Mord-
brænde for Læng ikke først. Læng for tidligere
lagret hos Ellekjær, og for de efter først han
efter, at Ild var gommelt, og det skuld gaa
flæsten, skulde efterfølgende Ellekjær have ogsaa
efter for gjentagt, og bemærket Læng endvidere
at Ild nærmelst var meget gammelt og daarligt.

For retten mødte Daniel Gustavsen bonde ved
Sorkhat Sulsverk, der gav Anledning forklarede at
han tidligere har lagret hos Arrestanten, men
at denne i denne Tid har Maaned lagt de Sø
lere fra at Læng ikke mere antage at det
var hans Hensigt at komme fra de at flygtet
Efter Læng, og at Ønske han flygtede,
omtrent 14 Dage senere afbrændt Arrestan
ved Ønske. Læng var ikke ved Leranstadt ved
den omhandlede Tidspunkt. Ild var meget
daarligt, dog for Læng ikke selv det Arrestan
den efter at det ikke var bedre vand end at
gaa flæsten, hvorved forskjellige andre Mand

Sagen forhøres Længe, at de Sagen først foranlaadet af Ihm. Lægelæge for Olaus Petersen forhøres Længe, at han for Øiet de under Sagen nævnte Sander, hvis rette Navn er Anders Alexander Sander, under Arrestanten og Ihm efter et Gestur var brendt logerende hos Nabonen Anders Hansen, men han var bestjendt udstyrede Arrestanten og Ihm for Mordbrænderi, og stod Arrestanten i den Anledning flere Gange forsøgt brandt Sander. De mødende blev demitterede og Sagen udsat.

Jørgen

Ihm v Dideriksen

W Cardtmann W Ølgaard

Mandagen den 17de Oktober 1859.

Litr. N. Sagen blev igjen foretaget. For Retten fremstod Juliane Maria Diderikke, Jens Andersens Datter. Hun forfaldt for i Øiet og Alt de hun forklaring til den under Litr. N fremlagte Udskrift og nærmere navnligen, at hun den paagjeldende Dag ikke havde havt saamegen Tid paa Øiene, som af hende anfordret. Paa Anledning tilføiede hun at det Tøi hun havde nødtil hentet i et Tør i Gjødkælderen, og blev derfra de Steder udtrukne af fandes Mand og Hans Espersen ud paa Mødding i Haven hvori det laa. Hun blev gjort opmærksom paa at det gandske frides imod fandes Mands, til den omtalte Udskrift, afgivne Forklaring, ifølge hvilken Gjødkælder og Bryggerhus, da han aabnede Døren fra Lillestuen til Gaarden, allerede var saa fuldt af røg, at han ikke kunde komme derind, men maatte lade sig tilbage og søge Udgang gjennem Loftet, men hun nærmere bemærkede, at hverken hun var vaadskid, inden dog erindrer at Lund forklarer

hvorledes det er tilgaaet.

Langemunde forsikkrer at det er fundet aldeles debelgendt at Arrestanten Hansen, i Stille forsøgt nogle Klædningsstykker fangende i et Klædskab paa Gaarden og med mindre nød hun, at han skjulde saa affundet faadanne for Lærmuder; for han forst den fangende dag, men han saa togt den derfra strax ved Langes og Mand tilførdes i Lysnet den 1ste November det foregaaende Aar. Den fandes Mand eller Hansen den paagjeldende Dag skulde forvent ogsaa paa Loftet er fundet aldeles ubetydelige. Sagen blev fremsat under Lemagtning og Sagen udsat.

Jørgen

Ihm v Dideriksen

W Cardtmann W Ølgaard

Samme Dag.

Litr. N. Sagen blev igjen foretaget i for Retten mødte Gaard: jur: Proprietair A: Stender der paa Anledning forklarer, at han vel mindes at Arrestanten Hansen engang for Kjøbt nogle Dødningeskjelter for han og foredragne det han ogsaa at det skal de paa Gjødkjeldergaarden bevendt, men nogt paa stor bestemt om Liden er Lang, eller stand til at vinde, og under mindre, om det gjælder samme Dag for Gjerning bevendt, eller at skjelter Hansen kjøbte det for forlod Langes Gaard. Demitteret og udsat.

Litr. O. Sagen blev igjen foretaget. For Retten mødte Anders Lundgreen, der ved at bemærke at bemærke at han gav de anførte Tid vand at Hans Lot ved Ellebæg paa Anledning forklarer, at han

da Vestkysten blev gjort Arbeid i Tilsvarighed, men saaledes som hundrede Tilfælde de Skibe da som flygtede for at det Land var som et Hule. Ved sin Ankomst saae han at det meste af Ellebjerg Fadbur var bragt ud for, og blev ved Sollands Hjælp gjort det fleest af Ibergs fundne Fragt. Længe for aftenen fik Ellebj bragt Effekterne der lund fortjente de godkendte Vedvaarsettelse, men dermed var det oftere blandt Arbeiderne. Det blev antalt at der skulde være bragt saadanne Uddelinger: saa saaledes han minder, den paagjældende Dag fik ikke de omtalte Sønder.

Jer Rytter mødte Hans Anderson Hansen, der ved at forlade Ellebj med Familie boed for Længe, men dette ej Hus efter Levninger blev afleggende, som Anledning forklarer: at Ellebj aftenen forinden Ildebranden for omtalte, at hans Hus var skaanelig, men at han ikke havde Leilighed til at faae det afleggende og at det derfor var bedst at det brændte af, og som Grund af disse Yttringer som han selv og ligeledes for Andre var at Dem sagde, anfaldt det lige forinden det brændt, blandt alle Naboer for en afsagt Dag, at de gikke ikke fik Ild paa det, forinden de hver Dag gik og ventede, men efter Ildebrandens Længe aldrig at have fået Ellebj omtalt, forledes dem Ild var optænnen. Længe for ved Hørt sige at der aftenvaget Sander, der havde Lov for hans, fik hans udskjeldt Ellebj for Mordbrænder, men selv for Længe ikke gaaet ud. Det afbrændte Hus var yderst daarligt og forfaldent.

Jer Rytter mødte Niels Johnsen, der ved at bemærke, at han paa den ene Dagen omtaltede Tid, lige ved for forige Længe, som Anledning forklarer, at Arrestanten, da Længe den Aften Ildebrand fandt

Ved Lars Hans, med sin Familie var flygtet bortenfor, hvor ogsaa det Gods der var blevet redder var bragt ind: Da Ellebj fik ved Lærdt og efter som det redder Gods var bragt Længe til hans at han ved fandt Vogn til at kjøre det paa Hjælp paa Vogn som forhen tilhørende Ellebj at det Land han gjøre sig. Nogle Vidninger til Dyrgaarden vaagte Længe gjentagende at Land medtal.

De Mødende blev dimitterede og Vagten udsat.

Protho

Pan v Dideur

W Vardtmann W Rytter

Samme Dag.

Litr. N. Vagten blev igjen forestaaende. Jer Rytter fremstillede Jens Anderson, der Dagen Middag var bragt tilstede. Som Anledning forklarer han at Arrestanten Hansen var kommen til Gaarden Kl. 7½ om Morgenen, og forat han med sig at Lærdt der blev bragt til Udsøgning. Der blev imidlertid at for Sønder tilsagde han blev bragte hjem til Gaarden og fulgtes paa Lærdt. De Hansen gjorde bort fra Morgen gjorde han at rette Vei til Gaardgaard og Længe fulde sig overbevist om, at han ikke var paa Fodbaldgaarden efter at de havde skjøt til Middag og atter var kommen ind paa Morgen. Længe kom for sagt han, at der da de kom til Gaarden spurgte at for hans Søster Lærer var fort Fodbaldbefarende Hansen eller dennes Vogter i at paa Gaarden stoerende Kl. 8 skal, og for hans Søn efter omtalte ikke. Ved for hans

imidlertid ikke fat den, og naar vi falde om
de var bortkastede, men det var ogsaa langt
til for Levende, thi i Vinterens Løb har Lang
efter opluddet hvert Bord, uden at han har
fat Lodden der. Da Lang (han anført) ind
i Lillestuen mødte Ylden lyttende ved Døren
og det Sjøddent og var da det hele fuldt af Røg
saa at han ikke kunde gaaer det, men maatte
følge ham af for til de under Lit N omtalte
i Udskrift anførte Lovlovin
han: det var langt henfaldt sig, trodde sig til
lag og gav ud gennem Korstuen; forinden han
gik denne Vei bragte han dog saalangt ind
i Sjøddent at han fik fanget en Calle han
fod ud Korstuen og førte det Tøi var han fra
Lang havde nødvendig hvilken Calle han tog med
sig og forlod derfor. Ligesaa Lang, skriftlig
uagtet den paagjældende Dag var det varm og
god Luftet, saaledes var det Mennesket han vitterlig
Feller Arrestanten den paagjældende Dag
Anfaldet blev afgjort til Langsyning, og Dage nd
fat.

Rothe

Van Dieber

Markmann Wigstrøm

Tirsdagen den 18de October 1859

Litr N. Dagen blev igjen fortagen. For Retten fremstillede
de Anfaldte Jens Andersen. Paa Anledning af
Lærer Lang at han ikke med en hans Søn var
begjendt at dage Vedkommende, førend de, efter at
han havde haft til Middag, kom ud paa Marken, allerede
om han først begjendte: efter den Tid, men i afgivet

Tilfeldt med han at han var paa vej derned
da de kom hjem fra Marken, og afholdt sig de i
Lillestuen. Klokken var lidt Læggetid i de
øvrige Hus af Huset, forinden Mad blev dagt
i Sjøddent, de kom omtrent midtveis. Paa
Lørdagen havde Lang bragt til at dage Tøi
et, hvad han ikke. Lang var aldeles ikke den
Aften ude i Læggetid. De stod i Lillestuen og
Sjøddent og var hans Søn ogsaa da tilstede, lige
som han ogsaa endnu var der, da de først mødte
Ylden. Lang troer at Vinden var nøjtlig og
havde det om Aftenen lagt til at blæse stærkt.
Lang havde indtil han tiltraadte Tjenesten paa Gaar
den den 1te Novbr 1849, tjent paa Lejren, ogsaa var han
Søn ligeledes paa Lejren.
Forretten fremstillede Anfaldte, Juliane Maria
Dedrikson, hvorig Lang's Søn. Paa Anledning af
Lærer Lang: at han den paagjældende Dag dagt
Taffen og Mad ind i Sjøddent, hvortil
Tudlagt var til Familien paa var i Læggetid
Under denne var en stor indvendig Sjøddel,
havde Lang Ved om Formiddagen for at dage
Lid; om han om Formiddagen fik nødvendig alt
Tøi eller om han nødvendig mangt af det om
Eftermiddagen, kan hun ikke bestemt huske,
men efter at Manden om Eftermiddagen var
gaaet i Marken, lagde han atter Ved under
Familien for at dage det nødvendige Tøi. Han lag
det imidlertid ikke ungang Ved dennes og dage
det i den ene Sjøddel Vand da han ikke havde
lidt Tøi, og var Ylden han bragte ikke rat
tørt, men om det var stort Lærred eller Gaist
brænde mindes hun ikke. Han havde ikke be
fent om han var inde i Skorstenen forinden

Ilden var indlagt under Jorden, efter at
han havde gjort Ild paa, men i afbrændt Til-
stand er han ikke paa at Ilden maatte være
saa godt som udgaaet, da han tog Træet og
af Jorden, idet nemlig Vandet i Jorden
ikke mere kaft, hvilket nødvendigt vilde hav-
ret Tilfældet, hvis Ilden dengang ikke havde
været udgaaet. Da han tog Træet og af Jor-
den, lagde han det og op i en Lallin. Han troer
at han tog det og inden han gik ud med Middag
timanden havde taget paa Ild 5, men er dog ikke
ganske sikker paa, om han ikke maaskje først
tog det og, efter at han var kommen hjem fra Marken
han troede at derefter ind under de Levninger i Gra-
den eller de Dannen paa Marken, hvor han havde
de det, og bragte det derefter ind i Leggjerget.
Da det stod paa han satte Lallin ud Træet, havde
han vel ikke ild ind under Jorden, men vel ind i Bor-
stenen hvorfra tydeligt var det Jorden, men be-
mærkede han der ingen Ild eller Gnist, og maatte
han billigen anføre Ilden under Jorden ogsaa
dengang forlænget var udgaaet. Hvad han derefter
foretog sig kan han ikke med Bestemthed huske, men
vagt synes han hende Mand og Hans Ejeersøn
hjem i efter disse Hjemkomst gik Læng ud i Lad
for at malte, og bragte derefter Malten ind i Mal-
kasten ved Siden af Kjøkkenet. Imidlertid hjem-
de hende Mand og Hans, hvilket skete i Lillestuen
og vel noget omtrent en Time tid. Læng hjalpes ikke
av hende Mand var ude at gaae Kreaturerne fra de
efter Kjøringen, men efter at de var hende med fuld
ærvet Arbeid, satte de alle tre andre om Bord og
spiseede, inden de mærkede Ildens Udbrud. Hvad Til
Ildens udbrud synes han ikke med Bestemthed, men de havde

dengang allerede længere Tid havt Lys tændt, da
de kjørte ved Lys. Dommeren bemærkede i denne Af-
hørelse at Folen gaae de omhandlede Tid gaaer ned til
et 7te, og var Lysnedet et 3/4 Time. Endelig
bemærkede Længvarende, at der ingen Døde var for
Jordfæstet. Den da var Dør for Jordlagt de
Gjælder mindre han ikke, og endnu mindre, om der
i denne var Ikke, eller Dødflagge, thi de bragte
aldrig hverken Kjælder eller Dynen, da de fik deres
Lærred og Dækkes fra Præstegaarden. Oplæst og vedtaget
ret. De Mødende blev afgjorte til Besøgelse
og Vagen udsat.

Kolbe Vore Nielsen
Wraaskmann Wiborg

Onsdagen d. 19de October 1859.

Litra N. Vagen blev igjen fortaget. Ved Kallen var
fremlagt Anfaldt, hvori Anders med Justin. Efter
at var forfaldt i Mandes Bortlevning ved
Jernbanen til de under Vagen omhandlede Slotnings
Stykker der skulde have hængt i Klædskabet, vedkom-
mende Læng, hævdet at det forholder sig rigtigt at de havde
haft en Slotning, men at han ikke ved om de var
bortbragte, idet han derfor med Jernbanen til de tilliger
de Bortlevning fra i saa henseende mere Forhøret for
afgjort, men gandske at han ikke kan minde at
han for havde af han var gandske uvidende om disse
Slotningsstykker, og derefter vedkender han at han dog
ikke ved om disse Stykker have hængt der, men at han
kan tænke det. Efter at undertegnede Kristiane Morsker
bortlevning om hende Forhørsvæsen til Læng, den gan-
ske uforandret Aften om disse Slotningsstykker var for
handt hende, vedkender han at han godt kan minde

at Christiane skjønt fandt en sin fordel ved at
sin egen Stadsloder vedtage, skjønt sin Ledsager
lod, uen nogter sin kommen at kunde minde at
Christiane gjorde noget Skjørgemaal om Ham Michael
Hansen Sloder.

I Betragtning af den Uskikkethed og Tilbøjelighed
hos Jens Andersen Sitø for afgjort sin Landlovs
i Betragtning af at denne Dumstedighed i For
bindelse med fuldte Dybfold gav Grunde de gangske
lang Tid og fele fuldte Dorfold uden nydde For
anledning om at sin forskellig Dølge med
gav Vandfelder og at det de denne Dølgjøring er
nødvendigt inkiel vider at afskjær fuldt fra
forbindelse med Andre

erogtede

Dommen at sin vel gav at beholde med gensidig
Aftalt. Aftantinden blev de Aftalen afsagt.
Anfeldt blev Jens Andersen blev dømt
og Dagen udsat.

Skolen

Jens Nielsen.

Wraakmann Vigtved

Tirsdag Dag.

Lto B. Dagen blev igjen fortaget. Dommen be
mærkede at Aftantinden, da han efter Lagens
Fordelning er blevet beladt med Sæt, var ble
ven foranstaltet indlagt gav Kjøbs Hospi
tal. Dagen blev derefter igjen udsat.

Skolen

Jens Nielsen

Wraakmann Vigtved

Løverdagen den 22de October 1859.

Lto N. Dagen blev igjen fortaget. Dørvidtten fram
stillede Aftantindens, Jens Andersens Fæstes
fordrer nu at det forfølde sig rigtigt, at de
anfundne Sloder var fanget i Vabet og nød fø
ge at de var fanget der en længere Tid af
ter Lørdagen af April 1850, men han forsikkrer
at han ikke nød hvem der har bragt den bort,
eller naar det er sket. Endvidere tilføiede han
at der i Storstrøm var fanget 2 Ugeile i nærheden
af Kommen, hvilke ligeledes vaklende bortkaste,
ind at han bestandig kan sige naar, eller af hvem
man han er gik gav at de andre fangtes der 2 à
3 Uger før Ulykkesaftenen, og for han sinde fat
den gav Skraftegaarde. Den Sloderen eller Ugeile
blev fanget, en bragte bort uagter han at kunde
minde og Aftaagen forsøgte han en dia Gjen
stande hvilke han gjorde dels indsendelig, dels
undvigende Forklaring er den, at han for frygt
for, at den ulidige skulde gøre noget min
tenkelig ved, at de oftenevnte Gjenstande en
blevne bortkastede under Ulykken, og da Aftan
den Hansen var vist meget godt med han
de og Mand, for han skjønt for at gendrage
sig fane Drab var han aabenbarend dis
Dumstedighed. En Dag de Aftantinden var
afsagt sjøt den til et Sted med Aftantens Dom
en den gangjeldende Lerand, og dem yttrede at
der var brændt saamegt Gods for den, hvor
fra Aftantinden at de anfundne Sloder
dag var blevne vaklede, men fortil svarede Aftan
tens Fæstes at Sloderen gik var blevne
bragt bort forinden Aftantinden og Mand
var kommen ihjel forenden til Gaarden, og gav

Arrestantinden Lauridsen at Øgielen at Øgielen ja ogsaa noget blegen bragt bort
forinden Feldskeren, skjønd Hansen Søren at si
allerede lang iforveien havde havt Ønsket gjort at
faa dette og gjort Fodtegnene, men at si forøvrigt
ikke vidste noget om det var Tommen der. —
Jørn blev igjen til Arrestan afsigen og Dagen ud
sat.

Rolen

Jørn N. Dahlerup

Wedkenn Nigtved

Tommen Dag.

Litra O. Dagen blev igjen foretaget. Der skittes fram:
stillede Arrestanten Jørgen Ellebæg. Efter nøi
tomning til Vandfod forklarer han nu, at det er
hans Søn der for omtrent den ældre Dagen omhand:
lede Fed, og afgiver han i den Anledning yderlig
er: Søndagen den 19de Juli 1857 havde Arrestan:
ten i en Lysthave Kjøt for Skjæren af Søndagsmad
Olsen til Hammerskiøs Fest og Søn havde
derfra Mandag Morgen Kl. 3 à 4. Efter at have
fodret Hestene gik han igjen og stod først og Kl.
9 à 10. Søn forlangt sig intet om Formiddag og lagde
sig igjen hvad Middag for at sove. Kl. mellem
11 og 12 kogte hans Søn Middagsmaden ind bestaa:
ende af Grød og Skjæt og gik derefter ud for at
malke, men underti forinden Arrestanten var stoi
et op for at sige, Søn have Søn (Søn have
Søn) belage og havde at Hesten brendte, og da
han stod op, stod hele Laget i lyse Lue. Ar:
restanten løb strax ud for at frelse Hesten, og kog
de derefter af sit Tøiet ud hvad han kunde faa
fat paa og tordte: denne Forsigtighed skeede ikke

paa at Skade paa Øiebergs Søn. De flyttede
efter Levninger fra Ks Nabonen Hans Andersen
og om Aftenen da, fortalte Arrestanten hans Søn
hvorledes Ilden Brand var opkommet, og nød:
gik han da, at han inden han var gaaet ud paa
Morgen var gaaet og paa Loftet havde Øgjen:
gen var fra Kjøkkenet og havde de gamle Ilden
ikke at han nærmere angaaende Morgen havde det
var udført, hvorimod han fra Lensmandsgaarden havde
gaaet, at han var uforvarendt ud at Arrestant
Kjøtet hannegt for Andre og saa efter var fraraad
de, og vilde han derfor give hans ingt at betale
ved Skjønnet. Fortsat var ved Overlegt, om det Brand
ved hans Skald en Tid udenfor og antagelig fra en
Gjerde at der mellem ham og de under Dagen afhørte
Dagvitnes efter for noget bragt Uttringer om at
det ikke var bedre vord ved at afbrænde og at han
ikke for medfølgt saadanne Uttringer, forsikkrer
han dog, at han aldrig derom for havt noget Dor
fat og underviseder for han holt derom med sin
Søn, ved hvem han ingenlunde har gjort nogen
Aftale i saadanneemed, idet han hverken for fed
for øiemed at han skeg vilde udføre en saadan Gjer
ning, eller ogsaa derom fand detil, og var den
ungelig den grygjeldende Morgen ikke ing
Tale mellem den om Ildsgrofsettelse. — Efter han
var forefaldt Sang, Niels Johnsøn forklaring ogsaa
for gaa det bestemtest dennes Nigtigsed. Nitt:
ly tilføiner Arrestanten, at der efter at Dam
men var kommen for de Ilden, og havde
gaarbegjendt Undersøgelsen angaaende de for
fedfindende Ildebrand, efter for vord Tal
mellem ham og hans Søn om den for omhandlede
Landstiftelse, og hvor de da vord enige i den
Anskuelse at de ingen vilde undgaa en Under:

Sigtelse, men for Arrestanten da gav Fundet Dø-
dsfordring, med saadan Lidelighed gav det fortrædeligt
lagt Fund, idet et røbe noget, der Lund nødvendig
til Bord, gav det Løft Aarsagen til saa lidt
ligere Lemgestyrke. Oplæst og ratificeret. —
Han blev til Arresten afgivet og Dagen udsat.

Stolle
Som Vidner
Wadskjærnæs E. Møller.

Søndagen den 23de Oktober 1859. —

Litra C. Pagen blev igjen fortaget og Arrestanten Ellen
Bøj fremstillet. Han forholder sig i Alt
sin igaar afgivne Forklaring, og ligesom han saa-
de nytbliver, at det er saa Dem der har gaaet
Elden, saaledes nytbliver han ogsaa, at de ingensinde
Dem have gjort nogen Aftale dem imellem, og
navnlig ikke holt dem den Dag det skete, samt at
han ikke har haft nogen anden Lysg-
grund dertil end den anførte, at han nemlig ikke
gaar lied at Arrestanten saa ofte kjøre bort, for
at han kunne det en nogle Søndag af Vindlag.

Derefter fremstilledes forige Arrestants Hustru
Margrethe Kirstine Juel, der dagen Formiddag var
bragt tilstede. Hun blev gjort bekjendt med Sønnens
Mands Forklaring, saavel betræffende. Hun negter den
uriktighed og forsikkrer at vore alle ingenlunde
en Anledning til den omsandte Ildebrand. —
Efter at hun derefter (i sidstnævnte nor afført) med sin Mand
Løsning, om at hun, dertil afsendt af sin Mand,
har gaaet den omsandte Ild, og forklarer i den
Anledning igjenlyen: Allerede nogen Tid forinden
Ilden, og forudsatte saadan Mand saadan at sætte

Ild paa Huset, de han gjorde ønskede at røge
hun, skjønt dette gaaet vel dog med Lund forin-
dret nogen Tid inaatt det jo vigtigere var
tummelig daarlig: Hvorfor saadan Mand ikke selv
vilde gjøre det sagde han ikke, og han negtede ogsaa
i Lægjendelsen at udføre Gjerningen, men da han
gjentagen Gange omvendt saadan dem indvilge
de han tilsidst, og forslog han saadan da, at udføre
det ved at lægge en Krudtgled i Halmen oppe paa
Loftet, ligesom han ogsaa bad saadan at gjøre
det engang imellem han var bortkjørt og saaledes
fraværende. Naar de fik holte dem den han
ikke med Lastentes sige, men dog vorde det lange
forend den Dag da han udførte det, men han gik
ikke gjøre det uden han var var fraværende, ude at han
dog dette med nogen lastent Grund. Han har ikke
med Lastentes hjælp en det de sidste Gang de
holte dem blev fastsat, hvilken Dag og Tid det
skulde udføres, og var han derfor heller ikke nød
gaa at han vidste at han just dengang udført
det da det virkelig skete. Da han om Middagen
havde fat Marken ind paa Laadet og vilde gaa op
Loftet for at skaffe nogle Høytes Levend, lastent
han sig til med samme Lidelighed at udføre Gjerni-
gen og medtog derfor fra Kjøkkenet, da han derfor
gik op ad Trappen til Loftet, en Krudtgled, og lag
han den nor Lemme og gaa Loftet op stod det nø
Lemme, lagde den Gløden som han bar i en Pen
ind mellem Halmen, og gik derpaa strax igjen ned
fra Loftet, uden at han iøvrigt medtog at noget
foldt med eller gjorde Noe derpaa. Der var just
ikke saadan meget Halm, men det var spredt over
hele Loftet. Ilden havde ikke fanget i Halmen
forend han atter gik ned. Han gik derefter strax ud paa
Marken, men da han var kommen lidt bort, hørte han
Gnisten falde og mente sig da om og saa nu Røgen

stige og for Øgt forefor hun stiong blev hun
fyldt hun dog ogsaa i Aftenet Tilfælde vilde for
gjort, om hun end ikke med Grisens Bring var be
ny ogsaa dagen. Jan raabte da gav hun Mand
der endnu kom gav Pinger, hvad kraft Lærman
ud, forøgen de begge redde af deres Lofsage
hvad de kund. At Tøbergs Søn var hjemme
vidste hun ikke. Endnu samme Aften da de var
kommen ble de for Hans Andersen, fortalte Dem
hun Mand gav hvilken Mand hun havde udført
Gerningen, og ikke hun nødblevne at hun Dem for ud
født den efter hans gjentagne Opfordring, og
hun de havde vaert uforanderet end at han Skjøt
for Anden og var for ofte hjemmefra, eller for
hun de havde udlaat sig med saadant. –
Oplæst og antaget.
I Bestyrelsen af Ungdommens af den af
Lærer Kiøbenhavn tilstaaende Forbrydelse
eragtede
Dommen: at hun vil nøie at belægge med gerning
ly Arrest. Arrestantinden blev til Arrestan
officiere, og Dagen udsat. –

Pøllis

Nan Nielsen

Wraakman Nøgbord

Samme Dag.

Litra O. Var blev igjen fremstillet Arrestantinden, Ellekjær Justine fremstil
let. Hun forhørtes hun i Det og Alt til ~~det~~ idag
afgivne Forklaring og Tilstaaelse, hvilken hun i en
hver henseende vedholder, hun med den Bemærk
ning at det er Misforstaaelse naar det er anført
at hende Mand havde sagt hende, at hun skulde

anlægge Felde med en Sølvgloe, hvilket ikke
var Tilfældet, hvorimod hun selv foldt Hagen,
og først om Aftenen fortalte hun, at hun
havde gjort det paa hendes Mand. Derimod
vedblever hun at det er hun der først har opfor
dret hende til Gerningen, hvorved hun, da hun øjeblik
ket at hun jo selv kund gjøre det, ikke er angiv
nogen Grund hvorved, at det vilde hun ikke, men
tvertimod opfordrede hun hende til at gjøre det
paa en Tid da hun selv var fraværende. Ligele
des vedblever hun, at hun hun gjentagne
Gange opfordrede hende dertil, uden at hun dog
kan huske bestemt hvilken Dag de sidst talte
derom, men det var ikke samme Dag da det udførtes
og hun kan ikke angive nogen anden Grund til at
hun just den Dag bestemt sig dertil, end at hun
hun ofte havde opfordret hende til at gjøre det
dagen. Det var vel vigtigt at de efter at de var
vorende Undersøgelser var begjendte, hun talt om,
at de vel ogsaa vilde komme i Forhør; Arrestant
inden for imidlertid dog med saadan Ligegyldighed ikke opfordret sin
Mand til, ikke at forevende hende, da hun ikke troede
at behøve at frygte for saadant, efterhun
hun selv havde opfordret hende til Gjerningen. Der
imod har hun efteren af sig selv yttret, at hun, var
hun kom i Forhør gav ingen Mand vilde tilstaa
Vandfaldet. –
Derefter fremstillede Arrestanten Jørgen El
lekjær. Han blev gjort bekjendt med sin Lange Ud
blevne uregelmæssige hemmelighedsfuld, men ikke han
i Det og Alt ikke uforandret henholder sig til
sit Tidligere, navnlig med Hensyn til at det er hende
der har givet Ilden, vedblever han Nøjagtighed og fore
dret til Vandfald, med Undtagelse af Nøjagtig-

ungefähr ifrågasatt om man borde hålla de fremmede der
ute, endskjønt ogsaa dette fandt betænkt.
Overretsmødet blev til Onsdag afbrudt og Dø
gen udsat.

Rolle
Jens N. Nielsen
Mandtsmand E. Müller

Mandagen den 24de Oktober 1859.

Lit. O. Igen blev ingen forstaaet og Overretsmæ
Jørgen Ellebæk fremstillet. Efter nye Formaning
de Vandfald afgivne Overretsmæ en følgende For
klaring: Ord for ord hvad han havde ved forrige
en Audience i Østermarie Dage, og der blev der
talt om at Ole den nylig var afbrændt, og hvor
mon mente at finde drøb vilde han for Øvrigt
ikke det for en ifald til, hvorfaa at mindre fejlbet
Ned det var. Da han kom hjem forfaldt han til Søn
hvad han havde sagt først, og tilføiede at han, fri
han sagde først at Lovrø afbrændt, dømte han Ligt til
ogsaa at han det hun afbrandt, og erkjendte han, at han
efter den Tid aftenen for talte med sin Søn om den
Gjerning og ikke ved fuldkomen Ligegyldighed ogsaa efter
for afhørdet fandt det at gjøre det ringere end han var
fremgaaende, idet man for han dag dette først, at han
først mente han at Lovrø afbrændt, hvorpaa han dog
bemærker, at det nu er muligt, at hans Søn ikke har
det eller afhørt denne Lørdagsaften. Naar han spørg
fremsatte en saadan Afhørdring til grund, er han ikke
ifand til med Bestemthed at udsige, men nød dem, at det ikke
blev omtalt den Dag da det blev udført, men at han
nødvendig da hans Søn talte om hvem og sagde at
det just brandt, var erindret om at Ole allerede var
gaaet. Den samme Dag Aften da det var Søn
til Ole Andersen, fortalte han ham at han havde
udført det, og var det ved muligt at han tilføiede at

han havde gaaet Ild og det laagde en
Ild i Halmen paa Loftet, men det mente han
for dog ikke med Bestemthed, hvorimod han med
Bestemthed mente, at han da tilsige omtalt
at han var uforrettet med at han Øjeblikke saa en
gut for Anden og var saa meget forgrænsende, for
at det var godt at han med hvad hand vaagt at
bestille hjemme. Vaagtel han den Dag ikke tilli
gen hvad omtalt hans Øjeblikke, men fremdeles,
at denne var vorret en medgjørende Afhørdring for
hans Søn, til just dengang at gaaet Ilden,
men erkjender dog, at han dermedtet ikke vild
have gjort det, skjønt han ikke ønsket, tilli
gen gjentagen George hvad afhørdret hand de
til. Efter og ratificeret, ikke han paa Anled
ning erkjender, at Protokollen tilføielsen er nøiag
tig overensstemmende med hans videnlige Mening

Derefter fremstillede Overretsmæ Søren
det var gaaet ud til en Mand, erkjender han
denne Udsagning for rigtig og vaagelig at han
først talte om Lovrøstiftelsen angaaende for den fri
for en Audience, og der hvad det omtalte om anden
Sedbrand, hvorved han ikke tænkt godt, at
den at han dag mindre fejlbet det var, og ligeledes
at han samme aften og gjentagende for afhørdret
fandt det at gaaet Ilden, hvorved han da ogsaa
lod sig bevage dertil. Derimod mindre han
ikke at han først og ialfald for sin ikke for
staat det, at han først vilde have sit Sædbo
afbrændt og endelige bemærker han at han be
brødt hans at han Øjeblikke for Anden eller
at denne Misforholdsfelt for medgivet til han
den Gjerning, hvorimod hans Afhørdring var den
mest Grund dertil. Efter og ratificeret
Med henseen til de Mand hvorpaa Overretsmæ
inden for forklaret at have gaaet Ilden, fik

Dommeren Anledning til at bemærke at hans
faderlige Ejendom ikke, saaledes som ønskeligt, er
blev fuldstændig at er udbrændt, men derimod
dele Gårde, ganske saaledes som Løvet.
Arrestanterne blev til Arrestens afgivne
og Retten udsat.

Litr. I. Retten blev igjen foretaget og Arrestanten
Arist Hansen fremstillet. Dommeren fore-
lagde en Rapport af 3de dennes, en Brevskr. af 3de
dens, fra Formanden for Hornstrøm Landboerne Brand-
forsikringsselskab, en Dødes- og 22 Arrestanter afhørte.
Den foreliggende Rapport blev Arrestanten forelæst og
af ham vedtaget, ligesom han blev forhørt
og erkjendte Rigtigheden af den foreliggende Dødes-
liste og de udførte Konstateringsforhold.
Han blev derefter til Arresten afgivet. Efter at
Dommeren havde bemærket, at det under Retten om-
handlede afbrændte Huus ikke var den ved nogle
andre Huse i det Stue Sund nærmest for Løvet og
Brandet, blev Retten for denne Arrestants Vedkommende
hævet.

Pølke

Ven v. Dieken

Wrædkmann Nygaard

Samme Dag

Litr. IV. Retten blev igjen foretaget og Arrestanten
Jens Andersen Hjørnø fremstillet. Efter Afhør
dog til Vandfald forklarer han nu at han ved
at finde Mand ~~ikke for nemmere Sundhed om~~ ~~for-~~ ~~for-~~ ~~at~~ ~~den under~~ Retten
omhandlede Ild, ikke har nogle Dage forinden
Ilden udbrød havde fundet, at han, ~~ikke~~ ~~er~~ der den
Dag var hårt frugtsommelig ikke maatte blive for

forskrækket ifølge hans mening at det brændte, tilføi-
er han dette det var, men at de maatte afgjøre Tid
for at gjøre det Beviset var saaledes, at ikke de
gamle Bygninger brændte. Den for samme Dag
da det brændte talte til fund drøm, er han ikke
istand til med Bestemthed at mindes, ligesom ei
ber om han eller Hans M. Hansen den Dag var
ogsaa paa Loftet. Dennes for han ikke talt til
fund drøm, men var dog meget uvelig da Han-
sen var blevet arresteret. Han blev til Arresten
afgivet og Retten udsat.

Pølke

Ven v. Dieken

Wrædkmann Nygaard

Samme Dag

Litr. IV. Retten blev igjen foretaget og Arrestanten
Jens fremstillet. Efter at rati-
fikere sin i Dag afgivne Forklaring, anføi-
ger han, at fundet Mand meget ihærdig sagde til
fund, at han ikke skulde have ham
mærket Ild i Huset, da det var skulde udføres,
men at de maatte vente paa en Dag da Vin-
den kom fra den rette Kant, for at de ei Byg-
ninger ikke ogsaa skulde blive antændte, tilføier
han, at han ogsaa paaraabte fund at han skulde
vente den Dag da det skulde ske, for at det
Sind fare Ulykke af, at Felen kom for stærk
der. Han havde ogsaa Tiedrom flere Dage lig-
gende ibleed, men han gaaetaes at han i det
ø i Hjerlighed, ikke er istand til at erindre
eller give nogen bestemt Forklaring om, for-
nøiet fundet Mand den paagjeldende Dag sagde
fund, at han den Dag skulde vente, eller om han

gjorde det af sig selv. Bjørnt Arrestant-
under forlode ikke den mere den Hjemstæd
Lysind om, at hende Mand med nødvendig Le-
stand om Dannemænge med Fedrejorsettelse,
forsikkrer hun dog, at hun ikke kan tro at
hun selv har udført dem, da hun efterhånden
fremvågnede af dem og hun bestemt har nægtet
det. Hun blev igjen afgivet til Arrestan og
Vagten udsat. –

Rolin

Vore Vidner:

W. Carlsmann Nielsen

Tirsdagen den 25de Oktober 1859.

Lit. IV. Vagten blev igjen forlagt. Der blev
mødt Jens Andersen. Sammen til Vandfald og
gjort bekjendt med sin Dom Kjendelse, afgivet
Løvig en følgende Kjendelse og Tiltalte:
Løvig var oddes afhørt af Arrestant Hansen
da han sattes ved Lemvig i denne Tjeneste og
Løvig's Familie Udseende bevarede en at
lund forelig i denne Tjeneste. Allerede en Tid
efter at Løvig var kommen til Lemvig
Arrestlistefæ, afvendte Hansen Løvig til at
sætte Ild paa de gamle Længer, af hvilke den en
Ild var anbragt i Tømmerne, men tilforende
det det maatte udføres paa en Tid hvor Vinden var
forlode det det ikke var saa farligt at nye Længer.
Løvig undsatte sig vel i Begyndelsen, men da Han-
sen gjentagende afvendte hans Dette og Løvig for
ansat var oddes afhørt af ham, indvilgede han
endelig i at udføre denne Gjerning. Efter Hansen
havde gaaet Løvig nogle Dage i forveien fø-
lere at hun Ild lagde Vedhuset i Lemvig, for

at hun lund faa det brændt til at nødtørftes
Lægge, den Dag Vinden var gaaende og Gjerni-
gen saaledes skulde udføres, for at det lund faa ud-
brand af, at Ilden var kommen fra Pandene, og ikke
vattet han fandt da tilige om ifølge Arrestantens for
at hun, der var saa fraadsommelig, ikke skulde
blive forskrækket og derved komme til nogen Ulykke;
om han imidlertid jagt den paagjældende Dag fandt
at hun nu skulde natte og Lægge og derfor lagde
Ild under Pandene, er han ikke istand til med Sikker-
hed at sige, men hun var i afsynet Tilfælde nødt til
at natte den Dag, da den andet Sal Hans Espersen
gjen skulde bort og faae Hjælpere derfor forinden
natteds. Den paagjældende Dag da Hansen var
oppe paa Gaarden for at skjælge ved at faae Sagen
tilbe han atter med Løvig om Gjerningen og lo-
ved Løvig, da det udføres den samme Af-
ten. Hansen var ligesom Mandag og til Gaa-
gaarden, efter at Løvig derved var kommen hjem
og i Forening med Hans Espersen fandt hjemme
gik han, efter at have nyttet ikke at faabe Ind-
tørrerum, ind i Lysthusmarket, hvor han i den østre End
af den gamle Skulaugt, der stod i Midtbakke For-
bindelse med den anden gamle Laugt der tilsigtet
afbrændt, og satte han der ved en Vaxstykke Ild i
Lysgaen, der var der vel ikke mere end 3 à 4 Potte
Lysg, men Vaxgat var belagt med Lysg og Løvig
og gav saaledes rigelig Næring for Ilden. Efter
at have gaaet Ilden gik han atter ind i Lille-
stue, men han var nødt til kommen derved da Il-
den begyndte og fandt han sig foranlediget
til en tilligen Kjendelse. Vidende var den
Aften hjemgaaet og var saaledes bort fra de 2 nye
Laugte, men den ene var fremdeles om under Tak

Søen, ved hvilke det Gravende ligger, og Ilden gravedes ogsaa fat i de nye Langer, der begyndte udbrændt, hvorved ogsaa brændte mange Lerkar og Tøfler, de nyligen var bragt derhid, ligesaa ogsaa de Jøer de var blevne bleven fra Dannemarg. De foregaaende Dag, hvilken alt var bragt ind i en af de nye Langers Hanser hvad ikke langt længe nogen beskeden Gottgjørelse for at udføre denne Gjerning, men den ialmindelighed var det for sig; Langes Søn for øvrigt ansat Lindstad om, alle Andre i den omfattende Gjerning, end de ofte er uforklarende. Oplest og retfærdig.

Ved Betragtning af Lerskibbruddet af den af Langes Jens Andersen beskrevne Gjerning

eragtede

Dannemarg at han ved sin at belagge med grøn og Arrest. Arrestant blev de Arrestan afgivne og Dagen udfaldt.

Skøes

Rasmus Pedersen

~~Wraakum~~

Vigbord

Samme Dag.

Kl. IV. Dagen blev igjen foretaget og Arrestanten Jens Andersen gangs fremstillet. Nøiagtig og Alt at retfærdiggjøre sin idag afgivne Forklaring, han for vedkommer i Ret og Alt at nøie overensstemmende med Vandfund, tilføiede han paa Anledning at Lysgbommen for han gangsatte Ilden blev ~~blevne~~ imidlertid og til Langes, og var han forsøgt han minder, ikke dag med Vidende at bind føje det, skjønnelig en vedbenytteende Dør. Der fandt ikke noget mere Afskeed mellem Jens og Hansen om Natten eller Morgen forinden

for Ruten gaaende Ild og for Hansen i en fjeller Sinne tale med han om forvaldte det var Ret, ligesaa for fjeller ikke for bedre get fej ogsaa at ogsaa de nye Langer var brændte, skjønt dette var imod Planen. Kort efter Ild forinden for under morgenstund Dag blev anfaldt, talte han om at de formodentlig vild komme i Korsør, og tilføiede han da, ikke at morgenstund Arrestant nærmere den gjøregjø Døden, at de for Gudø Vigbord lagde to mødte mere at faa nye Lindstad om Morgen forgjæves Ild var opkommen. Ikke tilsøiende Arrestanten, at han ikke gjød nogen nærmere Beskeed om de øvrige Dagen omfandlede Ilds, der fandt i Ekstrablad, udsøgt han allerede for forklaret; det er rigtigt, at de ogsaa for fandt 2 Dynile der blevne bortbragte mere fødte Ilden, men han der for for bragt den bort med fand ikke. Arrestanten forsikkrer at han aldrig for fandt noget godtgjørelse for den udførte Gjerning og betaler han for at Jøie fra beloved og han tilføres Hansen, dersom den der gjøre fordrømlige Lein; han arbeider mal stadigen for Hansen men faar ikke større Betaling end enhver anden Arbeidsmand. —

Derefter fremstillede Arrestanten Hans Michael Hansen; han blev formant til Vandfund og forfaldt forrige Langes Landstøning, forsøgt den angaaende Jens, men han vegter dennes Rigtighed og vedblivver sin Nægtelse.

Derefter fremstillede atter Arrestant Andersen der for Hansen gjentog sin Landtøning han betræffende og fagde han under Efterlaans, at det var han der fandt afvendt han til at gaa

Ilde, uden Hansen nogter denne Kortelmiggs
ligtighed og nøblinen uforandret fort Tidlig
re.

Arrestanterne blev til Arrestan afgivne og
Retten hævet.

Stoltz

Pram & Pedersen

Wærkmann Wigtved

Onsdagen den 26de Oktober 1859.

Lit. N. Retten blev igjen fortaget. Arrestanten
Andersen fremstillet af Arrestan Cooldt og Ret
ten derefter gjorde følgende:

Stoltz

Pram & Pedersen

Wærkmann Wigtved

Fredagen den 28de Oktober 1859.

Litr. N. Retten blev igjen foretaget, og Arrestanten Jens
Andersen fremstillet. Not gaaende at forholde sig til
sit tidligere, forklarede han paa Anledning yderligere:
Arrestanten idet han ikke troede at undvige forlange
forrend Levende at Hans Michael først begyndte at
tale om dem, men han antager, at det var 1 à 2 Ma
neder; det første han omtalte det, talte han kun om
at han ved sig de 2 gamle Langer afbrendte,
men han yttrede dengang intet om at Arrestanten
skulde udføre det, skjønt det først skete noget senere,
efter at han allerede skal have gange talt omtalt
Levendetskjelsen, og da Arrestanten endelig havde ind
williget i at udføre dem, omtalte han tillig, at det
maatte ske paa en Tid da Pigerne bare fra de

nye Bygninger. Efterhånden de nærmere aftalte
Retten yttrede han tillige: at Arrestanten skulde paalæg
ge sin Søn, at vokte den paagjældende Dag for at
det kunde faa Udseende af, at Ilde Ild var fra Gaa
den, men tilføiede, at Arrestanten ikke maatte betro
hverken nogen om dens Forehavende. Arrestanten gav
hende han tidligere omfortalte, efter det omhandlede
Forslag, men da han var i Stand til at finde ingen Ind
forpotning, frygtede for Følgerne af en muelig
Forskrækkelse, var det, at han tillige for hende omtal
te at Gaarden skulde afbrænde, men hegt dog ikke
at han selv skulde udføre denne Gjerning og for for
øiesten at han vistnok skulde for nærmere ugjeldende
om at han havde gjort det, og staaet i den Forvaring,
at han kun vistnok lagde Skyld derom, men at den anden
havde udført det, hvorfor han skulde for bestjælet hende
forøvrigt tilfælde at falde hende ubemærket Retten.
Den sidste Dag Hans Michael omtalte Ilden, var
han ansat den Dag de blev gaaet, da han var opp
at faa Korn, og yttrede han da at det nu maatte
faa mindre Hans Espersen endnu var paa Gaarden,
da Arrestanten ellers vilde være allene og da være
Følgerne saa Landmaanden skulde, og tilføiede han
da, at det skjønt Pigerne blev fraalte om Aft.
men, som de var den Dag, at det var bedst at
det var stort, skjønt Arrestanten da ogsaa havde.
Alle Landmænd stod i den nye Bygning med
Undtagelse af en Gjerde skjulte Arrestanten da Ile
den var udbrudt, og under Armen og bar ud.
Uden at Arrestanten med Løitnantsk Sørensen mindes
det, forekommer det ham dog sikkert at han den
paafølgende Dag yttrede for Hansen, at det var
var forskrækkelig at alle Langerne alligevel var
gaaede, hvortil den da svarede, at dersom var intet
at gjøre, lod den kun gaae. Dersom han da ikke

ved hell Vogn strand Hansen, som billigen om
forklaret, efter at nærværende Undersøgelser var
begyndte, formodende nærværende Arrestant De, som
han blev dømt: Dette ikke at klaptes noget,
og sagde han da blieje, at Arrestanten, som han
dengang blev nødt til at afgive en Tilstrækelse, da i en
De Tilfælde maatte være saa, som han gentagen
sig fale Vidnes, og forøvrigt at han sagde gjorde
af Had, forsaae han lovend, som Arrestant vilde
som han tro, at søge for sine Søn og Leoren,
medens han selv var borte. Ligeledes har han yt-
trat at han, om undersøgelse nærværende Arrestant kaste
var nødt til at nøste, "da han ikke saalade Lund fem
d Gaard og Gods fem." Mattelig tilføier Ar-
restanten endvi at Hansen, da han omtalte Brand
stiftelsen yttrede, at Arrestanten ikke skulde begiste sig
om Fudbort, men den søge for at bringe Vand
til den nytte Lange, for at frelse denne, og var Ar-
restantens Lettelighed herfor, ogsaa Aarsag til at han
mogt af hans egt Tudbo brandte. —
Læst og rettelsen. Afsagt til arrest og Da-
gen udsat.

Rolle

Poul Nielsen.

Wærkmann Vigtved

Mandagen den 31te October 1859.

Ltr N. Dagen blev igjen foretaget.
Der Retten fremstod Diderik Peter Jørgensen af
Peterlunker. Efter Opfordring til Vandfald forklarer
Lange: Jeg mindes ikke hvorfor at jeg skikt Aar
Hans Michael Gjøtte Hakkeledgaarden, om nogle
: aftenen Tilfælde maatte Aar forend den brandte:
Strax efter at den var Gjøtt, kom Lange, der var

Lærer til Hans Michaels Søn, til Gaarden
for at betaler den, og var der omtrent 1 aar tid.
Strax efter at Hans Michael havde Gjøtt den, og stod den
et almindelig Lysk om, at den nu vild blive af
brandt, og for dette skyld oftere undertiden saat Gjen-
stand for Vanskelighed mellem Lange og Hans Michael,
og for denne nu saadan Lailighed de yttrede at han nu
ikke vilde afbrænde den, just paa Grund af dette al-
mindelig skyld, men at han først vilde bygge no-
get paa Gaarden og ønskede have ikke ligefuld
for sagt at han, naar han saaledes først fik
bygget noget, da vilde afbrænde resten, for Lange,
og afsatte Meninger af hans Udsagn saaledes,
som om det vindeligt var hans Ønske.
Læst og rettelsen. Lange dermiddag og Dagen udsat.

Rolle

Wærkmann Vigtved

Torsdagen den 3de November 1859.

Litra N. Dagen blev igjen foretaget. Der Retten mø-
dte Kirstine Jørgensen, Hans Michael Hansen
Gjøtte, de paa Anledning forklarede, at han ikke
var istand til at meddele Rigtighed om de under
Dagen omhandlede Ildsvaade, og for øvrigt henvise
Mand henviste til eller efter Ilden yttret Mogt.
fanskelighed, der kunde give Langvarende Anled-
ning til nogen Formodning om hvorledes Ilden
var opkommen. Jørgen var i Dag den paagjældende
Aften da han af Kjøgstedarlen Søne ind og vaab-
te at Hakkeledgaarden brandt, spurgte hende
Mand stod og og ved dørene. At de mænd
der var bort paa Gaarden havde sagt noget af hende
Mand Lærer paa Jordbeledgaarden, er hende ganske

ubetydelig og er det fundet muligt under mindre betydelige
nær dig. Skild som nærmest bragt bort for Sikkerhed
til Gaard. Derimod ved jeg at der der fandtes et par
Pigesko; disse bemærkede jeg ingen. Lidt op af Dis-
tem inden Gaarden brændte Ende af jeg mærkede
den lysterne Lidt, fortsatte: et Stok: Pragt-
gaarde. Da jeg forlod det sidste, sagde jeg til Pi-
Mand at det, da det var blevet til Gaarden, jo nu
bedre at det blev fangtes og, med et det fangtes:
Stokke, gjøres det ogsaa noget finere afdragt som
Dagen. Bjørnet gjentagende afsendet til Ved-
fed, næste Lørdag som det lysterlyst at Lund ud-
de noget til Oplysning om fundne Mand
Detaillerede i den omfattende Feldbrev. –
Derefter fremstillede Assistent Hansen, som
ligeledes formanede til Vandfed, men uforrettet
vendte sig Tilbage.
Endvidere fremstillede Assistent Jens Ander-
sen, der gjorde konfronterende med Hansen, for
hvem han gjorde atter gjentagende sin Forklaring og
anførte de detaillerede af ham anfordlarende Ejen-
skaber under disse Pantelen, men Hansen nægtede
denne Forklarings Rigtighed og vendte sig Tilbage:
Assistenterne blev til Arrester afsigne, Ar-
fanden Hansen Fødtes fandt under Bevogtning
og Vogter ufal. –

Ström

Paa vidnes

Marthinsen Nielsen

Samme Dag.

Lebr. N. Vagten blev gjorde forebygt og Assistenten Hans
Michael Hansen fremstillet. Efter gjentagen For-

ning til Vandfed vedblivende Assistent Det
fem ikke for afsendt Assistent Andersen til
de omfattende Brandstiftelser, men vedgaaer dem-
ved, at jeg vent vidende om den, og detaillerede i den
og afgiver derefter følgende Forklaring: Allerede
længere Tid forinden Lørdag, ikke et fem midler
tid er ifærd til et bestemt Lidt, begyndt for
og Andersen aftaler et tale om Brandstiftelser
og omtalte flere Gange i Aarene de dermed
ligt omtagne, siden et jeg fik Ild paa dette Ti
mommen. Under saadan Samtale var de ogsaa til
et tale om Hakkeledgaarden og efterhånden Andersen
da i Begyndelse for Løver, at de gamle Langer
ikke var bedre værd end at afbrænde, men efter
flere saadanne Samtaler begyndte de at tale der-
om for Alvor, hvorved vedrørende Assistent den
ungen efterhånden, at Skuelongen ikke var for dårlig
hvorimod den efter lang medtt omliggende og under
saadan Samtale efterhånden vedrørende Assistent den,
at Andersen jo Lund fatte Ild paa dem, inden et
der dag for Begivenheden af, derom blev gjort mere ni-
dere Aftaler, hvorimod de først under gjentagen Sam-
taler derom, blev enige om, at Andersen nærmest
skulde udføre denne Gjerning. Den Morgen
at skulde ske, blev der ikke truffen nogen Aftaler,
hvorved de var enige om, at det maatte ske uegn
mere Mand var tilstede, for at den bor for de nø
Langer. De var ogsaa (begge) enige om, at Andersen Lø-
ne den Dag skulde medtage, for at det Lund fem Ud-
fund af de Ilde var kommen fra Pande, men det
skulde fem dag ikke bestemt, og trøst: afsprut Tilfælde
at det var Andersen der først fattede denne Idee. De
Dag de Ilde blev gjorde om Aftenen, og morgenen Ar-
restant var paa Gaarden for at faa Jagen, efterhånden

Anderson ved den Morgen at 2 Dande de Dog blev
ft fra det rette Tjeneste, og blev de da enige om
Gjerningen skulde udføres den Aften i det nærværende
Arrestant bemærkede, at det maatte skee uden Han
Eggerier ved den Gaardens Ejer at faae Lund
nærværende med at forf. Indbrudet. Hjemme
Arrestanten saaledes da faae tog bort om Eftermid
dagen antog at Felen vilde blive gaaet hjem Af
ten, hilsende faae, at den dog ikke var sidder drogen
de Anderson ja Lund forøvrigt det Forsøget om at
udføre det just den Aften, alle der ogsaa Lund
indtraf Forhindringer. Han vigtet derfor hjem og
lagde sig i sin Seng, ikke for at Lund paaberaabe sig
dette var Felen udbrudt, men som antydet, fordi han ikke
var saa ganske sikker paa at det vilde skee den Aften
men da han om en Time paa Prøstegaarden blev
underrettet om at Felen var udbrudt, reed han strax
over til Hakkeladgaarden. Han erindrer at Anderson
fremsatte en Antal paa hvilket Sted han havde paa
sat Felen, ligesaa han ogsaa mente, at han havde
Anderson angivet bestemt Leetaling for at udføre
Gjerningen. Derimod er det vigtigt at de afhørte
nærværende Undersøgelser om Levnedsstiftelsen for
paa Øen var paabegyndt, hans talt om at de vel
ogsaa vilde komme i Forslag, og da var vanskelig om
at de Syntet mitte tilstaae, ligesaa nærværende
Arrestant ogsaa da var ytret, at Anderson da
i afhørt Tilfælde maatte falde hans udsagn det,
og skulde Arrestanten da nok sørge for hans Lønn og
Løn. Oplæst og rettelsesat, forsaae han, ogsaa det
at sige om han for Ungdommelighed at benaade sig
Tilforladelse, mente det det er Tilfældet, men at alt
er rigtigt som han har forklaret, og som nu er ble
ført. Afsagt Aarstal og Dag ut.

Rolle

Paa vegne af Dommeren

W. Andersen

Vigtved

Litra IV. Retten blev igjen foretaget og Arrestanten
Hans Michael Hansen fremstillet. Han vedhaf
barer i Alt og Alt sin egen afgivne Forklaring der
punkt for punkt blev ham forelæst og gjentagen
ham nøiagtigen. Det var ham umuligt nærmere at
bestemme Tiden naar han og Anderson først be
gyndte at tale om Leverandø, men det var i afhørte
Tilfælde temmelig længe førend den blev gaaet.
Talen afsluttedes ogsaa ikke, han de forskjellige Fel
brand de i de senere Aar havde fundet Sted,
og omtalte Anderson da ogsaa, at det var let
at udføre saadant paa en Tid hvor der blev bygget
baade eller vedligeholdt, da det var let Lund paa Ud
sende af at Felen var forøvrigt drevet; under
saadan Omtale var det da ogsaa at der først blev
omtalt at de gamle Longer paa Fattigvæsenet
nærmeste den østlige, som skulde ombygges, ikke var
bedre end ud at afbrænde. Dette blev vel
for Lægjudkjøn Due omtalt løseligt og som
Spøg, men da nærværende Arrestant indsaae
at han derved Lund faae Anledning, begyndte
han at tænke derpaa for Alvor, samt at ønske
at det maatte skee, og erklærede han da gjentage
de at han, om end ikke med uhyggelig Dad,
saa dog paa saadan Maade at det ikke Lund
misforstaaes, udtalte det Ønske for Anderson
og det saaledes at Anderson maatte opfatte det
som en Opfordring for nærværende Arrestant
til at udføre den Gjerning, og opfattede Anderson
det ogsaa saaledes og vedblevne han villig dertil,
hvorefter de ogsaa senere aftaler talte derom,
og nøiagtigen aftalte, at det maatte skee paa en
Tid paa 2 Dande der for de nye Longer. Med
hensyn til hvad de gjorde mellem dem, den

sidste Dag da han var oppe at faae Korn, han
havde han sig indrettet til det igaar Afgjorte
er, og vel kjender han ligeledes, at han ikke
er ikke kan minde, at der var nogen bestemt
Aftale mellem ham og Andersen Tøm de
Dag skulde vedtage, hvorimod han var anlagt i
forhold til disse tidligere Paantaler, at Anders
sen gjerne vilde stroge for at ikke staae, og at han
ikke havde Tøm paaen vedtaget alle Byggeri, ikke
der alderig blev brugt, da Arrestanten brugte det
forrige Lerred for Grøftegravere. At Arrestan
ten havde under Udeninge Fjøbes Sangvand paa
Gaddelgaarde efter at hans Andersen og Tøm
var kommen der, forsikkrer han, ikke at kunne
minde. Derimod forholder det sig rigtigt at de
sagde at han skulde, som han var nogen Tid præsis
Lørdag brugte ager paa Grøftegravere, og vel
han vel troe at han er det vel muligt, at han
har gjort det med Tøm end den Arrestan
d Jellbrand, men han forsikkrer at han dag
ikke med nogen Vidskrøf Tøm minde det,
da der efter mellem ham og hans Tøm havde
vært Tale om de fantes disse Vgeile.
Efter at Didrik Jørgensen, ved 3½ t. f. M. afsigt
forklaring, var Arrestanten forelæst, forklarer han
at han vel ved sin Vidnesbyrd har forledes, at Did
rik Sund var Anledning til at antage at Arre
stanten allerede dagen gjentagelse at afbrænde
Grøftegravere, men han gaaer dag, at det i Virke
lighed ikke dagen var hans Tanke, hvorimod
denne Tanke kommer først efter han under
hans Paantaler med Andersen. Oplæst og vedtæ
ffet.

Derefter fremstillede foring Arrestants Fader
sin vidnesbyrd for forsikkring, at han ikke er efter

det at medtage Noget forfalt til Oplæs
ning og at mangelen finde Mand ingenfinde for
fund for brugt Byttevarer, hvorved han kunde
flytte sig til hans Ophold i den omfattede
Grundstykke. Det forfaldt sig rigtigt at han
havde lagt til. sin Mand om at faae de omfattede
lille Vgeile hjem til Gaardstegaarden.
Langvarigtiende blev derefter dennetherat, Arre
stanten til Arrestan afsigt og Dagen udsat.

Jørgen Pave & Sidsen:
Wiegand Wiegand

Løverdagen den 5te November 1859.

Lstr. IV. Dagen blev igjen foretaget og Arrestanten hans
Andersen fremstillet. Paa Anledning forklarer
han at det vel forholder sig rigtigt, at han og
Hansen flere Gange havde talt om Jellbrand
forend Hansen fremsatte nogen Anmodning
til nærværende Arrestant om at gaae til Jelbrand
med Arrestanten nøiere at han for omtalt et
det var lat at gjøre saadant. Hvilke Udtryk
Hansen brugte da han første gang talte til Arre
stanten om at gaae til Jelbrand, er det han umuligt
at minde og er det vel tænkelig, at han ikke
har udtalt sig med udtrykkelig Ord, men i det
Tilfælde forstod Arrestanten det vel som Mening
og troer ved at han yttrede sig omtrent saaledes:
at Arrestanten vel ved Sund gjøre det. Arrestan
ten gjorde ved den Fremstilling at det ikke Sund
var, da disse Leggninger lat sikk gaae med,
men hvilke svarede Hansen at det maatte han
gaae en Tid da Vinden var for dig. Derimod
forsikkrer Arrestanten, at det var Hansen selv, som

først talte om at nærværende Arrestant
Søren maatte nødtes eller bøjgge paa den
Dag da Gjerningen blev udført, og mindes
Arrestanten nu ogsaa, at Hansen nogle Dage
forinden Feldgaardsfesten var sammen at efterse Ka-
stanie, paa hvilke der var en Langes, og yttrede
da at det gadt lund give Udseende af at Feld
havde udtrædt sig derigjennem. Arrestanten tror
ikke at han ikke har underrettet Hansen om paa hvil
ket Sted i Huset han havde gaaet Felen, da
de han anført meget lidt paa samtalet om
denne Dag, forinden de almindelige Undersøgelser
paa Huset var gaaede. Da Hansen den
paagjældende Dag forlod Morten og vaiste sammen,
var det en bestemt Aftale at det Feld udføres
senere Aften, saaledes at Dieuke blev staaende ufor
ndret. Hansen havde ved ikke længe Arrestant
nogen bestemt Efterretning for at udføre Gjer
ningen, men havde dog længe sagt at han var be-
hjelpelig med at faae en Dukke Hord paa Gaar-
dens Grund og der faae det Gjøres opført; inden af
disse Løftes for imidlertid Hansen opfyldt, for
for Arrestanten senere maatte kjøbe lidt Hord
paa en anden Grund, hvor han ved egen Drøftelse
opførte det Gjøres han for imidlertid senere for
holdt, og bor nu, som anført, paa Fattigvaardens
Grund. Oplæst og vatisfaberet

Derefter fremstillede Arrestanten Hansen,
der efter at være konfronteret med forrige
Arrestant vedbliver, at det bestemt forudsatte
var han at det var denne, der først talte om at
de gamle Langes ikke var beboede ved at
afbrænde, men vedbliver paa den anden Side

gjentagende for Retsjendte af, at det
var han selv, der om ved ikke med udtrykke-
lige Ord, men dog paa saadan Maade at det
ikke lund misforstaaes, først foreslog Anders-
en at paasætte Felen, og senere drøftede bref
nærmere Aftale med ham derom. Det er ved
unødigt at Andersen har anført at der det lun
de være Lars. for de nye Langes, men Arrestan
ten mente at det ved lund fralses naar de
nøie gaaede paa Dieukes Ratning. Arrestan
ten troede fiddkent at det var Andersen selv der
først omtalte at hans Søn skulde vaiste den
paagjældende Dag. At Arrestanten vaget i forve
nien havde efterset Kaastanien og bemærket den
dengjældende Langes forsiddkere han idetmindste
ikke at lund mindes. Det er nødvendigt at de forny
talte om at Andersen: Anledning af Gjerningen
skulde have at Hd havde paa Goaardens Grund og
derfra opført et Huus, men vaget bestemt Løf-
te derom paa Arrestanten han dog ikke, og
det skeet ikke heller senere. Oplæst og vatisfaberet.

Arrestanterne klage til Arresten efgjøres og
Dagen udfaldt.

Poche

Poul Pedersen

M Andersen Nielsen

Litra P. Mandagen den 7de November 1859.
Dommen fremlæst i Sagen P – udsat af Bondeen N. for at skulde paaklages
indtil den 22de August 1858
Dagen blev igjen forretaget. Tvo Vitter fremstillede Jeppe Henrik Jensen, der Dage Middag
var bragt tilstede. Paa Anledning forklarer han
at han havde sagt det i den hemlighed forføre Dieuke
le Huus, omtrent et Aarstid inden det brændte. I

Lægerskibet blev den tilladte Maaned ud
Hans Jacobsen, men da dette blev
indbrudt i Brøndsundet stod det sammen
ledigt, da det var saa dyrligt, at dette gik
det beholdt det. Det var saaledes for mindre end
givet for 150 Rbl.

I Betragtning af, at den anfaldne Ved
udførelse er sagt:
I Betragtning af at Afsløret efølge Høiesteretsdommen adbenbart havde Hjemmel derfor;
I Betragtning af de Mistanker, der, som følge af Forretningen med paatalte Afsløret om et
fore Ved i Grønlandshavet, samt
for til Vandfaldet Dyrlejning at afholde for Forbindelse med Andre

eragtede

Dommeren, at Afsløret Jeppe Henrik Jensen
vil være at belægge med 7 Maaneders Arbejde.
Han blev til Arbejde afgivne og Dagen udsat.

Protho

Pauw Pedersen

Wærkmann Nielsen

Tiende Dag.

Ltr P. Dagen blev igjen fortaget og Arrestanten Jeppe Henrik fremstillet. Efter ny Forretning til Vandfald forelaaen han nu, da det under Dagen anfaldne afbrændte Huus blev i middelbar Nærhed af Arrestantens Huus, og fordi Arrestantens Fader afhørte Rigsmand Hansen Arrestanten til at tænde Huset, for at

de Kunde lægge Fornem sammen og udleie
sig Huset, og var det derfor Planen at Arre=
stanten skulde udvirke nogle Log af bemeldte
Huus for derved at vinde den øvrige Deel.
Arrestanten talte derfor med Huset derværende
Peer Bohne, der ogsaa var villig til at fol=
ge Arrestanten Huset for 100 Rbd, men forlangte derfor at
Arrestanten ikke saa længe Mand maatte om
bygge det, ved at udvirke nogle Log, da det stod
indført i Afbrændingen saaledes som det nu var,
men at Arrestanten derimod skulde afbrænde det,
for saaledes at komme i Besiddelse af Penge for
at betale Bohne. Med dette Forhandling var
tillige tilstede Abraham Petersen, der begaaede ogsaa
derfor Arrestanten til at afbrænde Huset, da han
derved kunde forvente nogen Fortjeneste, naar det
var Huset opbygget. Arrestanten vegrede
sig ved selv at afbrænde Huset, men fantykkede i at
de andre gjorde det, og efter at han efter saadan
Tilladelse havde tændt Huset, uden at der derom
var ogsaa nogen Enstemmelse, for saavidt Bohne
og Petersen gjentagne Gange opfordrede Arrestan=
ten til Brændingen og for da Arrestanten
bestandig vegrede sig ved selv at gjøre det, men
gav den anden Ved fantykkelse i at det skulde, naar
de andre vilde gjøre det. I den samme Tid
Levnedsløb talte Abraham efter ene at Gjerning
gen havde maatte udføres, og den efter Aftenen
den 20de August var indbilder, at en Skibsfø=
ren at Arrestanten selv maatte være forsynet
gen den Tid. Ifølge Grund derfor gik han den
følgende Dag gen Arbeid for Kaptajn Rosen
og forblev da der om Natten; den paafølgende

Morgen som der afsaa Lød derfra, blev fremmed
med Underretning om at Gjæstet var bremt
Han gik da strax til Lensmandsbolet, hvor han traf
saavel Peer Bohne som Abraham Petersen. Dette
nægtede saavel de tilstedeværende: "der kan De
faa, vi gik alle saaledes som det skulde gaae"
Dog var Bohne nu meget tilforladt og sagde: at han
troede nok det det skulde nok, ligesom han ogsaa
erklærede at han i den Anledning vilde give Lensmanden
Pengene. Efterhånden fremkom Bohne eller Petersen ud
trykkelig for sagde, som af den de for udførte
Gjerninger, saaledes Arrestanten sig dog overbevist
om, at det er Petersen der er Gjerningsmanden
og skal han nødvendig den Overbevisning det
gav Petersen ovenanførte Yttringer om Morgenen paa
Lensmandsbolet og det dagen at det var som de
ogsaa talte til Arrestanten om Levninger, og gaaende
det som at nu skjemmes den Nat da Mordet
fandt. Af Landvistaleing fik Arrestanten
udbetalt 2 120 Rd. Af disse for Bohne nu
gaa frem, da det forbrugtes til Dybbøjningen og
det ej fuldbetalte. Imidlertid Abraham var beskjæftiget
dermed (gjalt) opmuntrede Jens Hansen (det ej)
Bohne dette Tilgodehavende og for Hansens Skyld
var Gjældt Gjældt af Arrestanten. Dette var
fulbent med yderligere Lønarbeide at Abraham
fortalte, at han den paagjældende Morgen havde
ret ude i Mosen paa Jagt og der fat Geldet.

Afsigt til Arrestanten og Vagten udsat.

Møller

Jens Nielsen

W. Dørckmann

Møglved

Tirsdagen den 8de November 1859.

Lit. P. Vagten blev igjen forelagt. Forhøret mødte Gaardmand
Lars Hansen, 4de Delsmand i Vestermarie Sogn
der paa Anledning forklarede: Lørdag: han fulgt Abraham
Petersen de hjem dem nu nær, for 400 Rd, hvilken
fortaler paa Præsteskat: Mødet; da Lørdag: i forrige Aar
Efteraar havde 16 Rd tilgode fra Arrestant af brændt
Vin og Abraham Petersen derfor, forrend dem,
at han ikke kunde betale saa dyre Penge Jeppe
Henrik fik saa Levnedsmidler. Dog omtalte han
ikke omfavnelige havde Penge tilgode hos dem,
eller: saa Sold, hvor mange, eller hvorfor dette
Tilgodehavende fremkom. Det er almindelig antaget,
at det er brændt Petersen der har gaaet i
under Vagen omhandlede Ild, ligesom det ogsaa
fortalte, at han derfor skulde have 5 Rd; om Lørdag
for i saa fremmede ikke fik nogen Yttring af
Petersen selv og med intet andet dermed, end det
Rigtige siger. Det fortalte ogsaa at Petersen de
paagjældende Morgen skal have været meget tidlig
ude paa Jagt, men ikke selv have med Lørdag
mødt med Rigtige; det paagjældende Gang var gjentagne
dagligt og forfaldet, saa at Jeppe kunde have
det. – Vagten havde nogen Ild bemærket det til de
at Laadeloftet fremmedes Sattiglemmed, men maatte
ophøre dermed, fordi det var for sent. Arrestanten
fjalte det af Peer Bohne for 100 Rd. Nærmere
af denne Vin skal han senere have erholdt udbetalt
Tall af Arrestanten, nu afdød Præstegaardsmand,
hvis Enke nu er hustet.

Derefter fremstillede Arrestanten Jeppe Henrik
Jensen. Han forholdt sig i Alt og Alt til sin i gaar
afgivne Forklaring som han forestillet i Alt og Alt
at have overensstemmende med Sandheden og navnlig
at have overnattet med Vandfuden og navnlig

at han ikke var for gaasat Ild, men hvorimod
gjentagende gjorde sit Vanskjøtt til at den blev
gaasat. Arrestanten tilføiede derfor paa Anledning
det var egentlig ikke Arrestantens Skyld at huset
skulde afbrænde, men da Arrestantens Vanskjøtsel
blev paaagtet, at Arrestanten skulde kjøbe Huset
for et Par Rd. blev begge lagde sammen, og
Bohnen paa den anden Side ikke vilde følge det ud
at det var ødelagt ifølge udlignelig betaling
at det skulde afbrænde for at han skulde have
sin Gang eller ialfald tilstrækkelig Vidtløftighed
den, var det et Arrestanten skjønt han skriftlig
blev at nogt sagt at vilde udføre denne Gjerning
dog fandtskjed i det det skete af Andre, og kjøbt
han saadan Huset med bestemt Øiemedshed om
at det skulde afbrænde og med Vanskjøtt til at det
skete. Til sidst saaes var det hans Skyld at det
skulde ske, og skjønt saavel Bohnen som Peterson
gentagende opfordrede ham til ikke at gjøre det,
vaagnede han dog stadigvedtagt og uanseelig paa de
andre Side at medhelpe sit Vanskjøtt til at det udføres
til, ligesom han efter Peterson, Opfordring
den paagjeldende Nat ikkeblev for at hjem og afsendt
sig for Vandfogd Rosen.—

Arrestanten blev afgivet til Arresten, den Mæd
det dimittered og Pagen udsat

Litra N. Pagen blev igjen foretaget og Arrestant
Andersen fremstillet. Han Anledning var
Slaaes han: at Laget paa et 2 Log fiin
paa den søndre End af den øiter Lange all
ved var aftaget forend Arrestanten kom
til Gaarden og var Conjekt han maatte endnu
den at kridde Log aftaget indvendig til Gaarden.

Ligeledes Arrestant vel antager, at det
var Ild for at den søndre Lange, med de paatænkte
to Feldgaasskibe ikke skulde antænde, men han det
dog ikke bestemt, da Hans Michael oftere lig=
fremme har sagt det, men hvorimod oftere talt om
at han først skulde have den øiter Lange.

Derefter fremstillede Arrestant Hansen de paa A
klagning forklarede: at det omtalte Log af Laget
var aftagen inden han paatænkte at have Gaarden
afbrændt, og var det ikke for han havde vilde
anbringe denne Del af Lejligheder, men efter at
han havde begjendt at paatænke Lovandstifteds
lod han det saaledes forblive, i den Tanke at det
maatte ville tjene til at forhindre Ilden i at
angribe den søndre Lange. At han saaledes
har forklaret til Udskriften Ltr. N, skulde han
paatænkt at følge den øiter Lange, skjønt han
ikke mindst ikke. han vedbliver at han ikke mindre
ikke mindre, at hverken paa de af Henri Andersen, om
forklarede Mord, forinden Lovandstifteds aften
fik de omfandlede Degn i Øiemaaned.

Arrestanten blev afgivet til Arresten og Pagen
udsat.

Litra P. Pagen blev igjen foretaget. Der blev fremstil=
lede Abraham Peterson, der Dags Middag var
bragt tilstede. Efter Lovmæssig til Vandfogd
var han at have gaasat den under Pagen omfand=
lede Ild paaaand Arrestanten Jensen Jiin
paa Qdn Dalsmorgaard Grund ~~Mathias~~ afbrændt d. 22d
August f. A. og forklarede i den ~~Anledning~~
videre: Lidt efter at Peer Bohne havde
kjøbt det omfandlede Huus paa Auktion, tal=
te han til Arrestanten om, at han skjønne ville
give 5 Rd. eller endog 10 Rd. var Nogen vilde afbræn

at det, ikke dog gav nogen direkte Mord at
at afsværge Løng: De at udføre denne Gjerning.
Kort efter følgt Bohne Justi de Arrestanter
Jensen og var Sergt. Løng: fem Jernenæver
er afslået Snigerhånd Ledstad ved denne Handel.
Løng: gaaetaes at han vel ikke ved denne Leilighed
havde antalet at Bohne fem en Lænkenøgle for
Øjet havde at Justi stilte afbrænde, om
dermed søgte han vel, at Bohne øjtrad, at han
vilde have Lærdgangen og forenedes derfor at en
saadan Lænkenøgle Lidligere maatte være om-
talt mellem Jensen, denne Snigerhånd og Bohne.
Østtvemte talte fremer ikke til Løng: om at gas-
sette Ilden, hvorimod Jensen og navnlige denne
Snigerhånd, gjentagende direkte opfordret Løng: der
til, ikke dog at lade ham anvende derfor, men at
han stilte fra Lærkjælder ved Dyrkning af det
nye Huse. De de nødvendige dertil Dyrkning ind
villigede Løng: ogsaa: Gjerninge og da Jensen
havde underrettet Løng: om, at han ikke den Aften
det stort, vilde var fraværende fra sit Hjem,
beskeftiget Løng: sig ogsaa til at udføre det i
denne Øje, men undgik at det var ham der opfor-
dret Jensen til at blive borte eller at forlade
Aftenen
igjennem i denne Anledning indrettet sig for
ham. Den paagjældende Morgen stod Løng: tid-
lig op og gik ud under Pretekst af, at gaae paa
Jagt. Han gik ligesaa til det paagjældende Hus;
Han kendte han et af Snigerhånd og de 4 Brænde
var nordøst, stak han dette ind: Lagtjøgget paa
den nordlige Side af Huset, hvorpaa han gik ud
i den nærliggende Mose og skød Ænder, og be-
mærkede herfra Ilden. Arrestanten Jensen
var fremdeles tilstede, men Løng: undgik ikke

mindst at sende mindre, ved den Leilig-
hed for ham at have udlodt sig saaledes, som
af denne anførslaret, hvorimod han førte Peer
Bohne ham ogsaa var tilstede, at øjtra: at det
var godt at det var gaaet saaledes!. Det var
falder, ifølge Løng:, da han skjøtte Lærdhaven og
Arrestanten for sagt, at han ikke kunde betale
dette hvorimod Jensen fik sin Lærdgang;
men de Penge Løng: havde tilgod fra denne, fik
vaarte fra Lejgjerning arbeidet og han undgik at
de var langt fra Penge for at afbrænde Æ-
dt. Dylet og ratifikeret.

Efter øjeblikkelige Sammenkaldelse til Vandfald og afhørt
Dommerkonde Ole ad E, blev fremlagt en
Udskrift af Bartholomæus Østerhavnes Politi
Protokol af 31te Juli, 1855, vedgaaende Løng: at
have paaaet de Ved hvorved han i Ømeldte
Udskrift omtalte Huse afbrændt, og fordi han
i den Anledning følgende: Løng: har
at en 7 à 8 Aar forinden Huset brændt, kjøbt
dette af sin Moder for 400 Rd Kapital, og stilt
hans Forældre derfor fast Underhold for
hans Løng:s Moder vistes sig imidlertid saaledes
Østerskog udelfredt med denne Handel og nærmere
derfor Sjendskab med Løng:, af hvilken Aarsag
Løng: for at faa Ro, efter at have ved sin
det 4 à 5 Aar efter overlod det til sin Moder.
Denne satte det kort efter til Auktion og
kjøbte Løng: det da atter for 1000 Rd. Løng:
Forældre forblev imidlertid uanseet for Løng:
men hans Moder nødtes at være utilfredsstillet
med dette Valg og Uenighed mellem ham og
Løng: nødtes. Løng: vilde ombygge Huset og vilde
derfor bevæge sin Moder til at flytte bort, men

uafslutte den hele Sag for at kjøre
og hente det bestemte Tømmer, der havde ombygget
I dag af Huset men endnu ikke var forarbeidet med de
ster, og endelig til at afbrænde Huset, — for
sidste Dag at have ikke udførte den Lastning
præcist samme Morgen han udførte den. Efter
I denne Henseigt stod han efter at have om Morgen
uden Hensyn nogt til Vandet og var i Begreb med
at gaae ud paa Søen for at gjøre, og gaae de
gamle Mandfolk der endnu stod og var at vaade
paaskes stod han, at Nej Nøiagtighed for Hensyn
antendt, og i Tagt med den nærmeste Tjeneste paa
gaae alle Hjelpe, gaae de nærmeste Dele af Huset.
Hvad Vandet den Dag var mindre end ikke, men
den Løftet blev en stor Del Følge. Han gik
dristet ud paa Søen paaskes han ikke at den nøiere
mente paa lang Tid der forinden undgik, saa
at Ilden var udbrudt, hvorpaa han løb hjem for
at redde hvad der kunde redes. Endnu kiøbe
han at han forinden han gaaende Ilden sagde til
til sin Datter som sin Søn at han nekt gjøre det
saa at han var sidste gang at kaste ikke kunde ud
satte for nogen Tøre og var hans Moder allerede
ude paa Morsen for Landstormen. Hans Søn
han ved at lod det var, ligesom hans Datter han
han underrettet om Grunden til det Forsøg
at han var gal. Han udførte det imidlertid
dvinaglt, men de ingen af den han hørte han
gaaende Ilden nikt at sætte om at hvad var nø
gen, at han nærmeste nekt udføre det Forsøg, for
om han var antager at det nærmeste Tøiet, skjønt
det dog havde tilstrækkelig Anledning til at være forsi
dig for det at undslaae sig for Røre, dog det var

vant stand til at forabejde Ilden Udbrud.
Søn's Datter er senere ved Døden afgaaet. Efter
og tilstedeværelse
I Overensstemmelse af Lastefortegnelse af det af Søn og
gaaet Forfald

Eragtede

Dommen at han ved nøie at beholde med
professionelt Arrest. Han blev de Arrest afgj
ved og Dagen udsat.

Jørgen Peter Pedersen

Madtmann Nielsen

Samme Dag.

Lb P. Dagen blev igjen foretaget og Arrestant
Abraham Petersen fremstillet. Med Hensyn
til den Arrestant Jensen Jørgen oplyst
Levnedsvandelen og nødtørftige Arrestant i
i en for Jensen sin Dag afgjorte Dødsfor
ring. Dyrevelt nødtørftige han at Peter Bohne
under Jensen kjøbt Huset efter han yttrat
at han ikke gik. Selv Vidt til den de ved
afbrænde det under dog dermed at afforder Ar
restanten dertil. Efter at han Hensyn følgt det
for han dermed ikke talt til Arrestanten der
om. At han ved Følge Hensyn gjort det til en
Lettingelse i det skulde afbrænde ved Arre
stanten han anført ikke men skulde på Lem
dertil fordi han forte han antal at han
ved hans Levnedsgangen, ligesom Bohne afsa
til Andre, under at Arrestanten vermen Sam og
gaa mogen fulgt, for talt om at Huset skulde
brænde. Arrestanten forsikrer dermed at han

og Arrestant Jensen paa en dobbelt Gang, som ogsaa
naturligvis denne Pigepersøn meget generligen
derved havde opfordret Arrestanten til at
brand huset, og da Arrestant henved kaldte
ud Jensen derom og denne nedkaldte han
at ved blev hjemmefra den paafølgende
Age, blev der gjort bestemt Aftale om at
nærværende Arrestant skulde udføre Fedrene
forbrydelse.

Med hensyn til Lerandes af hans egne
husfolkes Arrestanten fød ligeledes i Det
og Alt til sin ikke afgivne Forklaring, som
og ved hensyn til Mathiesen skriftlig, som
ved hensyn til Maaden hvorpaa han har ud-
ført det. Arrestanten fik udbetalt i Lerandes
præmie for huset 700 Rd. Det var hans
afsluttede bestede han imidlertid 850 Rd, ved for-
holdet det han gav til Jacob Jensen Marker, og fik
derfor 1000 Rd i penge og et hus i Østerlarsker
der blev bevaret til en Værdi af 400 Rd. Det
hus Marker således kjøbte af Arrestanten var
imidlertid atter brændt i den Tiden Lerandes
fo.

Derefter fremstillede Arrestant Jensen. Han for-
holdte foran Arrestants Forklaring i overeens-
ende med denne, hvorefter han meddeelte at han
gjorde det Paatænkte til at huset blev afbrændt
og vedgik han at han den sidste Aften inden
Lerandes han talte med Petersen og denne yttrede
at det nu var paa tiden at det skulde
blev for feldig at han det var huset saa
d: "ja vil du han gjøre det, saa skal jeg vaagne bort
og blive nogle Dage borte!" Den Arrestanten

Pigepersøn har opfordret Petersen til Lerand
stiftelse med Arrestanten det; derved ved
blev han at Peer Bothne saavel da han faldt
huset gjorde det til en Lakenghed at det skulde
afbrænde, som ogsaa senere gjentagende har pa-
trængend mindet Arrestanten om at han det
udfør.

Arrestanten Petersen vedgaaer at Paatalen
den sidste Gang han talte med Jensen faldt
saaledes han af dem anforklarer og afholder
han det han en Opfordring til og Aftale om
at udføre det, men tilføier at Jensen ogsaa flere
Gange tidligere har talt med ham derom paa lig
maade. Endvidere vedgaaer Jensen at han
ved han tidligere anfordlarer har talt med
Petersen om Lerandstiftelsen, og dette gjorde
det Paatænkte, men lod den ene anforklarer
Gang udlade sig med "om Petersen saa vilde
gjøre det".

Arrestanten blev til Arresten afgivet og De-
gen udført.

Pålæ

Paa V Vedum

Wiedemann Wigtved

Onsdagen den 9de November 1859.

Lir O Dagen blev igjen foretaget. Forladen midt
Pigen Kirstine Petrea Roford, der var at bevise
da at hun i 4 Aar har tjent hos Jens Peter
Olsen paa Vandgaard, forklarer: at det forhol
der sig rigtigt, at Arrestanten Ellekjær engang i
Sommeren 1857 har kjørt hos hende og Mathiesen
en Lystræ ke Hammerdiis Vest, hvorfor

de kom hjem om Natten mellem 1 og 2. Hvilken Dag det var, kom hun ikke nærmere ihog, men hun vidste at Ellekjær hende brugte Dagen efter. Hvilke Lemmelæder hun fik for Hjælpen er hende ukjendt.

Hun blev demitteret og Vagten udsat.

Ltr P. Vagten blev igjen foretaget. For Retten mødte Arrestanten Jensen's Datter Cecilie Catherine Sommer. Hun henfaldder sig gandske til den Forklaring de Udskrivnes Litra P, der blev hende forelæst og vedgik at kunde undskylde Uhyrligen de Sjelgjerning om Jakob Dybkjær. Hun var omtrent hjemme Natten, men havde vagt negen Dal derfra, men dette var hun vegtet. Det var i forvejen efter hendes ud afdøde Ægtemand, Jens Hansen's Bestemmelse, at hendes Mand skjulte Huset af Peer Bohne, der havde hun Abraham Petersen jagtet en Kvinde sammen med hendes Mand. Hun de Mand var den Nat hjemme brugte, for Vangefogd Rosen, men det var ogsaa underlig Gange tilligemed vent Tilfældet, at han havde er forlegen om Natten, der var han for først Arbeide.

For Retten fremstillede Peer Hansen Bohne den Dags Formiddag var kraft tilstede. Han forklarede paa Anledning at han havde kjøbt det om den Vagten omhandlede Huse paa Auktion og derfor 200 Rd. Han havde derefter at til sin Broder Niels Jørd for 100 Rd, og senere hjemfeldt med tilsvarende Sum til Arrestanten Jensen ligeledes for 100 Rd. Han blev forhørt denne Arrestants Forklaring om, at det var en Lattergelse ved Vedgt, at huset skulde afbrændes, og han for forhøldet svarede Arrestants hele

Forklaring, som Arrestanten Petersen Forklaring forhaandsvidt dem vedkommer, men han vegtede paa det bestemteste disse Forklaringers Rigtighed forhaandsvidt de gaa ud paa at den Stil de havde vent nogen Lattergelse eller Tale om det hjemsøgte Huse afbrænde.

I Betragtning af de Mistanke der efter de Dde Arrestanters afgivne Forklaring paahvile afdøde Peter Hansen Bohne

eragtede

Dommeren at han vil være at belægge med varetægts Arrest.

De Mødende blev demitteret, Arrestanten til Arresten afgivet og Vagten udsat.

Bohne

Nanna Pedersen

Wordtkunne

Nigtved

Torsdagen den 10de November 1859

Ltr. P. Vagten blev igjen foretaget. Dommeren bemærkede, at Peter Jensen's Sommer der var tilsagt ifølge Bindelse fra Danemarken, er saa gammel og svag at han ikke er istand til at afgive Møde.

For Retten fremstod Hans Frederik Jensen den yngste henfaldder sig til den Forklaring til Udskriften af P, der blev hans forelæst, og bemærkede paa spørgsmaal Anledning at det var fra Togt paa den nordre Side af Huset at Ilden først viste sig. Længerefra blev demitteret.

For Retten fremstod Arrestanten Abraham Petersen's Datter Karen Kirstine. Hun forevistes at henfaldde sig til den Forklaring til ovennevnte Ud-

Præst da blev fundet formeldt til forældre Langvant
indes: de var intet godt forhold mellem fund
og fundne Mand og dennes forældre, da ungdelig
fundne Mand søder bestandig var utilfredse
og fordrifuld hvorfor fundne Mand ønskede at de skulle
flytte bort hvortil de Gamle endelig ikke
var villige. Fundne Mand var engang kommen
til fund om at han gadeandt at afbrænde hus
sit; dog angav han dengang ikke hans Grund til han
havde fundet at han forældre bort, men sagde
de derimod at han fundet det tjene for meget
derved at han skulde have til Gjeld betalt.
Ikke var endelig ikke de samme Morgen han
huset brændt, men tidligere, og fraraadet han han
det dengang var det bestandigt ikke min hun ung
hjem uforet at brænde det og de Gamle havde for meget
indbo der let ville brænde. At han den paagjeldende
Morgen skulde have sagt det de fundne troer
han ikke og kan udtrykkelig ikke huske, begrundet
han dem med om han havde sagt det til sin Broder.
Derefter fremstillede Overretsassistent Petersen der efter
at var gjort bekjendt med sin Ærede Forklaring
erklærer at han virkelig den paagjeldende Morgen
underrettede fundne om det forhold, men erkjender at
han ogsaa tidligere havde talt til fundne derom; han
erklærer ligeledes at han virkelighed hemmelig var
at han sine Forældre ud af huset, men erkjender
at han ogsaa gadeandt at tjene meget derved, hvorved
han kunde have sin Gjeld betalt og for han ogsaa
ønsket det for sin Lønn.

Overretsassistent Lønn der gaaende fremstod og ligeledes
bekjendt med fundne Mands Forklaring tilføiede at
at fundne Mand ikke han den paagjeldende Morgen
gik ud af Døren talte noget om at sin skjæb

havde gaa eller lagde Mærke til, men han for=
faldtes at hans dengang ikke var forstod fra han
mente, hvorimod han efter at Ilden var udbrudt
var indtraadt at han havde villet gjøre fundne en
Advarsel i den henseende. Langvantsind blev dimitteret.

Overretsassistent Petersen der gaaende fremstillede for=
klarer yderligere med Hensyn til Lønnen af Over=
retsassistent Jensen hans, at han virkelighed ikke var
fort Bohne sig til Jensen at han skulde af=
brænde huset; derimod var Bohne, ligesom han
han tidligere omforklaret havde ytret at han
gjerne ville give 5 eller 10 Rd til den der vilde af
brænde huset, ogsaa efter at han havde fulgt huset
fulgt til nærværende Overretsassistent at det var aftalt
at huset skulde afbrændes. Ogsaa var Jensen
var han kaldet til Overretsassistent om at udføre
denne Gjerning anholdt at det var Bohne der
ville have det

Derefter fremstillede Overretsassistent Jensen, der ved=
blivende forsikkrer at Bohne, da Overretsassistent Gjølte
huset af han havde: at han ikke kunde gjøre det
gav under Maade end at det skulde afbrændes, ligesom
Bohne ogsaa senere gjentagne Gange var opfordret
eller vandt Overretsassistent til at gjøre det, de fore=
En fare eller Overretsassistent gav under Maade kunde
de var tjent med det, og forlangte Bohne da
at faa Lerredgangen; det sidste skete imidlertid
ikke efter at det var brændt, da Jens Hansen lagde
det indtil han for Lettelsen.

Derefter fremstillede Peer Hansen Bohne. Efter
ny lovmæssig til Vandet vidgaar Overretsassistent
at det forhold saa vistnok at han og forrige Over=
fort, da det handlede om huset talte om at det var
bedst at afbrænde det, hvorved overretsassistent

ogsaa raadet Jensen, og fik nærværende Arrestant
ogsaa senere opfordret Jensen til at gjøre Ende paa
det for at de kunde komme i Uforfaldes af Lan-
gesen og Fik nærværende Arrestant da saa sig
betaling. Jensen var ogsaa enig i Lovmæssighed
uden dog at omtale noget saa meget gjøre det
fejlagtige lod det udføre. Efter at Ild var
brendt fik Arrestanten dog ikke Lovmandsgangen
da de blev bragt til Dagligvinger af det nye
Huus forinden Jens Hansen lagde et beskid
nærværende Arrestant fik Tilgodehavende, om
for dog det betalt saa meget med 60 Rdl. Derved
negter Arrestant til Abraham Petersen at saa
udlagt sig saaledes saa af dem omforklaret. Dy
lest og retfærdigt.-
Arrestanten blev til Arresten afgivet og
Retten udsat.-

Retten

Jens W. Ostenfeldt

Wiedemann Wigfred

Tauuus Dag.

Litra P. Retten blev igjen fortsat og Arrestanten
Peer Hansen Bohne fremstillet. Han for
ekler fremfeldes sig til sin idag afgivne Forklar-
ing og vedholder det han gav den af for
anførte Mand saavel under Handlen om Huset, som
ogsaa senere, har vedkt og gjentagt Jensen til
at faa det afbrendt, betøver han at han nu ikke
længere vil vagt at han kan have udlodt sig
til Abraham Petersen saa af dem omforklaret
det de, som han indtrødelse sig blev fremdelt saavel
som han haabaa at han dag i sin Sold ikke er

istand til at minde det
Derefter fremstillede Arrestant Petersen, der
for foreig Arrestant gjentog sin Forklaring
som betræffende hvorfor han betøver at Bohne
gjøre ingen for opfordre ham til at afbrende
det Huus. Ved Juryen be førstnævnte Spørs
mødbliver Bohne det tidligere, at det vel er mu
ligt at han har udtalt sig saaledes, men at han
i saa Fald ikke er istand til at minde det.
Forsøiret han skild for opfordret Petersen
til at sætte Ild paa hans egt Huus, da man har
bevæget at have gjort det, nelfald for Al-
ver, hvorimod han siø han virkelig har sagt
det, men haa sagt det uten i Øjeblik eller i
beskjendt Tilstand, hvorved han bemærker at
hans Huus var meget lavt assurert og Fladbo
at det ikke, saa at han nogje vilde have nye Huus
med at faa det afbrendt.-
Arrestanten blev afgivet til Arresten og
Retten udsat.

Litra O. Retten blev igjen fortsat og Arrestanten
Jørgen Ellebæk fremstillet. Dommen har
lagt en Politirapport af 27de f. M., en Dødsat-
test og 3 Skriftestykker; endvidere en Skrivelse fra
Politimesteren af 3de dennes, samt en Skrivelse
fra formand for Bornholm Landboernes Lånd-
forsikringsselskab, begge af 3de dennes. Arrestan
ratifaberer de fremlagte Rapport, vedkjender sig
de fremlagte Dødsattest, samt finder intet at
erindre mod de endlige Bedømmelsesgrundlag.
Derefter fremlagde en Rapport af 27de f. M. Den
en blev Arrestanten Ellebæk spurtet de var fra

fulgt forelæst og af ham vedhæftet, for
for Dommeren bemærkede, at hende Derbetalt
ikke var vant at tilgrænsning, men at hende
Ufærd skyldes at stemme med den af hende og
gesten Alder 38 Aar. Hun gjorde bekjendt med
den indlagte Skadesopstatning med hvilke hun
ikke fandt at erindre. Endelig fremlagde
en Straffeattest
Anklagen og Anklagemaalet blev de Aar
for afgjort og Dagen for dette Vidnemaal
fastsat til Laugtingsdag.

Skøtte

Jens V. Pedersen

Wærdhuus Wigstrøm

Fredagen den 11te November

Lte P. Dagen blev igjen foretaget. Sorenskriveren fore
stillede Anklagemaalet Jensen, der ikke var i Stand
og Alle gandske forfulde for sin tilligemed Sorden
ning, men Anklageren Lilgaard, at det var Anklage
manden Bohne der først begyndte at tale om at
hugge Træet af hverandre, hvorimod han begyndte strax
da Anklageren begyndte at tale om at kjøre det,
og er det ogsaa sandt, der saaledes er nødvendigt at tage
ja ind paa Anklageren, for at bringe ham til at
indrømme det.
Derefter fremstillede Anklageren Bohne, der
ligeledes forfulde for til sin tilligemed Sordening
efterat det var gjort bekjendt med Jensens ogsaa
fremmed Sordening og konfronteret med denne, ud
blev afhørt: at de strax, medens de havde
ved Træet, begge blev enige om at nedsynkende Aar
stad ikke kunde være bjerget ud at følge det, og Jens

Ørn ikke var kommet ind at kjøre det, men
under den Lastemand at det Træ afhandende, li
gaa nedsynkende Anklaget ogsaa senere flere
Gange for agenteret Jensen ke at fortsætte det
med hans af den det var der først indtaltes den
Lande, forsikkerer han at det er ham umuligt med
nogen Alderdom at medvirke, skjønt han gjorde
vil antage, at Jensens vaabenfærdige afgjorde
forklaring er rigtig. —
Anklageren blev afgjorte de Anklaget
og Dagen udsat.

Skøtte

Jens V. Pedersen

Wærdhuus Wigstrøm

Samme Dag.

Lte Q. Dagen blev igjen foretaget. Dommeren fore
lagde en Udskrift af Østerfjerds politiretsprø
tokol af 22de Juli 1853, betræffende Levanden
af Anders Andersen og Kirstine Mathea, Peder
Dalis fraskilte Hustrues Hus paa 65de Pligtaar
gaarde Grund i Østermarie.
Sorenskriveren fremstillede Gunild Benedikte
Blum. Hun blev opfordret til Vandhed, men nægtede
at have nogensomhelst Andel i den under Pa
gen omhandlede Sekbrand.
Laugretsmænderne blev hørte under Laugretning og
Dagen udsat.

Skøtte

Jens V. Pedersen

Wærdhuus Wigstrøm

Mandagen den 14de Novbr 1859.

Litra Q. Pagen blev igjen foretaget. Sorkretten
mødte Lærer Anders Andersen der paa Anklag-
ens vegne forklarede, at han er den i det anførte
forsør anførte Person af Ole Nøm og hans
Hustru, der var sammenlagt med Peder Dal fraskilte
Hustrue Hustru, der nu der for anførte Tailighed
brøde. Efter at Løvig's Søn var død, som
anfølte Blume at for Aar siden der for anførte
Ole Skelland til Løvig, hvis Hustru han da skilte
beftjen. Han forøvrigt allerede flere Gange
er forhjelpelig Mand og under hans var for Løvig
født hun at Barn hvorfra hun gaaet at Løvig
er Fader, hvilket han underskrevet selv betegnelser, og
er han nærbegjæt om at hun ogsaa under hans
for hans regelrette fød: "ikke blot Karlinde hun
under Mandfolk, og var hun i det Tale begjæt for
hun indtrykker sig meget vildt." Hun var ikke god
imod hun og sørgede ikke for at skaffe mat
til Børnene. Møller fandt og Dal fraskilte Hustru
var der stadig Uvenighed og var hun efter mand og
at denne forøvrigt havde ikke fulte at Vellerne og paa Loft
til saa at man en ikke mere Lønd kommer fra de
men de at andet Loft og yttered Anfølte efter
i den Anklaning at det Arbeid Lønd Dal
Hustru gjorde hun forøvrigt sig. Løvig var ikke
hjemme da Hustru, der forlidt hun hans Fader
var afrevet levende, men da hun efter fandt
lige de forfærdelige Dødsfaldsmåde der hun
blev hun modtaget det Lønd gaaetsyde at
Anfølte forøvrigt gaaet Ilden for hun hjemme gjor
begge Gange var det blevne ænige forefaldt

fandt ikke. Hun for dagaldes vellet andrem
end det bigforan men for filler ikke benyttet det
og for gjorde skaat det for mod Lotter; hun er
selv Gang for hun gjettet at jo Nabokonen lige
for godt Lønd haar gjort det, fortalte Løvig da
for forøvrigt fandt det igjen en Uenighed da denne
det var hjemme og Ilden var derfor var opstaaet paa
Løvig's Loft. Under tilfælde Løvig: Da An-
følte vegne gjeld løber fra hun og hun tilbrøvede
fandt det fandt tilfælde at hun havde født sig det
og mod hun og fødte hun ved hun og hjem, for
ved hun at hun en havde vorret hun tilfælde mod
at afgjøre at vist hun og gjorde hun hun
og hjem og dermed mødte jo den Ulyk var gjort
godt igjen.

Sor Retten mødte Hans Hansen Bidstrup
der paa Anklagedes vegne forklarede at han var for Dal,
fraskilte Hustru dengang den anførte Skelsmaal
fandt Sted. Det forøvrigt Vellerne indeti-
den at hun mistede Ild eller Aadt, og da Loftet
de bygge hjemme det var opført var der
det var Lønd gaar var ikke ved i det andet
hun, forøvrigt det Dals Søn til at lod
afgjøre at Vellerne der opførte Loftet. Hun
var var Anfølte forøvrigt og Løvig for sig
ofte fort hun gjøre hun forøvrigt forøvrigt
ind Vanskelig at den Vej havde født Lønd
ud igjen. Da Ilden udbrød var Løvig langt
ude paa Ligeger og da hun var ikke udbrøde
da for dem hjem kom for intet varmen mødtes
om sig. Ilden

Sor Retten mødte Kirsten Matthea Morter
Dals fraskilte Hustru. Nøje gaaet at forfal
det sig til forklaring til dersom Litra Q
hun Løvig at hun havde lodt afgjøre det ovenfor

omfandtes Vellanen paa Loftet for at faa
finde Arfolden, de fandt den ikke paa Loftet
og troede saa at Arfolden var gaaet ud i den Lie
lighed. Arfolden var meget vred paa dem og for
talte de Tænge, at han gjorde dem saa stort Ud
en Uleilighed Aftenen paa efter de Tænge Ste
fode, forinden Tænge, for efterat at de Vaell
var saa stille Natten og Tilsynet hel. Lægelaa
for paa en Dag da Tænge var ænnig med
fandt fordi han bestandig var bange Tænge
Jeg er bevidst, om Tænge siger efterat: "Du
Jetzerk de hvad det, det er ikke andre end og
stel ogsaa saa stort Sommen borte. Da Tænge de
paagjeldende Dag kom hjem Kjøbenhavn ogsaa ud
brandt og gjem han da at Arfolden var
i Seng med den yngste Gaard, sammenbundt i
Lejlighed, og vred Tænge at han saa Ulede fandt brugt
Nogt paa til Mogens Andersen Justrum.

Skønnes fremstod Anders Andersen der gjorde
Afsind at Arfolden da de nej Gange var oplagt
gat forlangt at han Kaandoningsgrund dengang
og da Tænge, uagtet dette, tvang han med at
forlod han begjære han ogsaa saagt han maatte
ud i den Dag med afgjort Vidtskind kan gaa
fod det efterat: at Jeg har ikke fik dette Stykke
dette Gange gaar sammen Dæ som det gaaer. Jeg
kan som anført ikke med Bestemthed mande at jeg
for sagt det men da jeg var ved at jeg fortalt andre
dage Vitnesbyrd. og jeg det tænkt for gjort det, jeg
jeg det Jeg de brugt den Jolter jeg fø ogsaa
er at jeg var saa brugt den. Arfolden fik og
for Pigerne, men da jeg saaen gik over til
Mormonisme fik jeg Pigerne Tilbage, imed
at Tænge var bange Bekendelse for jeg fordi

Der blev fremstillede Arfolden Gunild Be
nedicte Blume. Han blev gaaende ogsaa til
Vandfat med nødvendig for Nogtelø at var stige
dj i den omfandtes Selskab.

I Betragtning af den Mistanke der afsol
gt saaledes Mesnedbrugt Dødsfaldet paa
for Arfolden

Cragtede

Dannen at Arfolden var ikke at beskyldes
gerningen Drugt.

De Modtaget blev dimitteret, Afrystand
indtil de Afrystes afgjorte i Dagen udsat.

Fulles

Poul Wilhelm

Mortensen Myklod

Tirsdagen den 15de November

Kl. 12. Dagen blev igjen foretagen. Der blev
fremstillede Mogens Andersens Justrum Ane Mor
grethe Jensen dennegt at bemerke, at han var
et 1 Qvartaar Vei fra 18 under Dagen omfand
lede afdødes Jufs, paa Anledning forklarer, at
Afrystantinden, fra Langvartiden for Sjælt fra
Ungdommen af, jevnlig besøgt hende. En Dag un
den at Tænge indmen som bestemmer Tider, men
det var nogt paa Vedbrænder, bragt hun en Pige
ind. Lelvar, hvilken hun bad maatte staa for
Tænge, under Foregivende af, at han var bange
for at Lelvaaren skulde blive stjaalen hun,
da bad hun og Anders Andersen, som ofte var

Hjemmefra. Hans Hud var meget for Lang, da Ve-
dkommende havde Ret.—

For Retten fremstod Jørgen Rasmussen, som blev
for Lægen. Han forholdte sig ganske til sin Forskel-
ning til den fremlagte Udskrift, der blev ham forelæst
Ene med de Bemærkninger at Aftenskumlen ikke skid-
: Minutet med Lang: Undersøgt, men derimod:
dræbte. Han havde nogle Bangelser: Halsen og
Bryst: At Lang: Dom tilstod: "Gud bevare os, hvor
det brænder"! Hørte Lang: Hund at det nyttede ikke mere
bedre efter. Ikke efter skjøt ud skulle agge: Taget
lat med Geisten gav den nyfødte Barn af Anders Anders-
søn Hans, altsaa gav det skjønnet Ret for Dalsfor-
faldte Dand Hans. I det Hans var ikke ingen
tilstede, hverken Lang: med Anders Ligstand kommen skøj-
et Mandens ud for og forgæt hvad der kunde forefinde,
og da hun havde nye bestjeftet hvorved, saa hun
intet vidende til Aftenskumlen, alle hvad der blev
udlagt fra hende Hans.

De Mødte blev hemmeligt og Retten udsat.

Paulsen

Paulsen gossard

Marckmann Wightwed

Onsdagen den 16de ~~Oktober~~ November 1859.

Litra S. Dommen fremlagt under Litra S, er Ut-
skrift af Østerfundes Politiske Protokol af 21de
Juni 1851.

For Retten fremstillede Johan Christian Mahler
Westh der Dags Dommedag var bragt tilstede.
Han blev formanet til Dandhed, men nægtede at for-
nægte Anklet: da under Retten omhandlede Ild

brød.

Da det efter Dørstandighederne ikke skjønnes, at
de omhandlede Ild kan nye og fortsat gav den
Mord det: At fremlagt Forhør er dictaget, eller
i alfald ikke kan antages, at de omtalte Hilde,
fra Ulykke nærmeligt skulle nye udbrudt gjennem dis-
se, tidligere skjulte nord for Dynen, og der saaledes
man skile Vidnerne om, at Ilden forsætlig er
fremkaldt, og da det til Vandfordes Oplysning
man anses nødvendigt at afhøre Anklagede
fra Korbindelse med Andre:

erklærede

Dommeren at Anklagede, Johan Christian Mahler Westh
vil nye at belægge med personlig Ansvar.

Han blev til Ansvar afhørt og Retten udsat.

Paulsen

Paulsen & Paulsen.

Wedderkopp E. Møller

Torsdagen den 17de November 1859.

Litra S. Retten blev igjen fortaget. For Retten
fremstod Lieutenant Johan Westh, der ved
gangen at skulde sig til sin Forklaring til de
under Litra S fremlagte Forhør, der blev for-
forelæst og Forholde nærmeligt at nødtvingt at
det var Ilden, der var udbrudt: 11te Vidne var
Jens Christian Lang: angaaende at mulig Mange og
Forsigtighed udbrudte sig til, og antændt Lang:s
Gaard, der ganske afbrændt, skulde saaledes
mindre Bund undgaae, saa de blevne en Stor
af Ødelæg, paa Anledning tilføiet. Aftenskum-
len havde meget ønsket at Aar i forgaaen Sjøbt

Gaarden af sin Broder. Langere gjorde i en meget
uordentlig Forfatning, hvorfor det strax var
paafaldende, at han fik ikke saa Anstandt,
da var en ung Mand, foretage nogtsomhed
Veiret til at vagtere og forbedre den, og kom
Lang ikke nogt, at den derfor undertiden opstod
frygt for hans ser, at Anstalten gik ind. Da
da en af afbrænd Gaarden, en hilsen Lægt
Lang, efter engang for udtalt sig til en af
sine Kræfter. En Tid førend Gaarden brændt
holdt Anstalten til Langevant en af nogen
lige de fandt Lang vil for bestjelding af han
giftet den nødt til at vise den fulst ud. Saa
synes Lang at Alt, han ikke besøgt dette, af
da Tømmeret var ret godt gjelt hans Naboer
gjorde, var hans beholdelse ud af opstiger de
og derefter indtaar Voggen som de lat gaaende
de opklimt og vilt Langen derefter igjen Bund
fra en Ild og gjeld det fik ikke kaft han vider
end at han Bund gaa til Naboen der hjelp
ham, af Gjeld. Anstalten sjøtter dagsang meget
beskjendt med det Tilbud, dog blev de ikke saa
det gjeldes derom, men efter hvad Lang for fort
fik en af Naboerne Niels Christian Søde
der var bekjendt med det Tilbud og saa spurgt
Anstalten, var det fælles hans Gjeldt, hvortil
Anstalten da skal have svaret, at han ikke vil
det gjøre det var den Mand, men anbiggje fik
Gaarden, og faa Dage efter det var det
at Gaarden brændte. Strax efter at Ild
var udbrudt indfandt sig for Lang Alexander
Lønne, og for den samme fortalte Lang at han

ved de paa den ene (igjennem) igjennem alle
forbi Gaardens hjørd bemerkt Ild i Halmen
inde i Lade i den søndre Lange hvor Vaggen
forstørstedelen var indfolden, saa at Ilden godt
kunde see og var fantiden, derved Ild ud-
brudt i Ruelangen, dog dengang ved alle
saa stærkt at den var brudt ud igjennem Tagt.
Dyldt og undersøgt vatisfaberet.

Derefter mødte Karen Kirstine Monsdatter, i
Tjenesten for Landvæsen Fæstning paa Romersdal
gjen fremfaldes sig ligeledes paaskt til sin Sandhed
til det omnævnte derfor, hvorfor hun paa Ans-
ledning forklarer at der, da der den Dag blev
bragt, fremfor hende bekjendt, hun var 2de Lørd
klæder og var det sandsynligt at de bagte var
de ikke fandt mere end 1 eller 2 Lørd tilbage.
Paagl Anstalt for denne Søn og Jensen for
skilte Gjerning, var fel Tider bestemt. Langsvind
under Dagen blev opsadt, Lørdrene indsatte og
Dynen tilklient, og for Lang ikke mindst ikke
bemerket, at Anstalten, der pleiende at var be
holdelig ved Legemiske, den Dag forlod Lægs
gjest for Arbeidet begjendt og til Ilden var ud-
brudt.

Aarskatten fremstillede Anstalten Christian
Westh; han blev paaskt formaant til Sandhed
med nøiagtighed fik Tilsiger.

Anstalten blev til Ansvaret afgjort, ud
Mødende dermed og Dagen udsat.

Rette

Paa vegne

Wackmann Vigtved

Löverdagen den 19de November 1859.

Ltr. S. Retten blev igjen fortaget. Forlettes mødte Gaardmand Niels Chr. Sode. Han blev forelæst de under Retten afgivne Forklaringer de vidrørte ham, men skjønt gjentagende opfordret til intet at forandre de Ord hvori de Ligjo mig af Retten, nægtede han ganske det bestemtest disse Forklaringers Rigtighed og forsikkrede gjentagende at han aldrig har givet andet end at Karbonnaden havde skjudt Arrestanten at skjælve ham ud af Øiet, og ikke mindre end Langtalt med Arrestanten derom, alle gjentagne Gange uagtet fuldkommen Nytteløs, der kunde fremtrænge detail.

Derefter mødte Gaardmand Alexander Sonne, der gav Anledning forklaret at han var ved at skjære Hø med et Par Ligjer fra Engen, da han i en Afstand af Rig og Stige fra Arrestantens Gaard. Han lød strax derpaa, men ved hans Ankomst var Ilden allerede udbredt i Skuelagen, navnlig de øverste Lange, ligesom de ogsaa havde angrebet de øvrige og nærmest Lange, hvorimod den yderste Lange endnu var uskadet, men i det Øieblik at Lang; aabnede en Dør til denne, begyndte ogsaa denne liggende Halm, i hvem Øieblik at brande, ude af Lang han forklarer hvorledes den Ild er opkommet, men var der antagelig et mørk Gemak, i det Øieblik aabnede Døren, en flerne derind for at undersøge Langen, ude af Lang; han bemærkede det.

De Mødte blev dimitterede og Retten udsat.

Proces

Vore vidner

W. Rasmussen E. Møller.

Mandagen d. 21de Novbr 1859.

Ltr. S. Retten blev igjen fortaget.

For Retten mødte Mads Westi boende i Aakirkeby der nægtede at bemærke at han mødte ved den anfoudlede Ildebrand med Øgrøiten fra brændte Lige, men Anledning forklarede at han var ude for Gaard den Dag under gamle Lærid, der var bjergede fra Ilden hvilke han og mange Andre kaldte, og troede han ganske vist at der var indtil det 6 Nøgler i det Tilfælde fuldkommen vis paa, at der var 5 Nøgler, og undrede den over at der den Dag var blevne bragte, skjønt der endnu var saa mange Lærid tilbage.

For Retten mødte Jørgen Bidstrup, nu i Tjeneste paa Loftsgaarden, der gav Anledning forklarede han, der paa den under omtalte Dag omtrent Ved Tid hjemte fra Dreng for Arrestanten Vejerfoder Anders Chr. Møller, dagen boende i Østermarie Sogn, han Dag i Vestergaard Gaarden paaskt Ild, ude at han udenom den bestemte Tider, som i Arrestanten kaldt skjønnet til brandt for Vejerfoder med et Par flaskker, hvilke blev afslaaede der, og forlod de under almindelig, de Vestergaardsbrænde. – Aftenen for Gaarden var Lang; Jørgen Bidstrup Lammergjelde for Anders Rasch paa Engegaarden og kom derfra først hjem den paagjældende Dags Middag. Den han i den Tid for varet paa Vestergaarden, alle hvor han forøvrigt var og holdt sig i denne Tid av Lang; ubekjendt. –

For Retten mødte Benedikte Kirstine Olsen Peer Jensen, forhørte Gårtner ungjent med Jørgen Lars Møller. Jørgen forhalde sig i Det

og Alt til sin Forklaring til Forhøret Litra S

og nægter at Kind nødvendig tiltrængelig Ildebrand
ikke finder gav Anledning specielt fremhævet at
Ilden først udbrød gav Loftet efter at Lærredet
var indsatte og saaledes efter at Ilden var ude
gik af Dynen og den faldt og revnede. Jeg
er vis paa at Arrestanten det forsøgte ogsaa
gav Loftet: de sidste ½ Time for Ilden udbrød,
var jeg for forsøgt end der blev gjort saa ikke
Spørsmaal gamle Lærred det forsøgte klæbere end Lærred
ikke.

Kammerherre fremstillede Arrestanten Johan Christian Weath, der blev formaant til Sandhed, var gjort bekjendt Natteri at forse megen det i den omfandte Ildebrand.

De Mødende Dommere og Arrestant afgjorde til Arrestanten

Litra N. Vagen blev igjen foretaget og Arrestanten Jens Andersen fremstillet. Sammen fremlagde udlagt af 28de ftm., en Stævnelse for Justitsministeriet af 3de dette, en Dødsattest og 3de Straffeattester. Saagodt blev af Arrestanten vedtagelsen, hvor han havde haft at vinde med Kostningsgrunde. Med Hensyn til Dødsattest for hans ved Fjender sig saaledes betroffend, bemærkede han at han var troet at hans Moder var Dronning Antoinette.

Videre fremlagde udlagt af 9de dette, en Dødsattest og en Straffeattest. Arrestant H. M. Hansen var fremstillet. Jeg vedtagelsen Sagsøgte, der blev han forespurt. Han havde Intet med Skadesløsningen at vinde og bemærkede med Hensyn til Dødsattesten han var nødsagende sig at det forholder sig vistnok at han er dødt Hans Michael Jensen Hansen, men er siden han flygtede til Sverrig

stemmer Vagen, bestandigen stemmer og Dødt
Hans Michael Hansen.

Arrestanterne blev afgivne til Arrestan og Vagen sluttet til Lørdagen.

Pauli
Peter v. Dalum
Wærkmann Wigboe

Tirsdagen den 22de November 1859

Litra O. Vagen blev igjen foretagen, og Arrestanterne fremstillet. Jeg nødsagede mig at forespørge de under Vagen omfandte Ild, og forklarede i den Anledning udlagen: Lørdag d. 2 Januar, efterat det var nødvendig for Lærred, og skulde det ogsaa for sig; det var forsvundet for Natten at forsøge for det Lærred, og vanskeligt for Natten at forsøge for det Lærred, og det blev Natten derfor klarvandt at lage til Andersen, der havde mistet sin Lærred og ønskede det i Jesus. Jeg indvilligede ogsaa for og lagde ud for i at for Ora, i hvilken Tid jeg med jeg ogsaa undersøgte Lærred. Jeg var imidlertid ikke god imod Natten og jeg ønskede derfor at forlade det og fangsatte jeg den Anledning til Sattigforstandskabet, der imidlertid nægtede at yde Natten Understøttelse, da jeg jo kunde have faaet for Andersen, til hvem jeg da ogsaa maatte gaae tilbage og da Spørgsmaalet om at forlade jeg imidlertid nødtes for Natten og jeg ikke saae anden Udvei end at opgive det, ogsaa da Natten for Natten, at sætte Ild paa Huset, da jeg antog at Sattigvæsenet, naar Andersen saaledes ikke jeg havde, ikke vilde sørge til at lage jeg af Natten. Jeg opgivet den Plan til at lage jeg af Natten.

i en 14 Dage det forinden som udført den, og de som nu ligesom havde besøgt hverandre, gik som: de Forsøg med at udføre Gjerninger, den paagjældende Gjemmeday, de som var gaaet alene i Luften, og paa Loftet for den at gaaet Felt, hvilket som ogsaa udført ved at afstryge — Dyrk fikk og dermed fott Ild i noget Lægning der var paa loftet. Nogen som som havde udført dette var Jensen dem ind i Luften og Dalk var som de, forresten som gik ud og tilsigtede ud paa at Luften; men kort efter udbrød den af hinden paagaaet Ild. Jeg kunde ved paa at Dali skjønne Luften, der var sammenbygget med Anderson, uden dyrkede mandt kommen ved samme Leilighed, men de som vistes at denne havde afbrændt, antog jeg ikke at denne ville lade noget videre Tab dryge og havde derfor ikke nogen videre Indvending at udføre det Forsøk, og forsikkrer Aarsagtinden derhos, at den af hinden nu anførte Grund, var den mest der bevegede hinden til Gjerningen, og for jeg ingen Hensind udført denne, af nogen Ugillen med Dali Luften og navnligen ikke af Vrede af over at gaa Loftet og føre Villemin, med hvilket jeg derimod var ved tilfredst, da jeg med Kundskaben om jeg gaa Loftet med hvilken jeg tilligemed havde vaaet forlegen. Uagtet jeg saa anført denne Forsøg udført Gjerninger for fordelen at faa Leilighed til at komme bort fra Anderson, blev jeg dog, bagefter af hans Lærmand fat for og skjelt ham ud Dyrkeren af det nye Luftskib gaa hvilket jeg ved, da det var agtet fik Landsgaa gjort, men gaa hans dette tilbage, da jeg forlod ham og gik over til Mormonierne, som meget mere var der var stor Gjæd paa Luftskibet og

ratificeret.
Aarsagtinden blev atter afgivet til Aarsagten og Dagen udsat.

Jørgen
Ven Nielsen
W. Cardtmann
Wigbord

Onsdagen den 23de November 1859.

Libro Q

Dagen blev igjen foretaget og Aarsagtinden forelæst. Jørgen gjentog og ratificerede i alt og alt hvad han igaar afgiven Forklaring og Tilstaaelse og tilføiede navnligen at jeg for paagaaet Felten ved ud paa Dyrskjelt at antænde den Lægning der ifølge var paa loftet, fandt at den af hinden angivne Grund navnlig gav denne Mand at komme bort fra Forfølgelse af Anderson var den stærkt og mest bevegende Grund til Gjerningen. — Tilslutningen bemærkede jeg at jeg navnligen havde haaabet noget længere end Anderson end af hinden angivet, men jeg er ikke ifstand til nærmere at bestemme Tiden.

Derefter mødte Cand. juris Stender, som med for Dagsforhandlingerne Vidnemaade, der efter at var gjort bekjendt med Aarsagtindens Forklaring som betroffende, vidtløftig at jeg gav ingen Mand der nødvendig at denne Forklaring ham medfør Vandfø, men er jeg nu ikke længere ifstand til med nogen Tilslutning at erindre hvad der i sin Sammenhæng den gang er passeret.

De Mødende blev henvisnet Aarsagtinden til Aarsagten afgivet til Aarsagten og Dagen udsat.

Jørgen
Ven Nielsen
W. Cardtmann
Wigbord

Torsdagen den 24de November 1859.

Kl. 8. Togen blev igjen fortaget. Jer Rytter mødte Ane Kirstine Pedersdatter, Lieutenant Johan Westhø Justrø, der paa Anklagerens Forlangende et Peer Jensen's fraskilte Justrø var fortalt Langeruddet at Arrestantens Vejgetofader Anders Møller nogle Dage forinden Lørdag mødte med Onsdag eller Torsdag havde været paa Arrestantens Gard og sagt til denne Søn: at hun skulde lege om Søndagen og den Søn havde svaret, at det turde han ikke, da de havde sammen gjort Ond, havde han sagt, at det var det samme hun skulde alligevel lege, ligesaa han havde tilføiet, at de havde en Salg, men at det ikke var nogen Anledning at faae Salgen paa, og at de der for skulde slagt den. Næste Dag havde Møller ud=et igjen paa Loftet. Ligeledes havde hun yttret at hun altid havde gleiet at ogsaa Dynen om at Arrestanten den Dag havde gjort det. Endvidere har Langeruddet ført fortalt at han mellem Søn skulle have ført antalt at Møller de paafølgende Lørdag Morgen skulde have været paa Gaarden og gaaet og gjort paa Dynen; men ligesaa længe ikke var en Søn nærmelig for saa det da hun ikke saae for ført det, saaledes var hun tilsidst i da om det nærmelig for noget Tilfældet, skjønt hun igjen gentagende da Møller fik den paa=gjældende Ret skal have været til Gilde og om Morgenen været meget beskjænket. Endvidere beføiede Langeruddet at Dreng Hans Anderson Beck der dengang tjente hos Arrestanten, men siden er død, for Længe for yttret at Arrestanten kort forinden Ilden udbrød, var oppe paa Loftet

paa Længe. Imidlertid havde Dreng ikke nogen mere paalidelig for de ikke kjøbte paa hans Udsagn.

Derefter mødte Lieutenant Johan Westhø, der med Hensyn til det tilligemed fremkommende Tilbud fik Arrestanten fra hans Naboer, og at nogen hans beskjæftigelse med det ene Øjemøiens Observation, ikke han gaaet hensyldes til denne Forklaring paa Anledning Jydelygen søiner til, at han ikke med efgjort Vidskrøf den mindste om Nelli Christ Sode var tilstede da denne Dag først blev omtalt, og tilbudet gjort Arrestanten, men han er vis paa, at Sode i afsynet Tilfælde for noget under=rettet om Dagen, og er Længe i stand til mere paa=fordre. med Ed at bekræfte, at Sode efter Lørdag den har fortalt ham at han kort før denne Sprøg=te Arrestanten mere de skulde have Gildet, da han skjænkes det brod for Længe siden, og svarede denne han da at han havde betaalt sig og gjeld. bygge en Gard uj Gaarden, men Sode tilføi=ede da for Længe at han jo ikke kunde bej=ge ikke. Endvidere tilføiede Langeruddet sin tidli=gere Forklaring at han senere har erindret at Arrestanten og hans Søn Lørdag Eftermiddag for Branden, i afsynet Tilfælde efter Kl 4, og umiddelbar nuden nogen synlig Bjørtehavtid gaaet paa, og efter hvad der blev sagt havde Røgen. De kom pludselig hjem og sagt efterat de var kommen hjem blev der lagt Dæk til den paa=følgende Dags Læsning, som et ikke Arbeid blev udført om Natten, skjønt er noget paa=lagt aldeles udfordringsløst da Dagen altid bleiger kort dagen i forveien. Endelig tilføiede

Lønning, at han tidligere, medens han opholdt sig i Skiælvange har bragt i Arrestantens Be-
grebe og ved han troede at denne var indsat
paalig god og stærk idet den ikke alene var bygget
af dobbelt gott af Lærk, men der ogsaa indenfor var
opført en Fodpælning af Træstammer.
Landretten indkaldte: Karen Kristine
Mandsdatter, der ikke kan forsikkre at have afgivet
afgivet Forklaring er oversmuggelsemand med Dand
fed og at der naaeligen saavidt han ved ikke var
flere end 2 gamle Træer fremmed der vel maatte
kunde faa nogt mere end at han vidste de
forhen var blevne ved Tømmerhugst bl. foranledning
Forklaring at det vel forholder sig rigtigt at
Arrestanten og hans Søn den foregaaende Tir-
dag Eftermiddag var i Rønne forhen de havde
Tøm hjem om Mattes mellem 5 og 10 og 1, men der-
mod er det ikke rigtigt at Dragen de Lagnin
gen havde blev lagt efter deres Hjemkomst, da
Løning og Jensen Søn havde lagt den mellem Arre-
stantens og Søn Hans Baade.
Da Møderet blev dermedslutet og Retten udsat

Litra Q. Retten blev igjen fortaget; for Retten mødte
Anders Andersen der paa Anledning kundgjorde at
han var blevet hørt med Arrestantens eller mig
havde haft Hjemmet der vel mulig kunde
være Bjælkerne eller Uenighed mellem dem, og
tænkt han da ved saadan Anledning afsted
med at ville forlade Løning, der medlavede
ikke lagde nogen Vægt paa saadan Trusel
da han vidste at han intet andet Ret havde for
sin Lønning end at gaa. At han saadan Anledning
har givet sig til Landvæsenet er han ube-
kjendt skjønt han ikke kan negte Muligheden

deraf. Han har stort Tab Udgjorde for
lik ved Selskabet og han ikke vil nærmere ifølge
det at kræve oppebiet og gjøre han ikkeuindskrænket ind-
fordring paa Erstatning.
Ligeledes fremstod Kristine Mathea Marie
Dals paaraabte Fustrue, der efter at have gjort be-
kjendt ved Arrestantens Tilstedeværelse vedkjender
at han skjendt han ved de omfattende Ted
lied at ikke ubetydeligt Tab, da Assurance
summen langtfra var tilstrækkelig til at afbøde
de ved hans Død og han derfor mistede en
del af sit Gudbo, gjør han intet Krav paa
derfor at tilkjendes Erstatning
Sammenlæst og indført.

Jørgen
Rønne d. 25de
W. Nordsmann Nielsen

Fredagen den 25de November 1859.

Litra S. Retten blev igjen foretaget.
Landretten fremstod Niels Christian Søde
af Østermarie. Efter at have gjort bekjendt
med og forelæst Lieutenant Johan Wesths Forklaring
forhørtes den hørte Løning og efter gjentagende
at have opfordret til afgivelse af uforbeholden Ud-
sagn erklærer Løning sin Forfattelse at han
nærmeste ikke har hørt de Tilbud der af Nabaarne
skal have gjort Arrestanten om at ville have hele
gelig ind at afskaffe den fordre Løning, antaget
og i fellesskab med Joh. Westh har udført sig paa
den af denne omfortalte Maade, hvorved han
Løning i Dag da han gik forbi Arrestantens

Gaard og som i Samtale med dem iøvrigt at faa
finde Løiz kraefter til at [illegible] fremme Aarsag
fandt de frem at det jo endnu var tidlig paa
Aarstiden og at faa paa kunstig Maade omlægge fole
Gaarden. Efter lang Tid førend Eftermiddagen dem Sam
tale for fandt Sted var Løiz ikke istand til nær
mere at sige, men er det vist muligt at faa fore
antalt de for Lieutenant Joh. Westh og de der gik paa
de Tid fandt vort at Løiz gilde faa Aarsag
til at Lærdr Niels, er det ogsaa vel muligt at
de for vort Tale om at Gilde og at Joh. Westh
forlanger Løiz betræffende den fiskere fra
disse Dagstandpunkter.

Ligeledes fremstod Gaardmand Jørgen Kofoed
der paa Anledning forklarer at han var for i Løiz
er Lægevagten og fik den Underretning om den
paagjældende Ildebrand. Den paafølgende Søndag
gik Løiz der i Aarsagens Navn for paa
Grandstadt og saa sig om. De alle Mennesker
undrede sig over hvorledes den Ild dannet var og
om ikke at det skulde Løiz nu mande, end
ni dagene var kommet til saa Sandsynlighed at det
fandt var paaberaabt at de var kommet for Lea
gevagten, saa han sig nødsagt om aftenen og
betroede den Sølv Sag ogsaa Dyrene. At
de paa den tiden var vant en mande Lægen
eller Adgang til Løiz efter han lang Tid
forløb vil ikke udelukket bevidste, men tør
dermed dog Sandsynlighed paastaaes at de dagene ikke
var vant nogle rovanfaldende Sygdomme, forsaa
de nødvendigvis maatte efterøge Tilladelse naar
Lægevagten blev afholdt, de ikke i saa Tilfælde nø
dvendigvis maatte var paaholdt saa og forbi
gik i saa Tilfælde.

af Dyrene eller fremledes den Ivor i Sigt, er
saa ikke istand til med Sikkerhed at mindes, men de
dem selvmandelighed bemærket at det var en Skind Dyr
og at disse i almindelighed var meget tigtige og fast stangede.
Fremdeles fremstod Vandmand i Østervoldsgade Dage Pen
sion, der vist at bemærke at han var Retsvidne
ved det Forhør der blev afholdt i Anled
ning af den under Dagen omfandtede Brand, paa
Anledning bemærkte at han ikke er istand til
at mindes om der blev bemærket mere Sand
eller Løiz ved Lægevagten, men mente han i det
hele Tilfælde antage, at dem, hvis de var vant
mere saadan ikke den Sag vant meget jan
foldtand eller mindelig da for ikke de gentagne
at faa jo i saa Tilfælde endnu mindre mindre
det. Efter dennes at var forelæst Forhøret til S
forsøgt Sam angaaes at antalt 2de flere Fille
der Stille var vant paa Lægevagten, vedblevne
Løiz at han idtmindst ikke den mindre at de
fandtes saadanne Filler og derfor ikke den gentagne
le at faa jo frie de fandt vant af den Lægeof
fanfed saa i hemlig Forhør anført, medens
mette Sind, vender noget drøm

De Mødende afvattende og Dagen udsatte.

Litra P. Dagen blev igjen foretagen. Dommeren fram
lagde en Rapport af 9de dennes, en Skrivelse fra
Justitsministeriet af 16de, en Dødsattest og en Skrift
fattest. Der blev fremstillet Abraham
Petersen. Han vedkjendte den fremlagte Rapport
der blev ham forelæst, vedkjendt Dødsattest
saa fra betræffende, og fandt bedet at vende
ved de nedlagte Forklaringer paastand.

Derefter fremlagde Dommeren en Rapport af 15de den
en Udskrift af Boerbøgen Afskriftens og Rinne
vammelt Justitsraad Dampgetøiet af 14de de

ember 1831, om Beregning for Løg og Grundskyld
gder Sustrant af 8 Rd. m., om Udskrift af Ravne
Lybstrøds Politiprotokol paa begyndt den 29de Oc-
tober f. A. samt om Skraffattelse
Arrestant Peer Hansen Bohn var fremstillet
for ratificerende den fremlagte Rapport der forelæ-
ses og vedgjorde den fremlagte Dom med Undtagelse
af nytilkommende Sager, samt fandt Grund at
indse ved den indlagte Vanskrivningsgrundlag
Skattely have han benyttet at den ikke allerførst
for brugt Lovskyldighed paa Tale er den nu af
død Jens Hansen, men ved Forhøret til nærværende
Arrestant og Arrestanten Jensen gjensidig
forhold var han ældre end fo til fil Lid
lejer. Dette skjønnes dommer ikke af Arrestanten egnen Alder stemmer ud
paa Gjensidig.
Derefter fremlagt Dommen og Rapport af
9de dennes, om Dødsattest og om Skraffattelse
for ratificerende den fremlagte Rapport der blev for
elæst. Arrestanten Jensen blev fremstillet
vedgjorde fra Dødsattesten og fandt Grund at
vende med den for hans Vedkommende ud
lagte Vanskrivningsgrundlag.
Dommen bemærkede at de 2de under nærværende
Sag anførte afbrændte Huse, have for i Følge
de at der ved deres Brand ikke var Fare
for andre Huse
Arrestanten blev derefter til Arrestan
afgangen og Sagen for deres Vedkommende
sluttet ved Lovskrivelse.

Rollen

Peer Bohn

Wraagkmann Nightord

Kitra S. Sagen blev igjen foretagen. Som Retten fremstod Hans Andersen fra Breendegaard, der ved at forklare, at han var tilstede som Autovidne ved det Forhør, der blev optaget i Anledning af den i de nærværende Sag anførte Ild, som Anledning forklarede: at han tilligemed Jørgen Hansen og M. ved Autovidne toga Lægeromen: Skjønsyn: Der fandtes ved en Ulykke paa denne ud-
gravede Side der gik gaatsvis og var [illegible]
paa Sammen Jøide som et Løsfolt, der fandt vord
i den ydre Mur, hvorfra Lynen var opført. Den
den Regen indtraadte gik fuldt ind igjennem
Lynen, blev ikke undersøgt, ligesaalidt som M.
Bunde var, om det anførte Løsfolt derfra
var blevne antændt, da det saavelsom Øjeblikkes
paa hvori M. fandt sig selv, var fuldt udbrændt.
Paa Vestsiden af Lynen, omtrent den anvendte
Lynen, fandt det ikke skjønnes at Ild allerede
var fundet sted ud i gjennem den. Efter
Undersøgelsen blev Retten hævet og Forhøret opta-
get paa Jørgen Rasmus Gaard, og da det for
blev fremført af Dommen, at Ildens maatte
antages at have opstaaet fra den anførte Lynen, mindre
Løng. at Christian Westh
vedsagde det, ikke for forsætlig, at han fore
den fra fuldt Lynen, fandt vist under i
den for at afbrænde den, og at den da ikke fandt
vist nogen Lysk ved den Ugledt og rakte
bort. Efter at Løng derefter var forhørt
Forklaring i det fremlagte Forhør om de
2de fra Gulle der ved Undersøgelsen stille var

fundne i Dynen, erklarer han at han ikke
mindste ikke har haft disse Sutler, og holder fa-
stis ogsaa ogsaalænge om at de ikke kunde for-
vente det, da han ihverfald maatte være blev-
ven underrettet derom og skulde det endog være ind-
gaaet hans Dynemandskonsort maatte ihvertfald
ikke mindste det antal Ekstrazider han har fundet
den og ikke Længe den. Hvorledes det derfor har
kunnet anføres i Korsørt, kan Længe ikke
fatte eller forklare. –

Den Mødende blev demitteret og Retten hævet.

Rolle

Peter Pedersen

Christensen Wigstrøm

Tirsdagen den 29de November 1859.

Retten S. Retten blev igjen fortaget. Kor Dette fram-
stillede Arrestanten Christian Nielsen. Efter der
mødte de Vidnefødte ved gaarde Arrestanten med de
nye Tilføjelse i den under Retten omfandlede Ild-
brand og forklarede i den Anledning følgende:
Da Arrestanten var forlagt for nogle Dage
og han derfor ønskede at faa sin Skuelonge ro
get sammen, begav han ogsaa den Dag Kvæg til
en Fordrageration, fulgt den Tanke han med al-
ede den foregaaende Vidnes, at afbrænde Gaar-
den og de han ved derom var en fast Be-
stemmelse, bestemt han sig til at udføre det
den paagjeldende Morgenstund, da de Ildes lage. Efter
at have afsadt Dynen og ved at Døren gik
Arrest for Læggestel ud af en Dør der førte

ned til de Heste. Derefter gik han hen til et
Ild som Hugst hvor der var et Hul paa Skorstenen
og ved at krybe derigennem kom han ud i Hugst og
det Øjeblik hvor der fandtes var Adgang til Gaarden
han Dyngen til Loftet; Han ikke gik hen og i og gik
hen til det Loft der var liggende Læggestel, og
ved Hjelp af Ovenpaa liggende Ild i nogt Lysning der
liggende Lagerstraa lignende til Taget, hvorpaa han
ad samme Vei igjen gik ned, ud igjennem Hø-
og ind i Læggestel, saa at hverken hans Kone
eller de andre Familiemedlemmer der var for Lunde
han at han havde noget ogsaa paa Loftet. Det var
holder sig rigtigt at hans Naboer havde talt om
at han Lunde afskriver den fandte Lange og Stien
Vaggen, men han mente ikke mindste ikke, at
der havde noget talt om, at de skulde holde ham,
og at han derfor skulde gjøre den et Gilde; han mi-
de nok at han en Dag inden for Gaarden talte
med Sode om Læggeningen men det var noget som
Mesterskabet var Sode for travt at Arrestanten
talte om at ombygge hele Gaarden de han kun
talte om den ene Lange. Arrestant forsikkrer
at hans Kone og hans Pigepersoner var ikke ind-
dende om Arrestantens Gjerning. Det er nok sig
tigt at de dengang de begge indeni havde nog
le Kvæg, men Arrestanten mente ikke der var nog
ge. Om Arrestantens Pigepersoner, nogle Dage
før Lunden skulde have kommet paa Gaarden
og fortalt til Arrestantens Kone at han skulde ha-
ve en Langedagen, er ikke mindste Arrestanten
uvidende, men det er nok muligt at en lignende
Samtale mellem den ene fundne Ild, navnelig
da de havde en Tøjle der skulde flaaes og de

glærd var de bedste, da tillige at stange, og var det saamegt mere tænkeligt, da der fandt nemt Tale om at de, ved af de første Dage nytte gjøre en Tour til Almindingen. De var vel ogsaa Ærgerrige i Dyrene, saaledes som det sædvanligt fandt Sted i Skovene, men i denne den egentlige Tilning fandt Arrestanterne de tillagen med Grønder lidt ydet en Fydelsing af vore Skov. De fandtes ved Eftersøgnet efter Levninger at det gik vore Dyr meget sparsomt en Nat blandt Stikkes, men det fik gik ikke saalt igjennem Dyrene. Natten og følgende Arrestant et Læutenant Johan Westh. Grønd nemlig 10 Dalgivergrønd, blev anholdt og afbrændte ved den Tid Arrestanten havde passet paa sin Grønd, ligesom ogsaa at det den Dag strømede stærkt fra Øst, medens fidst nogen Grønd var ligt øste for Arrestanten Grønd, men Arrestanten forsikkrer egentlagnet at han aldeles ikke afsøgnede havde haadt paa de Dansendyrsfed, saa at det aldeles ikke var faldt fra ind i hendes Nabogrønd til en mogen Sorg ved hans Gjerning. Oplæst og vedhørt,

Arrestanten blev afgjort til Arrestant og Dag indsat.

Rasmussen

Jan. Pedersen

Wærkmanns Vigtord

Samme Dag

Extra S. Dagen blev igjen foretaget, og Arrestanten Christian Westh fremstillet. Han vakkelsvar og forfalde

sig i Tal, Alt de han ville afgjøre Sandhed og Lidenskab. De gjøret for gjøret blev han forfalt og af han nødsagt for retten og nød blev han nødsagt at faa gaaet Ilden paa de af ham anførte Steder paa Aulinding. Ilden blev nu en Lem fra Langgrønt og til Loftet, men denne, fordi der fra Langgrønt mangt Ti ga var, var gaa den Vinden af Jærnet, og han der gik paa Jærnsolter Lund faaledes gatt paa den var Ved Lemmen og paa Loftet over Langgrønt og der paaskulte Steder, uden at han Lem eller de andre Krumtimmer der opholdt sig ved i Langgrønt Lund se eller høre ham. De var paa Ild af Loftet ellid Loftet Ligning som de brugte til Levendsfe, og nødsagt blev det underste Lag deraf aldrig borttagt. Arrestanten nedlagde sin Tarsid Ting at Tingen og nødsagt fjerdes ham Lem eller ham Dragerfader er beligendte med ham Gjerning den Dag for senere efter spurgt ham om han det fela fandt paaset Steder var for aldrig nødsagt det. Arrestanten forklarer dreaftes og forlanger udtrykkelig bekræftet bekræftet følgende: Da Arrestanten i Aa ret 1850 holdt Grønd af sin Lade havde den dage en Privatbrugsgæld til Chatoraadet Kafode Lagt stort 1000 Rd hvilken Arrestanten efter Tjøbecontract Ståd opretage. Ved Aulinding blev han i Januar ret 1850-51 tilsagt til Herredsfogden Kontoret for at overtage Fogderiet og indstod ny i Disposition. Ved sin Ankomst for fogd han til Herredsfogden daværende Tregrevad med Justitsraad Garde at han for Skadeslø det ikke var stand til at tilbyrdeninge de til Dødsfaldsgrene forrettede Stange. Hertil svarede Herredsfogden "at Lieutenanten ikke behøvede at mange "de Stange, da de jo kunde sætte Ild paa deres "Grønde"; da Arrestanten svarede: "ja kan det gaa ud"! afbrød Herredsfogden: "Du kan jo

"Du siger at det er løgn!" og tilføiede: "Du
"kan gjøre som Du vil med Dig selv, men jeg skal
"jeg nok skaffe Dig sandhed." Vidnet Pauksel
forfølgt ikke ved denne Anledning, og Otte Dage
til samme bevægelsesgrund Arrestanten Sagen ved
Loven, men han forestillede at det var ugrundede
de Øytninger, der først og ved gentagne Gange
en Lærdskiftehen, men skulde han senere stadig
gen tendte ikke han forestillede sig at han efter
disse Øytninger ikke kunde undslutte sig for nogen
Tur fra ved Gjerninger og at han derfor kunde
have nogen Fordel, men han udførte den dog først
efter Sammenrøre da han forventede ved hans gjøre
og sagt, og forestillede han gjentagende at han aldrig
ved hans fulde gen denne Gjerning skjøt han det
var forledt dertil ved de omtalte Øytninger
af Herredsfogden i stilte han trøst at fand de
skrøbelig Vidskab for Tilgivelse. Forende han
de gjøgdelige Dag afsluttede Dommen efterhånden
han den indvendig og fandt da ingen nøie
lig Lerøst gen sammen. Den han under Forhøret
de blev afsagt gen Jørgen Rasmus Gaard gytte
det dette da det af Herredsfogden blev antalt at
der var fullen gen Dommen han ikke med
Vidskab anede, men derimod ved han med
Lettelse at han efter at Forhøret var slutte
nøie undersøgt Dommen og fandt han da ved gen
den gjøre Vid et stort Hul, men ved at efterspørge
det ogsaa fra de indvendig Vid overbevist for
sig om at det dette ikke gik helt igjennem Dommen.
Skjøn ved denne Lerøst gen Dommen skrevne der ved
denne Anledning blev den Tjørgomand ved han
end Vidskab at der ikke fandtes.

Efter at Arrestanten gen det Fandstenligst var

formeent til det et nødsige ondt, end fejl
der er nøie overveiet og Vandfaldet for
fattes han gjentagende at forøvet Drab han for Sagt
er rigtigt og at de omtalte Øytninger fra Jørgen
fagdes udelukkende fra ved hans forst Tale og
Lønke ud den af hans begaaede Misgjerning i
holdte han ikke disse Øytninger ungefähr to
er at han vild fage gjort sig skyldig i:

Da Arrestanten byder Gaarden skulde han forud
Underhaag til sine Kreditorer gjøre det for 2200 Rd.
Af disse var det ene Tusind Rd. omvendt Legatet,
800 Rd skulde han betale til sine Søskende, men disse
skulde: 2 Aar fastes uagtsigelige og rentefrie,
Resten var ingrænsetent Tjøbenmandsgjeld til
Tjøbenmand Jens Weitt hvilke skulde have Lader
skiftet denne og han Arrestant ogsaa. Disse
Penge blev ikke betalte, idet Arrestant
dette lånte Penge af sin Svigerfader. Den
er Arrestanten derimod nødsaget ved Dyfød
han af den nye Gaard, hvorfra Assurancestatuen
gen langsom var tilstrækkelig, kommen i større Gjeld
forlanter at han fik Gjeldsbeløbet til mellem
7 og 8000 Rd, af hvilke dog kun 3000 Rd iberegner
det det ene Tusind fra Legatet var gravviteret
Dyfest og rationelt.

Arrestanten afgjorde de Arrestan og Sagen ud
satte

Jørgen

Jørgen Vidnes

Wiedkmann E. Møller

Tirsdagen den 30te November 1859.

Litra S. Sagen blev igjen foretagen. Den Retten for
stod Benedikte Kirstine Olsen, Per Jensen forfølte

Fyrtøi er gået med Timmermand Lars Møller, der
nogle af sine faste Arbeidere, Dagjenesten
Gaarden nogle Dage forinden Lørdag, og nogle
for Lejlighed af sine faste hans gaalegge Arbeider
dette Fyrtøi af sin Stilling hang den følgende Søn-
dag Hilken Nøgtelse sin gaalegge nogle Lærkant
Weith Fyrtøi Lørdag i Skjæringsaand blev fundet forefalde
Lejlighed nogle sin af sine faste Arbeidere Dagjen-
fader paa Gaarden om Morgen da denne bemerkte. Der
med bemerkes dette at det forefaldne fej rigtigt af
Arbeideren efter at Lerdøren var nedfaldt gik af
Skraablik ud i Jorden, men det var efter Fundet der
mening ikke for at finde Lærr til dermed at Slæ
en Dyrun. Dermeden bemerkes at Tømmermandens
i sin Gård forefaldne til Dødt, og derfor i sin Gård
fejebet.

Lørdrætten fremstillede Arbeideren Christian
Weith. Han gjentog paa sin Tilstandsf. og Forklø-
ring som han forefaldt i nogen Jeanfund af paa
egenmægtigt Tømmerhugst, saavel med Jenfødte
til paa egen Gjerning som med Jenfødte til den af
ham anfortalte Dørtøl mellem ham og den dæd-
ende Jørendrøgen, fortalte han yderligere paa spørgsmaal
at han forlandt ham til Gjerningen. Han Ar-
beideren tilføiede Arbeideren at det nok er ud-
ligt at han da han gik ud i Jagen for derfra
iberegnet at komme og faa Luften og paa Stet
Det Øiemed har haft noget Lærr for derved
at Slæe Dyrun, men han kan dog ikke mind-
dette, hverken han bemerker at han ikke skjønt at
Slæe Dyrun, eller haft det hele foreløbige
Lærr, de det fortrinlige bestørgedes af forrige Tøm-
mermand. De Mødende blev hvittende og Dagen
udsat.

Rette
Ren Udskrift
W Christmann E Møller

Mandagen den 31 December 1889

Kl 9. Dagen blev igjen fortagen. Lørdrætten fremstod Marine Møller, Arbeideren Christian Weith
Fyrtøi. Han Anledning forklarer Langarbeideren
at han ikke mindre var fænder. Mand, Lærdø
fremst forsøgte den ene Dørbrænder, men i det
det Tilfælde for han ikke tabt de fænder om
at de skulde bage om Langardagen, fremstillet
dermed forøgte bestræbt sig, fordi det fand lystet
at gjøre en Tour til Almindingen og gikk dette
fage en Dag fantiligt med at de bagte. De
fandt dengang kun 2 gamle Træ tilbage fil-
let hans yderligere nagtet den i sin fænder om
den Dagen afgjorde Lørdrætten de stridte forinden
blev fundet forefaldt. Fænde Mand fatte sig
Lærdøren i Dyrun, fortalte Jensen Fyrtøi der
efter Slænd. Den fænde Mand mellemtid
var at Slænd ude af Loggrøft ud i Jagen
er han ikke istand til at mindes. Ved Jagen kan
det man komme til det Ned i Jøtet hvor de var
Nødvendig til Gjødning og Dygning til Luften.
Den der var en Aabning paa Gjødningen
er han ikke istand til at mindes.

Lørdrætten fremstod Anders Hansen Møller
forrige Langarbeideren Lærdø, paa Anledning
forklarer Løng, at han ikke mindst ikke kan
mindes det Gjøndt han er falder indbetænkt
til nogle Muligheden af at han for nogen
Dage siden Dagjenesten nogle Dage fór Lørdø-
den, dog troer han ikke at han i sin Tilfæl
det skulde bage tolt med sin Datter om at de
skulde bage om Langardagen. Løng, kan det
med Bestemthed mindes det, men det forøvrigt

Kl 9. Dagen blev igjen fortagen. Lørdrætten fremstod Marine Møller, Arbeideren Christian Weith
Fyrtøi. Han Anledning forklarer Langarbeideren
at han ikke mindre var fænder. Mand, Lærdø
fremst forsøgte den ene Dørbrænder, men i det
det Tilfælde for han ikke tabt de fænder om
at de skulde bage om Langardagen, fremstillet
dermed forøgte bestræbt sig, fordi det fand lystet
at gjøre en Tour til Almindingen og gikk dette
fage en Dag fantiligt med at de bagte. De
fandt dengang kun 2 gamle Træ tilbage fil-
let hans yderligere nagtet den i sin fænder om
den Dagen afgjorde Lørdrætten de stridte forinden
blev fundet forefaldt. Fænde Mand fatte sig
Lærdøren i Dyrun, fortalte Jensen Fyrtøi der
efter Slænd. Den fænde Mand mellemtid
var at Slænd ude af Loggrøft ud i Jagen
er han ikke istand til at mindes. Ved Jagen kan
det man komme til det Ned i Jøtet hvor de var
Nødvendig til Gjødning og Dygning til Luften.
Den der var en Aabning paa Gjødningen
er han ikke istand til at mindes.

Lørdrætten fremstod Anders Hansen Møller
forrige Langarbeideren Lærdø, paa Anledning
forklarer Løng, at han ikke mindst ikke kan
mindes det Gjøndt han er falder indbetænkt
til nogle Muligheden af at han for nogen
Dage siden Dagjenesten nogle Dage fór Lørdø-
den, dog troer han ikke at han i sin Tilfæl
det skulde bage tolt med sin Datter om at de
skulde bage om Langardagen. Løng, kan det
med Bestemthed mindes det, men det forøvrigt

men han dog at han for øjeblikket skjulte Dyngen
sin, om han havde nogen Del i Ildebrand
men i ethvert Tilfælde for denne da nogtet
fordret.

For Retten mødte endvidere Lieutenant Johan
Westh, der efter at være gjort bekjendt med Ar
restantens Tilstedeværelse erklærede at han for Øje
blikket ikke er i stand til at yttre noget
fuldt Tal ved den under Dagen omhandlede
Ildebrand for noget, idet der Assurance
selskabet for hvert udlånt af Land
bygningernes Lovmedforsikringsselskab og er for
dette ikke i stand til under nærværende Dag at ind
lægge nogen bestemt Erstatningsgrundlag men
forbehelder sig den Rettighed under et gjældende
Dødsmaal at gjøre sin Ret til Erstatning
gjeldende.

De Mødende blev dimitterede og Dagen udsat

Møller
Rom v. Dalum
Wiedemann
Nygaard

Torsdagen den 13de December 1859.

Litra Q. Dommen fremlagt en skyldig af 24de
Juni, en Kvittering for Justitsministeriet
af 3de Juni, en Vandmandslag, med derpaa
Attest, at de Dommere underskrevne Lægers
for at Arrestanten forsøiet de Salgen
fritaget "de sidste Dages Sillige" samt 2 Straffeatte
ster. Arrestanten var fremstillet; han blev
forhørt den fremlagte skyldige Dødsattester,

samt den nævnte Erstatningsgrundlag og
havde intet derimod at erindre, forøvrigt
blev afsagt ikke Arrestanten og Dagen for hende
vedkommende sluttet til Exhibitum.

Litra B. Dagen blev igjen fortaget. Dommen
bemærkede at Arrestanten under fulgte for
Patrouillen paa Fæstningen, idet han forøvrigt
et Øjeblik var drukken. Den paa hans
Person lagte Arrest blev relaxeret og
Dagen fremadløbende sluttet.

Litra S Dagen blev igjen fortaget. Dommen
fremlagte en Udskrift af Helsingørs Politi
tidende. For Retten mødte Politibetjent
Graff Læger og for Vidnesbyrd P. Pjøm
der paa Anledning forklarede at han og Politi
betjent Kofod ved nye Politiblankende i det
sidst paa den under nærværende Dag omhandlede
Tid. Langaaende vandrer ved Vedder
bed at han alt undfulgt hvorledes
da hun lag til den gjældende Gaard. Vidnet
gik i Anledning af Ildebranden for at
afhøre Lærlingen hvorved han blev at Betjent
Kofod ledsaget undfulgt. Afhørelsen er ved
lagt og Dåden afgivet.

Derefter fremstillede Arrestanten Cs Westh
for forelæste Justitsraad Gardei, hvilket idag
fremlagt Forsøg paa Forklaring, men
han forsikrede at hverken Død Jan i Saa for
hand for udsagt er paa det nærmeste overens
stemmende med Vandfaldet, hvorpaa han

paa Anledning bemærkes, at de alle paa Andre hilstad paa de af dem anførte Vaabenskjolde. Jan blev de Arrester ophævede og Vagten indkaldt.

Jakobsen Paa Vidnes Vegne
Wærkmann E. Müller

Torsdagen den 15de December 1859

148 Dagen blev igjen foretaget. Der Rettes med de Lieutenant Johan Westh, der forklarede om det om at maatte blive kaldt for Retten og erklærede han nu at han paa nærmere Overveielse ikke skal have at raadføre sig til Beskyldningen under nærværende Dag ikke finde sig at nedlægge en bestemt Forsvar, og ikke han indlader sig i Sortelse over de Spørgsmaal han, der ville blive ham forelagte under Dagen angaaende Skibsbrud og nødvendige Priser fulde Sortelse forelagdes, gjentoge han sig den der anførte Sum 922 Rd, paa Domtilbjendt i Erstatning. Efter at Arrestant var fremstillet og gjort bekjendt med det mod ham og den forelagte Sortelse samt de nødvendige Priser erklærede han at han ingenlunde de den erkjender at forøge Lieutenant for mig det at han anført, ligesaalidt som han den erkjender Rigtighed af de anførte Vordier. Han erkjender paa at forøge Lieutenant paa Skibet for sagt Tab, med hensyn til de som løse Handler men han den den erkjender at det samlede Tab saaledes beløber sig til 400 Rdl.

Lieutenant Westh der gjorde denne Forklaring erklærede at han ikke den fund sig beforanstillet med den Arrestantens Erklæring, men maa nødvendige at han nu Beligt for lidt det af ham anførte Tab og Forlads efter maa nødvendige sin endelige Forstand.

Den Mødende blev dimitteret, Arrestanten afsagde til Arrest og Vagten indkaldt.

Jakobsen Paa Vidnes Vegne
Wærkmann Wiglund

Onsdagen den 28 December 1859.

Retten blev sat i Skolen i 4te Time: Commercialraad og Raad og Domsfuldt og admin: af Justitsraad, Professor Rathe, Fuldmægtig Protocol blev ført af den antagne Protocolfører, Cand: Kjøgsø Petri.

Dagen blev igjen foranlet:

Dommeren bam:, at Justitsraad var bragt partil Skaden vald til at skaffe Plads i Arrestlokalet i Rømme for andre der saaledes Arrestanter og dette fordi Dommeren af forskj: Aarsager foranlediget fand maatte skaffe Underretningen Grund paa Bordskalen og derfor ikke fand egnet afsende denne Dags Afslutning:

Derefter fremstillede Justitsr., der i nærværende Sag paa Tiltalen det Tiltalte Paaml. m. fl. f. Maaned forgjæves fan for indkaldt Skibsgaardbestyrer Jan m. fl. den Samtal med Herredsfogden, der efter hans Forklaring havde givet ham den Forskjellige til denne Gjerning, idet han paa Anlad:

tilføie, at Tugen paaførte denne Baadtal der forefaldt paa Barnets Liboutoir, men paa tilligt om Morgenen, at Tugen af Præsidenten endnu var kommet tilsyne.
Derefter freml. Dommeren en Skr. af 6 Dec. om Beviis. ~~af~~ fra Politimst. af 13 ds. om Vaabenattest og om Straffeattest.–
Skrl. retsf. Skytten, nedspandte sig Vaabenattesten og fandt Tutat at erindre imod de nævnte Beslutninger paaland.–
Skrl. blev til Protocollen og Tugen paa sans stadig fastholdt til Beslutn.–

Jæger

Brun Niden
N. Petersen
Sigtsvorn